

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, 10th July 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Beggar homes.

* 79 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether all the beggars in the City are housed in beggar homes;

(b) the places where beggar homes are located in the City;

(c) whether any separate quarters have been provided for sick persons;

(d) whether any beggar homes have been started in mufassal stations; and

(e) the amount spent on them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) There is a Home at Otteri and another at Krishnampet for the reception of infirm and diseased beggars. The Government run a Home at Melpakkam for able-bodied beggars rounded up in the City.

(c) There are separate quarters for sick inmates in the Otteri Home. In the Krishnampet Home, there is a separate Ward for leprosy cases. There is provision for the medical treatment of sick inmates of the Malpakkam Home though there are no separate quarters for them.

(d) There are beggar homes at Coimbatore and Ootacamund. The starting of workhouses and homes in eight other municipal towns has been sanctioned.

(e) Nil so far, as the municipalities have yet to claim the subsidy sanctioned by the Government.

SRI K. R. NALLASIVAM : இந்த விடுதிகளிலுள்ள பிச்சைக்காரர்களுக்கு ஏதாவது தொழிலில் பயிற்சியளிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது கவனிக்கப்பட்டுத் தான் வருகிறது.

SRI M. S. SELVARAJAN : Sir, is it not a fact that beggars feel inconvenient to settle down at the beggars' home rather than wandering?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It may be true in several cases that beggars prefer begging to settling at some home.

[10th July 1957]

SRI P. G. MANICKAM : தங்களுடைய சொந்த உணவிற்காகக் கூட உழைக்க விரும்பாத சோம்பேறிகளின் கூட்டங்கள் நகரங்களில் மட்டுமல்லாமல் கிராமங்களிலும் பிச்சைக்காரர்களாக மாறி வருகின்றன. அவர்களில் பலர் திருட்டு வழக்குகளில் கூட அகப்படுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களைத் தண்டிக்க சர்க்கார் சட்டமியற்றுமா என்று கேட்க விரும்பி நேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குற்றம் செய்யவர்களைத் தண்டிப்பது வேறு விஷயம். பிச்சைக்காரர்களைப் பிடித்து, அவர்களில் வியாதியஸ்தர்களை சிகிச்சை செய்வதற்காக தனியாக ஒரு இடத்தில் வைப்பதும், அவர்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களைத் தனியாக ஒரு இடத்தில் வைத்து அவர்களிடமிருந்து வேலைவாங்குவதும் வேறு விஷயம்; இது இப்போது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்குவதற்கான விடுதிகளை ஐந்து முனிசிபல் பிராந்தியங்களில் வைப்பதற்கும், வேலை செய்ய முடியாதவர்களுக்காக பிரத்யேக விடுதிகளை ஏழு முனிசிபல் பிராந்தியங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Whereas the task of tackling the beggar problem in the City of Madras is now attended to by the Corporation of Madras, which is not its duty, and that it is now concentrating upon giving civic amenities to the people, will the Government think of the possibility of launching a scheme of their own to tackle this beggar problem and house almost all the able-bodied beggars including the diseased beggars in separate quarters and give them sufficient profession so that they may turn out some useful work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not correct to say that the entire responsibility of dealing with the beggar problem in the City of Madras devolves on the Madras Corporation. At the same time I must also point out that the Madras Corporation cannot altogether avoid this responsibility of dealing with the beggar problem to the extent possible. Now the Corporation is maintaining only a home in Otteri. There is also a home maintained by a private committee, and also a home where also able-bodied beggars are taken from the City and confined in Melapakkam near Madras, and this is administered by the Police.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : நகரத்திலுள்ள குஷ்ட ரோகிகள் எல்லோரையுமாவது, குறிப்பாகப் பிச்சைக்காரக் குஷ்டரோகிகளையாவது, ஒரு இடத்தில் கொண்டுபோய் வைக்க அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒட்டேரியில் நகரசபையால் நடத்தப்படும் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதியில் பிச்சைக்காரக் குஷ்ட ரோகிகள் தனியாக வைக்கப்பட்டு கவனிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

SRI T. T. DANIEL : Sir, begging is becoming more or less a profession and the children of the beggars also take it up. Will the Government be pleased to state whether they are intending to give educational facilities for the children of the beggars in the beggar homes so that they may at least be saved?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. That is also being attended to.

10th July 1957]

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அங்க ஹீனர்களையும் அனாதைகளையும் காப்பாற்றுவது சமூகத்தின் பொதுவான கடமை என்ற நியதியை அனுசரித்து, சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக விளங்குகின்ற இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் ராஜ்ய முழுமைக்கும் ஏற்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்த அடிப்படையான நோக்கத்துடன்தான் எழு முனிசிபாலிடிகளில் அங்க ஹீனர்களாக உள்ள பிச்சைக்காரர்களையும் வியாதியஸ்தர்களாக உள்ள பிச்சைக்காரர்களையும் பராமரிப்பதற்கு பிரத்யேக விடுதிகள் ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : வயதுவந்த பிச்சைக்காரர்களை இந்த மாதிரியான விடுதிகளில் அனுமதிப்பதுடன் கூட, சென்னையில் இருக்கும் சோம்பேறிகளாகப் பிச்சை எடுக்கும் குழந்தைகள் (vagrant children) பிடிக்கப்பட்டு பிச்சைக்காரர் விடுதிகளுக்குக் கொண்டு போகப்படுகிறார்கள். அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு போவதற்கு வண்டிகள் Beggar Van வரும் போது ஒவ்வொரு பையனும் அதை முன்னாலேயே தெரிந்துகொண்டு, நாய் பிடிக்கும் வண்டி வரும்போது நாங்கள் எப்படித் தெரிந்துகொண்டு ஓடிப்போய் விடுமோ அதுபோல், ஓடிப்போய்விடுகிறேன். அந்தப் பையன்களை எப்படியாவது பிடித்துச் சீர்திருத்துவதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்கள் கெட்டுப்போகக் கூடாது. அவர்கள் மற்றவர்களுக்கும் தொல்லை விளைவிக்கக்கூடாது. ஆகையால் அவர்களை எந்தெந்த வழிகளில் பிடித்து நல்வழிப்படுத்த முடியுமோ அந்தந்த வழிகளிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

SRI A. P. C. VEERABAHU : பிச்சைக்கார விடுதிகளை ஏற்படுத்தி நடத்தி வரும் காரியம் ஸ்தலஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்ததாக இருப்பதால், இதற்காக ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு குறைந்தபட்ச அல்லது உயர்ந்த பட்ச உதவி ஏதேனும் அளிப்பது பற்றி சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறதா அப்படியானால், அந்தத் தொகை ஜனத் தொகைப்படி இருக்குமா, அல்லது ஸ்தலஸ்தாபனம் செலவழிக்கும் தொகையை அனுசரித்து இருக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முனிசிபாலிடிகள் பிச்சைக்காரர்களைப் பராமரிப்பதை ஏற்றுக்கொண்டால், ஒவ்வொரு பிச்சைக்காரருக்கும் மாதத்திற்குப் பத்து ரூபாய் வீதம் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, சர்க்கார் கிரான்ட் கொடுக்கும்.

SRI K. RAMACHANDRAN : சென்னை நகரத்திலும் மற்ற பல பெரிய நகரங்களிலும் பல ஸ்டாண்டுகளிலும், ரெயில்வே ஸ்டேஷன்களிலும் பிச்சை எடுப்பவர்களில் 12 வயதிற்குக் குறைவான வயதுடையவர்கள் அதிகமாக காணப்படுகிறார்கள். அவர்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்காக, அவர்களுக்குக் கல்வி போதிக்கவோ அல்லது அவர்களை தொழிலில் ஈடுபடுத்தவோ சர்க்கார் உடனடியாக ஏதாவது திட்டம் தயாரிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதற்கு என்று பிரத்யேக திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அது சர்க்காரால் கவனிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

SRI A. VEDARATNAM PILLAI : எழு முபஸல் முனிசிபல் நகரங்களில் பிரத்யேக விடுதிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவைகள் எந்தெந்த நகரம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா இதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமக்கு நிதி உதவி கிடைக்கிறதா என்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[10th July 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியைக் கோரவில்லை. வேலை செய்யும் விடுதி ஒவ்வொன்றிலும் நூறு பேர்களை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. வியாதியுள்ள பிச்சைக்காரர்களுக்கான பிரத்யேக விடுதி ஒவ்வொன்றிலும் 50 பேர்களுக்குக் குறையாமல் வைத்துக் கொள்வது என்று ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. திருச்சிணைப்பள்ளி, சிதம்பரம், ஸ்ரீரங்கம், புதுக்கோட்டை, சும்பகோணம் ஆகிய 5 முனிசிபாலிட்டிகளில் வேலை செய்பவர்கள் விடுதிகளையும், செங்கற்பட்டு, வெல்லூர், திருச்சிணைப்பள்ளி, சிதம்பரம், புதுக்கோட்டை, சும்பகோணம், ஈரோடு ஆகிய 7 முனிசிபாலிட்டிகளில் வியாதியுள்ள பிச்சைக்காரர்களுக்கான பிரத்யேக விடுதிகளையும் அமைப்பது என்று ஏற்பாடாகியிருக்கிறது.

9-10
அ.ம.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, how long are these able-bodied beggars kept in the home? After release if they start begging again, what is the proposal of the Government to bring them back or to teach them something useful?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They will be kept in the home till they are able to establish themselves to live a decent life.

SRI K. B. S. MANI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிச்சைக்காரர்களைப் பொறுத்த அளவில் ஈஜிப்டில் நல்லதொரு முறையைக் கையாளுகிறார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் அத்தனை பேரையும் நோய் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், விடுதிகளில் தங்க வைத்து அவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட வேலைகளைக் கற்றுக் கொடுத்து, வேலையில் நல்ல திறமை ஏற்பட்டவுடன் சொந்தமாகவே விடுதியை விட்டு வெளியே வந்து தொழில் செய்யவும் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளையும் செய்கிறார்கள். அதைப் போல நம் நாட்டில் உள்ள சகல பிச்சைக்காரர்களுக்கும் உதவி செய்வதற்காக நம் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த அடிப்படையில் தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திவருகிறது. கனம் அங்கத்தினருக்கு ஈஜிப்ட் தேசத்தில் பிச்சைக்காரர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற வசதிகள் என்ன, அப் பிரச்சினையை தீர்க்க அவர்கள் கையாளுகின்ற திட்டம் என்ன என்பது தெரிந்தால் அதை எனக்கு அனுப்பினால் நானும் பரிசீலிக்கிறேன்.

SRI N. MARUDACHALAM : பிச்சைக்கார விடுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனை பேர் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகின்றேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது சென்னைக்கு அருகில் உள்ள மேலைப்பாக்கம் விடுதியில் 500 பேர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சென்னையில் இருக்கக் கூடிய இதர விடுதிகளில் ஒவ்வொன்றிலும் 300 பேர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

SRI S. LAZAR : திருச்சி நகரத்தில் நகர சபையின் சார்பாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட விடுதில் பிச்சைக்காரர்கள் வந்து தங்க மறுக்கிறார்கள். அதனால் விடுதி சரிவர நடைபெறவில்லை. அதற்கு அங்குள்ள நிபுணர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் பிச்சை எடுக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் இயற்றுமானால் நகரங்களில் உள்ள பிச்சைக்காரர்களை எல்லாம் பிடித்துவந்து விடுதியில் வசிக்கச் செய்துவிடலாம் என்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது இருக்கும் சட்டத்தை அது சம்பந்தமாக திருத்தி அமைப்பது பற்றிய யோசனை அரசாங்கத்துக்கு இருக்கிறது. குறிப்பாக மேற்கொண்டு என்ன செய்வது என்ற திட்டம் இன்னும் தயாராக வில்லை.

10th July 1957]

SRI A. GOVINDASAMY : நமது நாட்டின் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ நேருஜி அவர்கள் மதுரைக்கு வந்த சமயத்தில் பிச்சைக்காரர்களை எல்லாம் அவர் கண்ணில் படாமல் இருக்க பிடித்துக் கொண்டு போய் நகருக்கு வெளியே விட்டார்கள். பிச்சைக்காரர்களைப் பற்றி நேருஜிக்குத் தெரியவேண்டாம் என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்தா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எப்போது பிரதம மந்திரி வந்தார்கள் ? மதுரைக்கு விஜயம் செய்தார்கள் என்பது ஒன்றும் விவரம் இல்லாமல் இந்த உப கேள்வியைக் கேட்டால் நான் பதில் சொல்வதற்கு இல்லை.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : பிச்சை எடுக்கும் தொழில் சிரமம் இல்லாததாக இருப்பதாக எண்ணி பெரியவர்களும், சிறியவர்களும் இதில் ஈடுபடுகிறார்கள். சிறுவர்கள் வேண்டுமென்றே ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களைப் பிடிக்கப்போகும் லாரியைக் கண்டால் தப்பி விடுகிறார்கள். ஆகவே பிச்சைக்காரர்களை ஒழிக்கும் பிரச்சனை வெற்றிகரமாக வேண்டுமென்றால் பொதுமக்களும் அரசாங்கத்திடன் ஒத்துழைக்கவேண்டும், பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பைக் கோரி அரசாங்கம் துண்டுப் பிரசாரங்கள், பிரசாரம் முதலியவற்றின் மூலம் பொது மக்களின் கவனத்தைப் திருப்ப எதேனும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பிச்சைக்காரர்களில் சிலர் அந்த வாழ்க்கையே சிறந்த வாழ்க்கை என்று கருதுவது உண்டு. பிச்சைக் காரர்களுக்கு உதவுவதே சிறந்ததர்மம் என்று கருதுவாரும் உண்டு. இதனால் எல்லாம் எந்த வகையில் இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு திட்டம் வகுத்து நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை ஆழ்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. திடீரென்று ஒரு உத்தரவு போட்டு, பிரசாரம் செய்து நிறைவேற்றுவது என்பது சரியல்ல என்று கருதப்படுகிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பிச்சைக்காரர்கள் சாதாரணமாகப் பொதுமக்கள் கூடுகிற இடங்களில் எல்லாம் வந்து நின்றுகொண்டு அவர்கள் கொடுக்கிற காலணை, அரையணை அல்லது சில நையாபைசா இவற்றின் மூலமாகவே வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். இவர்களைத் தடுப்பது என்பதும் முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒர்வழியாக இனி பிச்சைக்காரர்களுக்கு காலணை, அரையணை தர்மம் இப்படிப் பட்ட இடங்களில் எவரும் செய்யக்கூடாது. மீறி தர்மம் செய்பவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் எனச் சட்டம் இயற்றப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பிச்சைக்காரர்களுக்குத் தர்மம் செய்வதைவிட, பிச்சை எடுக்கக் கூடாது என்று தடைசெய்வதே உகந்தது என்று அதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI : சென்னையில் இருக்கிற பிச்சைக் கார விடுதியில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் பரம்பரைப் பிச்சைக்காரர்களா ? அல்லது சாதாரண பிச்சைக்காரர்களா ? எந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பிச்சைக்கார விடுதியில் உள்ளவர்களின் பூர்வோத்திரங்கள் என்னிடம் இல்லை.

SRI MATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : பிச்சைக்காரர்கள் பலர் குஷ்ட ரோகிகளாக இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக குஷ்ட ரோகத்தினால் பாதிக்கப் பட்டுள்ள பிச்சைக்காரர்கள் அதிகமாக மதுரையில் இருக்கிறார்கள். பிளாட் பாரங்களில் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு பிச்சை கேட்பதன் காரணமாக இந்த நோய் அதிகமாகப் பரவுகிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? குஷ்டரோகம் பரவாமல் இருப்பதற்கு அவர்களைத் தனி விடுதிகளுக்கு அப்புறப்படுத்த அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது உண்மை தான். அரசாங்கம் அதில் பிரத்தியேக கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

[10th July 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நகரங்களில் குஷ்டரோகப் பிச்சைக் காரர்கள் இருப்பதன் காரணமாக நகர மக்களுக்கு அவ்வியாதி பரவுகிறது என்பதற்காக அவர்களை இப்போது பிச்சைக்கார விடுதிகளில் தனியாகக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் பிச்சைக்காரர் அல்லாத மற்றவர்களுக்கு இந்தக் குஷ்டரோக நோய் பரவாமல் இருப்பதற்கு வீடுகளில் வசதியுள்ள குஷ்டரோகிகளின் விஷயத்தில் சர்க்கார் என்று நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது கேள்வி பிச்சைக் காரர்களைப் பற்றியது. குஷ்டரோகத்தைப் பற்றி அல்ல. ஆனாலும் ஒன்று சொல்லவிரும்புகிறேன். குஷ்டரோகம் கூட எப்போதும் தொத்து வியாதி என்று கருதுவது கூடாது.

* 80. Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN** (on behalf of Sri M. Jagannathan) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the expenditure incurred on Government beggar homes in Madras City in 1956; and

(b) the number housed there in 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Rs. 1,28,528.

(b) Approximately 500 at a time.

SRI K. RAMACHANDRAN : பிச்சைக்காரர்கள் சம்பந்தமாக எவ்வளவு வோநடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக அரசாங்கம் சொல்லிக்கொண்டபோதிலும் கூட பிச்சைக்காரர்கள் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது இப்போது தெரிந்திருக்கிறது. அதனால் செலவும் அதிகமாகி வேலையும் அதிகமாகிறது. சிறுசிறு வீடுகளில் இவர்களை வைப்பதைவிட வைக்கத் திட்டம் போன்ற பெரிய திட்டங்களில் இவர்களை ஈடுபடுத்த ஒரு ஓவர் ஆல் ரவுண்டிங் செய்து இவர்களைத் திரட்டி வேலை கொடுக்க முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பிச்சைக்காரர்கள் தொகை அதிகம் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. ஆனால் தொல்லை குறைந்திருக்கிறது என்றாலும் இங்கிருந்து பிச்சைக்காரர்களை வேறு இடத்திற்கு அப்புறப்படுத்தினால் இந்தக் காலியிடங்களுக்கு வெளியூர்களில் இருந்து வந்துவிடுகிறார்கள். இப்போது ஏழாயிரம் பிச்சைக்காரர்கள் சென்னையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்னும் வேறு இடங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரேயிடத்தில் தொழில் கொடுப்பது சாத்தியமாகாவிட்டாலும் அங்கங்கே அவர்களை சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், கால்வாய் வெட்டு முதலியவைகளில் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

SRI M. KANDASAMI PADAYACHI : கிராமப்புறங்களிலும் இப்போது அதிகமாக பிச்சைக்காரர்கள் இருப்பதன் காரணமாக மேஜர் பஞ்சாயத்திலும் இதுபோல பிச்சைக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மேஜர் பஞ்சாயத்தார் அதுமாதிரியாக ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து அனுப்பினால் அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : பிச்சைக்காரர்களின் ஒழிப்புக்காக முன்னாள் சென்னை நகர மேயர் ஸ்ரீ லி. பாசுதேவ் ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்திருப்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா ? அதைப் பரிசீலிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஸ்ரீ பாசுதேவ் திட்டத்தைப் பற்றிய தகவல் ஒன்றும் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் சென்னை நகர சபை ஓட்டேரியில் ஒரு பிச்சைக்கார விடுதியை நடத்தி வருகிறார்கள் என்று முன்பே குறிப்பிட்டேன்.

10th July 1957]

SRI K. VINAYAKAM: It is admitted that the beggar problem is a serious one and that the number of beggars that are brought into the homes is tantalisingly negligible when compared to the huge number wandering in the streets. How does it happen in spite of the periodical round-ups of these beggars by the Police? And then, the same type of beggars that are rounded up are seen the next day at the bus-stops, temples and other places of congregation and worship. Will the Government issue strict orders to the Police authorities to round them up all, that they should not be seen once again in the streets and other places and that they should be kept in the beggar homes till their future is settled?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If they are rounded up, they are kept in the beggar homes. So far as these homes are concerned, they are already full to their capacity. If there are the same types of beggars seen every day at bus-stops and temples, that means there is a large number of the same type of beggars wandering about in the City.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: நம் தமிழ் நாட்டில் பிச்சைக்காரர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். மற்ற மாகாணங்களுக்கும் கூட இங்கு இருந்து பிச்சைக்காரர்கள் சென்று பிச்சை எடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பது தெரியும். ஆகவே பிச்சைக்காரர்களை இல்லாமல் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தார் கொண்டிருக்கும்படியான திட்டம் என்ன? அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: திட்டங்களைப்பற்றி முன்பே சொன்னேன். சென்னை நகரசபையும், சர்க்காரும் சில விடுதிகளை நடத்தி வருகிறார்கள். மற்றபடி பதினமூன்று முனிசிபாலிட்டிகளில் கேர் ஹோம், வொர்க் ஹவுஸ் முதலியன வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதைக்கு இதை ஓரளவு நடத்தினாலும் இன்னும் புதிய புதிய விடுதிகள் தோன்றலாம். ஆனால் குறிப்பாக எத்தனை வருஷங்களில் பிச்சைக்காரர்களை இல்லாமல் செய்துவிட முடியும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. எதிர்காலத்தில் பிச்சைக்காரர்களுடைய தொகை அதிகரிக்குமா, குறைந்து போகுமா என்பதும் நமக்குத் தெரியாது. பலவிதமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களினால் உண்டாகும் பயன் பிச்சைக்காரர்கள் இல்லாமலேயே செய்யக்கூடும் என எதிர் பார்க்க வேண்டும்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI: ஸார், பிச்சை எடுப்பது, பிச்சை ஏற்பது என்று இரண்டைப்பற்றியும் அதாவது “ஐயமிட்டு உண்”, “ஏற்பது இகழ்ச்சி” என்று ஒளவையாரும் கூறியிருக்கிறார்கள். இதில் அமைச்சர் அவர்கள் எதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இரண்டையும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டியதுதான்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: தலைவர் அவர்களே, இப்போது 13 முனிசிபாலிட்டிகளில் பிச்சைக்கார விடுதிகள் நடத்தப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டில் திறக்கப்படும் பிச்சைக்கார விடுதிகளை, புண்ணியஸ்தலங்களாக இருக்கும் இடங்களில் அதிகமாக இந்த பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லைகள் இருக்கிறதினால் அந்த மாதிரி இடங்களில் ஸ்தாபிக்க அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கவர்ன்மென்ட் ஸாங்க்ஷன் செய்திருக்கிறதே தவிர இதுவரை 13 முனிசிபாலிட்டிகளிலும் இந்த

[10th July 1957]

விடுதிகள் ஸ்தாபிக்கவில்லை. இருந்தாலும் கூடுதல் கூட்டம் இருக்கின்ற இடங்களில்தான் பிச்சைக்காரர்கள் அதிகம் இருப்பார்களாதலால் அங்கு அரசாங்கம் விசேஷ கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், நகரத்தில் பல இடங்களில் இறந்து போன குழந்தைகளின் சடலங்களை வைத்துக்கொண்டு மயான செலவுக்காக பிச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடை செய்து மயான செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி அதிகமாக இருக்கிறதாக எனக்குத் தெரியாது. இதற்குத் தனிக்கேள்வி போட்டால் இந்த விபரத்தை அறிவிக்கிறேன்.

SRI K. B. S. MANI : ஸார், இந்தமாதிரி பிச்சை எடுப்பதில் பலவிதமான தராதரம் இருக்கிறது. அதாவது சாமியார் வேஷத்தில் இருக்கும் எல்லா பேர்களும் பிச்சைக்காரர்களாக கருதப்படுகிறது. இது தவிர நொண்டி, முடம் இவர்களும் பிச்சைக்காரர்களாக கருதப்படுகிறது. இதில் எந்தெந்த தரத்திலுள்ளவர்களுக்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பிச்சைக்காரர்களில் பல தரங்கள் உண்டு. அதிகாரபிச்சை, பெரியபிச்சை என்றெல்லாம் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்தெந்த தரத்தை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யலாம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : சபாநாயகர் அவர்களே, நமது அண்டை நாடான பர்மாவுக்கு சென்று விட்டு திரும்பிய ஈ. வே. ரா., ம. பொ. சி. போன்ற பெரியார்கள் பர்மாவில் பிச்சைக்காரர்கள் பிரச்னையை நல்ல முறையில் சமாளித்திருப்பதாக அறிவித்திருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அது உண்மையானால் நம்மைய நாட்டிலும் அந்த முறையை கையாண்டு இந்தப் பிரச்னையை சமாளிப்பதற்காக அதை அறிந்துகொள்வதற்கு என்று ஒரு தனி அதிகாரியை அங்கு அனுப்புவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தப் பெரியார்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த விபரங்களைச் சேகரித்துக் கொடுத்தால் இதற்கென்று தனி அதிகாரியை அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லாது அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம்.

SRI K. R. NALLASIVAM : கட்டுப்பாடின்றி சுயேச்சையாக திரிந்து கொண்டிருக்கின்ற பிச்சைக்காரர்களை அவர்களுக்கு என்று ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் விடுதிகளில் சேர்த்து வைப்பது என்பது, சிறைகளில் கைதிகளை வைத்திருப்பது மாதிரியா அல்லது அங்கு அவர்கள் வாழ்வதற்குள்ள முறைகளில் கவர்ச்சிகரமான ஏற்பாடுகள் ஏதாவது இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சென்னையிலிருந்து 12, 15 மைல்களுக்குள் இருக்கும் மேல்பாக்கம் என்ற இடத்தில் இந்த விடுதி இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதைப் பார்க்கவேண்டும். வேண்டுமென்றால் அங்கு போவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொடுக்கலாம். நான் இம்மாதம் 14-ம் தேதி போகிறேன். வேண்டுமானால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் என்கூட வந்து பார்வையிடலாம். அப்போது அங்கு எவ்வளவு திருப்திகரமாக நடக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டங்களென்றும் தேசிய அவிருத்தித் திட்டங்களென்றும் நடக்கிற இக்காலத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் பெருமிக் கொண்டிருக்கக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரண்டிற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

10th July 1957]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : எல்லாருக்கும் உணவு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிற கடமை அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. ஆகவே பிச்சைக்காரர்களுடைய நிவாரணத்திற்கும் அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதற்கு வேண்டித்தான் சர்க்கார் வேலை செய்து வருகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, instead of trying to tackle this problem at the wrong end, are Government aware of the root causes why a person turns out to be a beggar? As much useful purpose will not be achieved by opening beggar homes and doling out something for them, instead of trying to solve that problem that way, will the Government think of the possibility of eradicating the beggar problem by increasing the economic status of the people?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As I have said just now in Tamil, merely tracing the root causes will not solve the problem altogether. There is a tendency on the part of some people to prefer this 'profession' of begging, even though they may have other facilities for earning a decent living.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பிச்சைக்காரர்களுடைய பிரச்சனை இன்றும் உடனடியாகத் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் போதிய நிதி வசதியில்லை என்பதே. ஆதலால் அதற்காக அனாதை ரட்சகனாகிய ஆண்டவனுடைய செல்வ நிதியிலிருந்தோ அல்லது வருமானத்திலிருந்தோ ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு சதவிகிதத் தொகையை ஒதுக்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிவிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பிச்சைக்காரர்களுடைய தொல்லைகளைத் தீர்ப்பதற்குள்ள எல்லா வழிகளிலும் அரசாங்கம் முயற்சித்து வருகிறது.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : தலைவர் அவர்களே, இன்று அதிகமான பேர்கள் பிச்சை எடுக்க விரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு கென்று தனியாக விடுதிகள் ஏற்படுத்தினாலும் அங்கு பிச்சைக்காரர்கள் போய் வேலை செய்யாமல் சோம்பேறித்தனத்தால் வெளியே வந்து விடுகிறார்கள். இதை நான் தவறாக சொல்லவில்லை. மதுரையில் பிச்சைக்காரர்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து வைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அங்கு ஒரு விடுதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அங்கு சரியான விதத்தில் ஒரு பிச்சைக்காரர்களும் இருப்பதில்லை. இரண்டொரு நாட்கள் மட்டும் வந்து இருந்து விட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். காரணம் பிச்சை வாங்கி சாப்பிட்டுவிட்டு சும்மா இருப்பது என்ற எளிய வாழ்க்கையேதான் அவர்களுக்கு இனிக்கிறது. ஆகையால் இந்த மாதிரி விடுதிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற இடங்களில் பிச்சைக்காரர்கள் பிச்சை எடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் தடை செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் செய்வது சர்க்காருக்கு சாத்தியமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பிச்சை எடுப்பதுதான் தொழில் என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். மதுரையில் மாத்திரமல்ல, டெல்லியில் கன்னாட் ஸர்க்கஸ் என்ற இடத்தில்கூட இம்மாதிரி பிச்சைக்காரர்களை சேர்த்து வைக்க முயற்சித்தபோது அங்கேயும் சரியானபடி தொழில் செய்வதற்கு போகத்தயாராக இல்லை என்று சொல்லிவிட்டதாக அறிந்தேன். ஆகவே அவர்களை எந்த விதத்தில் அங்கு சேர்த்து வைப்பது என்றும், அதற்காக எந்த வகையில் சட்டங்களை மாற்றலாம் என்றும் சர்க்கார் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

[10th July 1957]

SRI M. KARUNANITHI : தலைவர் அவர்களே, சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் பிச்சை கேட்பதாக சொல்லப்படுகிறதே, அவ்விதம் பிச்சை கேட்பது நிறுத்தப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பே சொன்ன படி பிச்சை கேட்பதில் பலதரம் உண்டு.

Smallpox.

* 81 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR** (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there were large number of deaths due to smallpox in Coimbatore and Salem districts during 1957; and

(b) if so, the preventive measures taken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir. There were 163 deaths in Salem district and 153 in Coimbatore district for the period from 5th January to 20th April 1957.

(b) Mass vaccination and revaccination by appointment of additional staff, disinfection of infected houses and materials and isolation and treatment of cases, wherever possible, and educative propaganda on public health, were the preventive measures taken by the Government.

SRI K. R. NALLASIVAM : இந்த அம்மை வகையறு வியாதிக்களைத் தீர்ப்பதற்கு ஆங்கில வைத்திய முறைப்படி ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சித்த வைத்திய முறைப்படி அதைத் தீர்க்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அந்த முறையை கையாண்டு இந்தமாதிரி வியாதிக்களைத் தடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சித்த வைத்தியத்திற்கு ஆக்கம் அளித்து அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று பொதுமக்கள் கேட்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஏற்படுத்தினால் இந்த விஷயம் கவனிக்கப்படும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த மாவட்டங்களில் பெரும் அளவு வைசுரி நோய் பாதிக்கப்படக் காரணமென்ன ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கடின நோயினால் தான் அதிகம்பேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

SRI M. S. SELVARAJAN : அம்மை வியாதிக்கு அடிப்படைக் காரணமென்ன ? கிராமங்களில் இயல்பாகவே வேப்பிலை, வேப்பிலைக் கஞ்சி முதலியவற்றால் இந்த வியாதியை நீக்குவது என்று நடைமுறையில் இருந்தது. ஆராய்ச்சியின் முடிவுப்படி அதனால் பலன் உண்டா? பலன் இல்லையா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதைப்பற்றி யாரும் “ஸயன்ட்டிபிக்” முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யவில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : அம்மை வரக்காரணம், மாரியம்மனின் சாபம் என்று மக்கள் சொல்கிறார்கள். இதில் அரசாங்கம் நம்பிக்கை வைக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது விஷயமாகப் பலபேர்கள் பலவிதமாக நம்பிக்கை வைக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் புதிதாக ஒரு கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் அபிப்பிராயம் என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

10th July 1957]

SRI K. VINAYAKAM : Is it a fact, Sir, that these preventive measures were pushed to the area long after the disease had created havoc and taken a heavy toll of life in these districts ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir. As soon as information was received, Government took steps but it takes time for the relief operations to take momentum. We were sufficiently early in those area to deal with the situation.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : புளியமரங்கள் எந்த இடங்களில் நிறைய வளர்கிறதோ அந்த இடங்களில் வைசூரி நோய் உண்டாவதில்லை என்று ஒரு நம்பிக்கை நம்மிடம் இருக்கிற காரணத்தினால், அதுவே அநேக அறிஞர்களுடைய அபிப்பிராயம். இது எதனால் என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அதை ஆராய்ச்சி செய்து அது உண்மையானால் எல்லா இடங்களிலும் நிறைய புளிய மரங்கள் நடுவதற்கு மந்திரியவர்கள் திட்டம் போடுவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எனக்குத் தெரிந்த வரையிலே வேப்ப மரங்கள் இருக்கிற இடங்களில் இந் நோய் அணுகுகிறதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் புளியமரங்கள் இருக்கிற இடத்தில் பிசாசு தான் வரும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : எங்கள் ஊராகிய புளியம்பட்டி என்ற ஊரில், அதைச்சுற்றி நிறைய புளிய மரங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தும் கூட அங்கு வைசூரி வருகின்றது. ஆனால் அங்கு பிசாசு கிடையாது.

SRI K. ANBAZHAGAN : “ஸ்மால் பாக்ஸ்” என்ற பெரிய அம்மை தமிழ் நாட்டில் பல காலமாக இருந்து வந்தபோதிலும் இதை நோய் என்று கருதாமல் தெய்வத்தின் சாபம் இது என்று நினைக்கும் மடமை இருக்கிறது. இந்த மடமையை நீக்கவும் இந்த நோயை வராமல் தடுப்பதற்கும், வந்த பிறகு அதை குணப்படுத்தவும் மருந்துகள் ஹோமியோபதியில் இருப்பதாலும் அம்மருந்துகளின் விஷயம், குறைவாய் இருப்பதாலும் இந்த மருந்துகளை நாடு முற்றும் மக்களுக்குக் கிடைக்குமாறு பரவச் செய்ய அரசாங்கம் முற்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நம் நாட்டில் இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாத்திரம் மடமை இல்லை ; அரசியலிலும் கூட மடமை இருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ப்ளூ ஜோம் வந்த சமயத்தில் வைசூரி நோயும் பரவி அநேக கிராம மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு, அதிகாரிகள் முன் எச்சரிக்கை கொடுக்காததால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். ஆகவே, இனிமேலாவது, கிராமங்களில் தொத்து நோய் பரவும்போது அதிகாரிகள் வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கை விடுக்க அரசாங்கம் அந்த அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய எச்சரிக்கை விடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதைப்பற்றி புதிதாக ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே, இம்மாதிரி எச்சரிக்கை செய்ய எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொண்டுதான் வரப்படுகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : திரு அன்பழகன் அவர்கள் கேள்விக்கு மந்திரி அவர்கள் நேரிடையாகப் பதில் சொல்லாமல் அரசியலிலும் மடமை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : அது அவரது இஷ்டம்.

[10th July 1957]

Desilting of tanks and channels.

* 82 Q.—SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government are having any proposal to desilt the tanks and channels in Tirunelveli district; and

(b) if so, when they are going to commence the work and the details of the tanks, etc., covered by that scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) In respect of tanks the answer is yes. The Executive Engineer, Public Works Department, Tirunelveli Division, is examining the cases of tanks which could be taken up under scheme known as Desilting-cum-reclamation of irrigation tanks. In respect of channels, the answer is no.

(b) No specific proposal has so far been received from the Chief Engineer (Irrigation). But it has been reported that plans and estimates amounting to Rs. 4.15 lakhs have been prepared by the Executive Engineer, Public Works Department, Tirunelveli Division, and sent to the Superintending Engineer. The question of sanctioning the estimate will be taken up for consideration after the results of the pilot schemes now in progress in Chingleput district are known.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : குளங்களில் சில்ட் ஏற்பட்டிருப்பதால் சர்க்கார் எப். டி. எல். யை உயர்த்த ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : டீலில்ட்டிங்போது இது கவனிக்கப்படும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தக் குளம் மராமத்து செய்யும் திட்டம் இன்னும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எந்த அளவு செய்வதாகத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள், என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எந்த அளவு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய விவரங்கள் இல்லை. “பைலட் ஸ்கீம்” ஒன்று நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதன் முடிவைப் பார்த்து இத்திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொன்னேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் இது எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : குளங்களில் லில்ட் வர் முக்கிய காரணம் அணைகளில் சப்ளைச் சானல்களிலும் போதிய மணல் வாரிகள் இல்லை என்பதுதான். இது சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? இதைப் பரிசீலனை செய்து தேவையான இடங்களில் மணல் வாரிகளைக் கட்ட உத்தேசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இத்தகைய எல்லா விஷயங்களும் மராமத்து இலாகாவின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI N. MARUDACHALAM : எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அநேகமாக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் நீர்ப்பாசன குளங்கள் மராமத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கூடுதல் விவரம் வேண்டுமானால் தனிக் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

10th July 1957]

SRI M. S. SELVARAJAN : பெரும்பாலும் எல்லாக் குளங்களிலும் பாசி குத்தகைக்கு விடப்படுகிறது. எடுக்கும் மண்ணை எங்கே போடுவது என்ற எண்ணம்தான் குள மராமத்துக்குத் தாமதம் என்று காரணம் காட்டப்பட்டு வருகிறது. மண்ணையும் பாசியுடன் சேர்த்து வெகுதூரத்தில் வயல்களுக்கோ மற்ற இடங்களுக்கோ பட்டாதாரர்கள் கொண்டு போக வசதி இருக்கும். ஆகவே பட்டாதாரர்கள் இந்தப் பாசியை இலவசமாக எடுத்துக் கொண்டு போவது நியாயம் என்று அரசாங்கம் கருதுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வாறு இலவசமாக எடுத்துக்கொண்டு போவது நியாயம் என்று நான் ஒப்புக்கொள்ள வில்லை. அதோடு அது காரிய சாத்தியமும் இல்லை.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : அநேகமாக எல்லாக் குளங்களிலும் old level படி தண்ணீர் தேக்க முடியவில்லை என்பது தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த டிபார்ட்மெண்ட் பிரத்தியேகமாக பரிசீலிக்கும்போது இதுவும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இந்த மாதிரி இவ்விதத்தில் ஒரு திட்டம் நடைபெற்று வருவதாகவும், அதன் முடிவைப் பொறுத்து மற்ற மாவட்டங்களில் அது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இந்த மாதிரி செய்து வருகிறார்கள். அதன் முடிவு எந்த விதத்தில் மற்ற மாவட்டங்களுக்குப் பயன்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தூர் எடுப்பது ஒரு புதிய திட்டம். இதுவரை மராமத்து இலாகா இதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்தத் திட்டம் எவ்வளவு வெற்றிகரமாக நடைபெறும் என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்து அதற்கப்பறம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். செலவு செய்தால் அது பயன்படத்தக்க வகையில் செலவு செய்யப்படவேண்டும். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் இந்த தூர் எடுக்கும் திட்டம் இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அதைப் பார்த்துக்கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

SRI K. PERIANNAN : தலைவர் அவர்களே, ஏரி, குளம், வாய்க் கால் முதலியவைகள் எவ்வளவு காலத்திற்கு ஒரு தடவை மராமத்து செய்யப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பொருத்தது எவ்வளவு காலத்திற்கு ஒரு முறை மராமத்து செய்வது என்பது, எப்போதைக்கெப்போது மராமத்து செய்யவேண்டுமோ அப்போதைக்கப்போது செய்யவேண்டும். வாய்க்கால்களைப் பொருத்தமட்டில் வருஷா வருஷம் மராமத்து செய்யவேண்டும். இதில் விவசாயிகளும் சேர்ந்து மராமத்து செய்யவேண்டும்.

SRI T. T. DANIEL : Many of the tanks in our State are covered with silt and as such, they adversely affect the irrigation facilities available for the cultivation of fields. Small tanks were playing the role of small reservoirs when they were not silted up. The silt can be made use of in the manufacture of tiles and also as manure for our fields. Will the Government be pleased to clear the tanks and give away the silt that is cleared freely to the tile factory owners and to those who cultivate paddy fields?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As the hon. Member is aware, special investigation units have been particularly examining these various irrigation sources in the Kanyakumari district. We expect their report very soon and as soon as it is received, all the aspects of the question will be considered.

[10th July 1957]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : சப்ளை செலவிலும் வலிஸ்ட் கினியரன்ஸ் செய்ய பைலட் ஸ்கீமில் அமுல் நடத்த சர்க்கார் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சப்ளை சேனல், ஏரி, குளங்கள் போல அல்ல. சிற்சில ஏரிகளில்தான் மண் சேர்கிறது. அதை அப்போதைக் கப்போது எடுத்துவிடவேண்டும். இந்தத் திட்டத்திலே சானல்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : சில சில சிறு ஏரிகளை ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று போர்ட் ஆர்டர் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இந்த மராமத்து வேலை ஐந்து வருஷத்திற்குப் பிற்பாடுதான் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இவைகளில் சில ஏரி கரைகள் மணற் பாங்கானதாக இருப்பதால் இரண்டு வருஷத்திற்குள் பழுது பார்க்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அம்மாதிரியான மணற்பாங்கான ஏரிகளை ஐந்து வருஷம் முடிய வேண்டுமென்று எதிர் பார்க்காமல் கூடிய சீக்கிரம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குறிப்பிட்ட நீர்ப்பாசனங்களைப்பற்றி ஐந்து வருஷத்திற்கு முன்பாகவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டால் அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

SRI P. VEDAMANICKAM : தலைவர் அவர்களே, ஏரி குளங்களிலுள்ள மேல்புல், மீன்கள் பட்டாதார்களுக்குச் சொந்தமா அல்லது பட்டா இல்லாதவர்களுக்குப் புங்கு உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது வேறு விஷயம். இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஒரு தனிக் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

SRI V. SUBBIAH : முன்பு இனும்தார்கள் ஜமீன்தார்கள் ஆட் சேபீணயின்பேரில், குளங்கள் மராமத்துக்கு எஸ்டிமேட் தயாரித்திருந்தும் அவைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அவைகளை இப்போது எடுத்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜமீன் கிராமங்களில்கூட விசேஷ “ புட் ப்ரொடக்ஷன் ” இலாகா இருக்கிறது. அவர்கள் மராமத்து விஷயத்தைப்பற்றியும் கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் வருகிறார்கள்.

Headquarters Hospital at Chingleput.

* 83 Q.—**SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state when the proposal to construct a new Headquarters Hospital at Chingleput will materialize?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The proposal is under that active consideration of the Government.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : This has been under the active consideration of the Government for a long time, even though many have contributed large sums of money for the purpose. Will the Hon. the Minister tell us when exactly he will be in a position to complete the construction?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The contribution so far made is about 4½ lakhs of rupees and it is proposed to make use of about 4 lakhs of rupees from another item which is meant for improvement of hospitals. The original proposal was to spend

10th July 1957]

23.24 lakhs. Now it is proposed to reduce the estimate to 10 lakhs. Otherwise, we have to find about 15 lakhs of rupees more. Therefore, the question is being examined. There is no difficulty about providing the hospital at a cost of 10 lakhs. But there will be difficulty if it goes beyond 10 lakhs.

Encroachments near temples.

* 84 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to bring in a comprehensive legislation providing for the removal of encroachments near temples?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* PREVALENCE OF FAMINE CONDITIONS IN TIRUNELVELI DISTRICT.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri M. S. Selvarajan, has given notice of a motion under Rule 40 of the Assembly Rules. I hope the Hon. the Minister for Revenue is ready with the statement.

9-40
a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir.

SRI M. S. SELVARAJAN : Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz.

“ the prevalence of acute famine conditions in certain taluks of Tirunelveli district and relief measures undertaken by the Government ”.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இடிக்கும், மின்னலுக்கும், மழைக்கும் இடையிலே இருந்துகொண்டு, பஞ்சத்தைப்பற்றி நினைப்பது என்பது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். இருந்தாலும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வறட்சிக்குப்பட்ட பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. நல்ல செழிப்பாக இருந்த தாலுகாவில்கூட சில பகுதிகள் தொடர்ந்த வறட்சி காரணமாக பஞ்சத் திற்குப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி தாலுகா, அம்பா சமுத்திரத்தில் சில பகுதிகள், நாங்குநேரி, திருச்செந்தூர், ஸ்ரீவைகுண்டம் முதலிய இடங்களில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்பு திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கோவில்பட்டி தாலுகாதான் மிகவும் வறட்சியான பிரதேசம். இப்போது இது “கிரானிக் டிவீஷன்” தொத்து நோய் போல தொடர்ந்து மற்ற பல தாலுகாக்களிலும் இந்த வறட்சி நீடிக்கிறது கடந்த பல வருஷங்களாக. இந்த மோஷன் சில மாதங்களுக்கு முன் கொடுத்தது. அதன் பின்னர் சில பகுதிகளில் நிலைமை சீர்பட்டு வருகிறது. நமது அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் பழைய கால “பேமின் கோடை” வைத்துக் கொண்டு, அதற்கு உட்பட்டு சில பகுதிகளைப் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்த முடியாததால், அந்தப் பிரதேசங்களில் உடனடியாக பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்கான நடவடிக்கை எடுக்க காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பழைய “பேமின் கோடை”

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY
RULES *re* PREVALENCE OF FAMINE CONDITIONS
IN TIRUNELVELI DISTRICT

[Sri M. S. Selvarajan]

[10th July 1957]

காலத்திற்குத் தகுந்தபடி மாறுதல் செய்யவேண்டும், அப்போதுதான் வறட்சியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு நிவாரணம் ஏற்படும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பரிசீலனை செய்து வெகு காலம் தாம்த்தி பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைத் தொடங்கும் போது இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு செலவாகிறது.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும். பிரசங்கம் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது.

SRI M. S. SELVARAJAN : குறிப்பாக இந்த மாதிரி பஞ்ச நிவாரண வேலைகளில் ரோடுகளுக்கு மெடல் போடுவதுதான் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் மெடல் பரப்புவதிலே வாடிக்கையாக ஈடுபட்டவர்களுக்குத்தான் இந்த வேலை கிடைக்கிறது. ஆகவே ரோடுகள் போடுவது (formation) எங்கெங்கே சாத்தியமோ, அவைகளையெல்லாம் ஆரம்பித்து அங்கங்குள்ள ஏழை மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து, இந்த மாதிரியான பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குடி தண்ணீர் சப்ளை விஷயமாய் ஏற்கனவே இருக்கும் கிணறுகள்தான் ஆழப்படுத்தப்படுகின்றன. புதிதாகக் கிணறுகள் தேவைப்படும் இடங்களும் இருக்கின்றன. அதை கவனிக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் பஞ்சப் பகுதிகளிலாவது பூரணமாக எல்லா ஊர்களுக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும்.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Sir, due to the failure of the north-east monsoon in fasli 1366 (1956-57), several parts of the Tirunelveli district were adversely affected. The conditions in the different parts were watched closely and the statistics of cultivation, outturn, etc., of crops were examined. The affected areas were also inspected by the Collector and a Member of the Board of Revenue. Though the failure of the monsoon had an adverse effect on the district as a whole, detailed examination of the position showed that only five firkas in the Nanguneri taluk, viz., Radhapuram, Tisayanvilai, Valliyoar, Palavoor and Vijayanarayanam were the worst affected, where the failure of crops had been extensive and large extends had been left waste. This area was, therefore, declared as drought-affected. Special dry remission was granted by the Government for fasli 1366 for the above five firkas in addition to seasonal wet remissions.

The following areas also did not fare well :—

Nanguneri taluk.

Nanguneri firka.
Kalakkad firka.
Singikulam firka.
Moolakaripatti firka.

Tiruchendur taluk.

Sattankulam firka.
Udangudi firka.

Alwarthirunagiri firka. (Four southern villages only viz., Karungadal, Sri Venkateswarapuram, Kattarimangalam and Meerankulam.)

10th July 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

Sankarankoil taluk.

Vasudevanallur firka.

Sankarankoil firka.

Nelidanallur firka.

Tirunelveli taluk.

Madhavakurichi firka.

Gangaikondan firka.

The Government have sanctioned the following relief measures :—

- (i) Grant of seasonal wet remissions, wherever necessary;
- (ii) postponement of collection of cesses, land revenue additional surcharge and loan instalments to fasli 1367;
- (iii) execution of low scale famine relief works;
- (iv) grant of subsidy-cum-loan of Rs. 1,000 per well for deepening irrigation wells;
- (v) execution of works under the Rural Water-supply (Comprehensive Scheme); and
- (vi) opening of more fair price shops.

The total financial effects of the relief measures undertaken by the Government are as follows :—

	RS.
Kist remission	4,00,000
Subsidy-cum-loan	6,00,000
Low scale famine relief works	4,00,000
Postponement of loan instalments	3,92,000
Total	17,92,000

On a further report from the Collector, the Government have also extended the subsidy-cum-loan scheme for the deepening of wells to Pazhancottai and Tiruvengadam firkas of Sankarankoil taluk and Kadayanallur, Alangulam, and Kila-Pavoor firkas of Tenkasi taluk. There is no acute distress anywhere in the district.

Though the north-east monsoon in 1956 was a failure, the south-west monsoon has been active from the second half of May 1957. The recent rains which fell almost all over the district, though at varying intensity, have been of immense benefit to the agriculturists generally. The irrigation sources under Tambaraparni system received freshes and there was a remarkable rise in the water-level of the Upper Dam in Ambasamudram taluk from 26 feet to 74 feet on 10th June 1957. The Collector of Tirunelveli is keeping a close watch over the situation.

[10th July 1957]

III.—CLARIFICATION *RE* PRICE OF RAW COTTON MENTIONED IN THE BUDGET SPEECH OF THE HON. THE FINANCE MINISTER.

MR. SPEAKER : The other day the hon. Member Sri P. S. Chinnadurai wanted some clarification from the Hon. the Finance Minister in regard to certain terms which he styled as inaccuracies in the Budget speech. The Hon. the Finance Minister was not then in town. I said I would consult him and allow him to make a reply to-day. Is the Hon. the Finance Minister ready?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : என்னுடைய பட்ஜெட் உரையிலே “பருத்தி இப்பொழுது மணங்கு 100 ரூபாய் அளவில் விலை போகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். இது சரியல்ல என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதூரை அவர்கள் சொன்னதாக அறிந்தேன். “பருத்தி” என்று குறிப்பிட்டதற்குப் பதிலாக “பஞ்சு” என்று குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும். இம்பீரியல் மணங்கு பிரகாரம் இந்த விலை சரியாக இருக்கும். இந்தத் தவறுக்கு வருந்துகிறேன்.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58—(contd.)

(1) DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

MR. SPEAKER : இன்று இரண்டு மான்ய கோரிக்கைகள் விவாதிக்கப்படும். முதல் இரண்டு மணி நேரத்தில் Excise Demand விவாதிக்கப்படும். கனம் அமைச்சரவர்களுக்கு எவ்வளவு அவகாசம் வேண்டுமென அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை பிரேரேபிக்கும்போது ஐந்து நிமிஷங்களுக்குக் குறைவாக இருந்தால் போதும். பின்னர் பதிலளிக்கும்போது 25 நிமிஷங்கள் வேண்டும்.

MR. SPEAKER : ஆதலால், கனம் மந்திரி அவர்கள் 11-30 மணிக்கு பதில் அளிப்பார்கள். இது அங்கத்தினர்களுக்கு சம்மதம் என்று நினைக்கிறேன்.

* SRI M. SELVARAJ : On a point of information Sir, 1957-ம் ஆண்டு ஜூலை 8-ம் தேதியில் விற்பனை வரி இலாகா மான்ய கோரிக்கைமீது நடந்த விவாதத்தின்போது நான் பேசிய சில கருத்துக்களை Indian Express பத்திரிகையில் தவறுதலாகப் போட்டு இருக்கிறார்கள். இது அங்கத்தினர்களுடைய உரிமையை பறிப்பதாக இருக்கிறது. ஆகையால் இதை Privilege Committee-யின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பவேண்டுமாய் கோருகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சபை முன்பு ஏதாவது உரிமை பிரச்சனையைக் கொண்டுவர விரும்பினால் முதலில் என்னை என்னுடைய அறையில் சந்தித்து அதைக் கொண்டுவர அனுமதி கோரவேண்டும். இது சம்பந்தமான அங்கத்தினருடைய பிரேரணையை நான் இதுவரை பார்க்கவில்லை. ஆகையால் என்னுடைய அறைக்கு வந்து பிரேரணை விஷயமாக பேசும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குப் பிறகு பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : On a point of order Sir, எல்லா வெட்டுப் பிரேரணைகளையும் பிரேரேபிக்க சபாநாயகர் அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பழைய சபையிலும் கூட அங்கத்தினர்கள் கொடுத்த எல்லா வெட்டுப் பிரேரணைகளும் பிரேரேபிக்கப்பட்டன; ஆனால் ஒன்றின் மீதுதான் பேசுவார்கள். இப்பொழுது எல்லா வெட்டுப் பிரேரணைகளையும் பிரேரேபிக்க அனுமதிப்பதில்லை. இது உண்மையிலேயே அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளைப்பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறவே இவ்விதம் வெட்டுப் பிரேரேரணைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். இவை

10th July 1957] [Sri K. R. Nallasivam]

களைப் பிரேரேப்பதற்கு அனுமதிக்காவிட்டால் அது உண்மையில் அங்கத்தினர்களுடைய ஜனநாயக உரிமையைப் பறிப்பதாக இருக்கிறது என்றே நான் நம்புகிறேன். இது விஷயமாக சபாநாயகர் தீர்ப்புக் கூறவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னமேயே சொன்னேன். சபையின் வழக்கம் என்னவென்றால் மசோதாக்கள் மீது கொண்டுவரப்படும் திருத்தங்கள் எல்லாம் தான் சபையில் பிரேரேபிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது ஒரே ஒரு வெட்டுப் பிரேரேணதான் பிரேரேபிக்கப்படுவது வழக்கம். கனம் அங்கத்தினர் என்னுடைய அறைக்கு வந்தால் இது சம்பந்தமான அத்தாட்சியைக் காட்டுகிறேன்.

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது மான்யமான கலால் இலாகா மான்யக் கோரிக்கைத் தீர்மானத்தை இச் சபைமுன் நான் சமர்ப்பிக்கிறேன். மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் சிபார்சின்படி அரசாங்கத்திற்கு ரூபாய் 6,66,300-க்கு மேற்படாத மான்யம் “இரண்டாவது மான்ய கோரிக்கை—கலால் இலாகா” கோரிக்கையின் கீழ் அனுமதிக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

1955-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 3-ஆம் தேதி வரை சில ஜில்லாக்களில் மட்டும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கலால் இலாகா அமுல் நடத்தி வந்தது. மற்றும் சில ஜில்லாக்களில் போலீஸ் இலாகா அதன் மற்றைய பணிகளுடன் சேர்ந்த ஒரு பணியாக இதை அமுல் நடத்தி வந்தது. அந்த தேதிக்குப் பிறகு சென்னை ராஜ்யம் முழுவதிலும் மதுவிலக்கை அமுல் நடத்தும் பொறுப்பு போலீஸ் இலாகாவிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக அமுல் நடத்தும் சிப்பந்திகளின் செலவு 1955 ஜனவரி மாதத்திலிருந்து “29—போலீஸ்” என்ற தலைப்பின் கீழ் மாற்றப்பட்டது. மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக எடுக்கப்பட்ட சீர்திருத்த வேலைகள் கூட்டுறவு சங்க ரெஜிஸ்தரார் அவர்களின் மேற்பார்வையிலேயே நடந்து வருகின்றன.

ரெவின்யூ போர்டின் கலால் இலாகா பிரிவு எல்லா ஜில்லாக்களிலும் மதுவிலக்கு சம்பந்தமான மற்ற வேலைகளைக் கவனித்து வருகிறது. மதுவிலக்குச் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய வேலைகள், ரெவின்யூ வருமானம் கவனிப்பு, சட்ட சம்பந்தப்பட்ட பலதரப்பட்ட லைசென்சுகள் வழங்கப்படுவதை மேற்பார்வை பார்த்தல், முதலியன இவ்வேலைகளுக்குள் அடங்கும். ரெவின்யூ போர்டில் இந்த வேலைகளை கவனிக்க ஒரு கலால் இலாகா கமிஷனர், ஒரு கலால் இலாகா உதவி கமிஷனர், எட்டு கலால் சர்க்கிள் ஆபீசர்களும் அவர்களின் கீழ் உதவி இன்ஸ்பெக்டர்களும், கலால் இலாகா சப் இன்ஸ்பெக்டர்களும், கார்டுகளும், நிர்வாக ஊழியர்களும் வேலை பார்த்து வருகின்றனர். சாம்பிள்களைப் பரிசோதித்து அவைகளிலுள்ள மது அளவுகளை நிர்ணயிக்க ஒரு பரிசோதனைக்கூடமும் (லாபரேட்டரி) ரெவின்யூ போர்டினால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இங்கு நான்கு பரிசோதனையாளர்கள் பணி செய்கின்றனர்.

இந்த மான்ய கோரிக்கையை ஏற்கும்படி சபை முன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,66,300 under Demand No. II—Excise Department. I hear that all Opposition parties are agreed that Sri S. Pakkirisami Pillai should move his cut motion No. 37. So, I would request Sri Pakkirisami Pillai to move his cut motion.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. I move—

‘That the allotment Rs. 6,66,300 under Demand II—Excise Department be reduced by Rs. 100.’

[10th July 1957]

MR. SPEAKER : Cut motion moved—

That the allotment of Rs. 6,66,300 under Demand No. II—Excise Department—be reduced by Rs. 100.

The Demand and the cut motion are now before the House for discussion.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தில் மதுவிலக்குக்காக பெரும்பகுதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இவ்வளவு அதிகமான தொகை அங்கே இருக்கவேண்டியது அவசியமில்லை. அது அவசியமான செலவு. போலீசாருடைய ஒத்துழைப்பை வைத்துக்கொண்டு மதுவிலக்கை அமுல் நடத்துகிறார்கள். இம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு போலீசாரின் ஒத்தாசை போதுமானதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தொகை அவசியமில்லை. கலால் இலாகா அங்கு இருக்கவேண்டியது அவசியமில்லை.

அதோடு கூட நாம் பார்க்கவேண்டியது என்னவென்றால், நாம் அடிமைகளாக இருந்தபொழுது, அடிமை நாட்டிலே நம்மை மற்றவர்கள் ஆண்டு கொண்டிருந்தபொழுது கள் அல்லது சாராயம் குடித்துக்கொண்டிருந்த மக்களுக்கு சதந்திர உணர்ச்சி இல்லாமல் வாளாயிருந்தார்கள். வேறு உணர்ச்சி அப்பொழுது ததும்பவில்லை. அதற்காக மதுவிலக்கு வேண்டும், கள் சாராயக் கடைகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்துக்களை வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டோம். அதற்குப் பிறகு நாம் சதந்திரம் அடைந்தோம். அந்தப் பிரசாரத்தில் நானும் ஒரு பெரிய பங்கு எடுத்துக்கொண்டவன். என்னுடைய பகுதியிலே ஒரு பெரிய கூட்டத்திற்கு தலைவராக இருந்து இந்த மதுவிலக்குப் பிரசாரம் செய்வதிலும், கள், சாராயக் கடைகளை மறியல் செய்வதிலும் நான் ஈடுபட்டிருந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். இருந்தாலும் இப்பொழுது என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், மதுவிலக்கு வந்த பிற்பாடு, சாராயம் காய்ச்சுவது குடிசைத் தொழிலாக மாறிவிட்டது. பணம் எப்படியாவது சம்பாதித்துத் தீரவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ரூ. 20 கொடுத்தால் ஜெயிலுக்குப் போகத் தயாராக இருக்கிறார்கள் ஏழை மக்கள். அம்மாதிரி ஒரு ஏழ்மை நிலைமை நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸார் அடக்கு முறைக்கும் துன்புறுத்தலுக்கும் பயப்படாமல் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களுடைய ஏழ்மைத் தனத்தை அது காண்பிக்கிறது.

இப்பொழுது இருக்கும்படியான போலீஸ் கமிஷனர் ஸ்ரீ அருள் வந்த பிறகு நகரத்திலும், இன்னும் தமிழ் நாட்டில் வேறு சில பகுதிகளிலும் நடந்துகொண்டிருந்த “காட்டன் பெட்டிங்” ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதே மாதிரி மதுவிலக்குச் சட்டத்தை கடுமையாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதை நிறுத்துவதற்கும் முயற்சிக்கிறார்கள். அது முடியாத காரியம். தென்னை மரம், பனை மரம், இருக்கும் வரையில் அந்தக் கள் இறங்கித்தான் தீரும்; மக்களும் குடிக்கத்தான் செய்வார்கள். மறைவில் குடிப்பதை, திருட்டுத்தனமாக குடிப்பதை இதற்காக மக்கள் நிறுத்தப்போவதில்லை. குடிப்பவர்கள் மதியினர்கள். மதியினர்களைக் கொண்டுபோய் ஜெயிலில் அடைப்பதை நாம் என்னவென்று சொல்லுவது? அது அக்கிரமம், கொடுங்கோன்மை என்பது என்னுடைய முடிவு. மதியினர்களைக் கொண்டு ஜெயிலில் அடைப்பது சரியல்ல. மக்கள் எத்தனையோ மதியினச் செய்கைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். யாருக்கும் எந்தவிதமான கெடுதலும் இல்லாமல் சிலர் மதியினச் செய்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். அம்மாதிரி செய்பவர்களை நாம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஏதோ குடித்துவிட்டு பேசாமல் பதுங்கிப் படுத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைப் போலீஸார் துருவி ஆராய்ந்து தேடி கண்டுபிடித்து, அவர்களை “லாக்காப்பில்” அடைத்து கையில் விலங்குபோட்டு கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோய் ஜெயிலில் அடைக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகளைத் தினந்தோறும் ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதைப் பார்க்கிறோம். நமது நண்பர் கனம் கக்கன் அவர்கள் எந்த சமூகத்தினருக்காக வேலை

10
a.m.

10th July 1957] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

செய்கின்றார்களோ, அம்மாதிரி ஏழை பிற்பட்ட வகுப்பினர்தான் இவ்விதம் ஜெயிலில் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமை என்ன ஆகும்? அது மாதிரமல்ல.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தைப்பற்றி அவ்வளவு குறைவாகச் சொல்லுவது சரியல்ல என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், என்னிடமுள்ள விவரங்களின்படி ஹரிஜனங்கள்தான் அதிகமாகக் குடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது சரியல்ல.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : ஹரிஜனங்களைப்பற்றி மாதிரம் நான் சொல்லவில்லை. எந்தெந்த ஜாதியில் ஏழைகள் இருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் அம்மாதிரி நிறைய மதியின்ச் செயல்களைச் செய்கிறார்கள். பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள்தான் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எத்தனை காலத்திற்கு நீடித்துக் கொண்டு போவது, எத்தனை காலத்திற்கு ஏழைகளை வறுத்துவது, எத்தனை காலத்திற்கு மதுவிலக்கு சட்டத்தின் விளைவாக மக்கள் ஜெயிலில் வாடி வதங்கி துன்பப்படுவது, அவர்களுடைய வாழ்க்கை கெடவில்லையா என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. இப்பொழுது நமக்குத் தெரியும். இம்மாதிரி நிலைமையில்தான் இப்பொழுது சம்பம் வரையில் இருந்துகொண்டிருந்த மாஜி மந்திரி ஸ்ரீமதி அமிர்தகௌரி அவர்கள்கூட நமது நாட்டில் மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றிபெற்றவில்லை, அதை எடுத்துவிடுவது மேல் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் ஓரிஸா தேசத்தில் பார்க்கிறோம். “பர்மிட்” பேரிலே தாராளமாக மது வழங்க ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று ஒரு சட்டத்தை திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். மஹாத்மாகூட மதுவிலக்குப் பிரபு சாரத்திற்காக, மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்காக சட்டம் கூடாது, சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதன் வழியாக மக்களைத் துன்புறுத்தக்கூடாது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மதுவிலக்குச் சட்டம் இங்கே இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், போலீசுக்கு அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுத்து போலீஸ் ஆட்சியின்கீழ் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்துகொண்டு போகும். காங்கிரஸ் ஆட்சி போலீஸ் ஆட்சியாக மாறிவிடும். ஆகவே, இம்மாதிரி மதுவிலக்குச் சட்டம் இருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை, அப்படிச் சட்டம் இருந்தாலும்கூட, இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலைமையை மாற்றி, அதைத்தளர்த்திக் கொடுக்கும்படியான முறையிலே அரசாங்கம் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 10 நிமிடம்தான் பேச வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏதோ மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக இன்னும் பூரணமாக நடைமுறையிலே அதை வெற்றிகரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஏராளமாக குற்றங்கள் நடந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன என்பதை குறிப்பிட்டே சொன்னார்கள். தலைவர் அவர்களே, இது போன்ற சமூக முன்னேற்றத்திற்காக சீர்திருத்தம் வரக்கூடிய நேரத்திலே இதுபோன்ற சிக்கல்கள், இது போன்ற கஷ்டங்கள் இருப்பது சர்வசாதாரணம். குறிப்பாக நாம் கவனிக்க வேண்டியது என்ன வென்றால், இதுபோன்ற சட்டங்கள் அல்லது இதுபோன்ற ஒரு சமூக சீர்திருத்தம் கொண்டுவரக்கூடிய நேரத்திலே அது பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு நல்லது கொடுக்கக்கூடிய ஒரு அம்சமாக அமைகின்றதா, அல்லது அதற்கு மாறாக கெடுதலை விளைவிக்கக்கூடிய ஒரு அம்சமாக அமைகின்றதா என்பதுதான். இதனால் அதிகப்படியான நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா, அல்லது தீமைகள் விளைகின்றனவா என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது, உள்ளபடியே நாடு நகரமெல்லாம் சுற்றிவரக்கூடிய நாம், சுதந்திரமாக வாழ்கின்ற நாம் இது போன்ற குடியாமையை நிறுத்திவைக்கின்ற திட்டத்தினால் நாட்டிலே நன்மைகள் தான் ஏராளமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் காணலாம். பொதுவாக ஏழை

10-08
a.m.

[Sri S. Lazar]

[10th July 1957]

மக்கள் குடிப்பதில் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைய தினம் முக்கியமாக இந்தச் சமூக சீர்திருத்தத்தினால் ஏழை மக்கள் நல்லவாழ்வு வாழ்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலே ஏழை மக்கள் குடியிருக்கக்கூடிய பகுதியிலே சென்று பார்ப்போமானால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, பெண்கள் ஆடை ஆபரணங்கள் அணிந்திருக்கிறார்கள். அதிலும் ஆண்கள் நல்ல ஆடை அணிந்திருப்பதை கண்கூடாகப் பார்க்க முடியும்.

ஆகவே இதுபோன்ற சமூகச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் வருகின்ற நேரத்திலே, அதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள்தான் அதிகமாக இருந்து வருகின்றன. ஆகவே, இதை மேலும் மேலும் நல்ல முறையிலே நடத்துவதற்கு உதவியும் ஒத்தாசையும் செய்ய வேண்டியது கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கடமை. பொது மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒரு காரியம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்—இது போன்ற சமூக சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் வருகின்ற நேரத்திலே, நல்ல முறையிலே அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தச் சட்டங்களை மீறி நடக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதித்தால் மாத்திரம் தான் செய்ய முடியும். அனுபவ ரீதியாகப் பார்க்கும்போது, பெரும்பெரும் குற்றங்கள், குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் கொலை போன்ற குற்றங்கள் நாட்டிலே குறைந்த அளவு நடக்கின்றன என்று சொன்னால், “அதற்குக் காரணம் அதற்காக கொடுக்கப்படும் மரண தண்டனை அல்லது வாழ்க்கை பூராவும் சிறையில் இருக்கக்கூடிய தண்டனைதான். ஆகவே, இது போன்ற குற்றங்கள் நாட்டில் குறைவாகத்தான் நடக்கின்றன. இன்னும் மேல்நாட்டு அறிஞர்களெல்லாம் சொல்லக்கூடியது என்னவென்றால், இது போன்ற சீர்திருத்தங்களை நல்ல முறையிலே கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்காகக் கொடுக்கவேண்டிய தண்டனை அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்பது. இது சம்பந்தமாக ஜில்லா தோறும் கமிட்டிகள் இயங்கி வரும் நேரத்திலே, அவர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனையும் இது தான். திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள கமிட்டியின் மூலமாக இதுபோன்ற யோசனையை நாங்கள் சொல்லியிருக்கின்றோம். சட்டத்தை நல்ல முறையிலே அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னால், அதை மீறி நடப்பவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லிவந்திருக்கின்றோம். ஆகவே, அந்த ரீதியில் சட்டங்களிலே சில திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். சட்டங்களை மீறி நடக்கின்றவர்களுக்குத் தண்டனை அதிகமாக கொடுக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி யோசனை செய்து, அம்முறையில் திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டுவந்தால் இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் சிறந்த முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்பதை இந்த இடத்திலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் இன்னும் நல்ல முறையிலே நடக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், நான் இன்னொரு யோசனையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது, எப்படித் திருட்டு போன்ற குற்றங்கள் நடக்கும்போது, அந்தக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க உதவி செய்கின்றவர்களுக்கு சர்க்கார் வெகுமதி அளிக்கின்றதோ அதுபோல், கள் போன்றவைகளைக் குடிக்கின்றவர்களைப் பிடித்துக் கொடுக்கும் முறையிலே உதவி செய்கின்றவர்களுக்கும் ஒரு வெகுமதி அளிக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களானால், கண்டிப்பாக இன்னும் நல்ல முன்னேற்றம் காண முடியும். அதோடு கூட, இந்த வேலையில் ஈடுபடக்கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இதுபோன்ற குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படும், அந்தக் குற்றங்களை விசாரித்து, அதன்பேரில் ஏற்படும் முடிவின் காரணமாக வசூலிக்கப்படக்கூடிய அபராதத் தொகையில் ஒரு பகுதியைக் கொடுப்பது என்ற முறையைக் கையாளவேண்டும். இக்குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க உதவி செய்யும் அதிகாரிகள் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் சரி, எக்ஸைஸ் இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கும் இம்மாதிரி அபராதத் தொகையில் ஒரு பகுதியைக் கொடுப்பது என்ற முறையைக் கையாண்டால், நிச்சயமாக அவர்கள் ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் “மாடமல்” ஆக வாங்கும் முறையைக்

10th July 1957]

[Sri S. Lazar]

கைவிட்டு, இந்த இயக்கம்—இந்தச் சமூக சீர்திருத்தம் நல்ல முறையிலே இயங்குவதற்கு நல்லதொரு பக்கத் துணையாக அமைவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

ஆகவே இதுபோன்ற காரியங்களிலே இன்னும் நல்ல முறையிலே முன்னே வேண்டுமென்று சொன்னால் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். மற்றக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே அவர்களுக்கும் இதிலே வரக்கூடிய அபராதத் தொகையில் ஒரு பங்கு கொடுப்போமேயானால் நல்ல முறையிலே மதுவிலக்குத் திட்டம் நடக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்குப் பிரச்சினையில் சர்க்கார் கொண்டிருக்கிற கொள்கையை எங்கள் கட்சி வரவேற்கின்றது. ஆனால், இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற முறையிலே சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நீக்கிவிட்டால் மது விலக்குத் திட்டம் இன்னும் வெற்றிகரமாக நடக்க வழி இருக்கும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிற முறையிலே என் பேரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லுகின்றேன்.

எங்கள் மாவட்டமாகிய தென்னாற்காடு மாவட்டத்தை அடுத்துத்தான் புதுச்சேரி என்னும் பகுதி இருக்கிறது. புதுச்சேரி பகுதி ஏற்கனவே பிரெஞ்சு ஆட்சியின்கீழ் இருந்து இப்பொழுது இந்திய யூனியனில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலும், மது விலக்குத் திட்டம் எங்கள் மாவட்டத்தில் வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்தமுடியாத நிலையில் புதுச்சேரி பகுதி இருந்து வருகிறது. ஏனென்றால், புதுவை ராஜ்யத்தின் கிராமங்களும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கிராமங்களும் ஒன்றோடொன்று பிணைத்திருக்கும் காரணத்தினால், தெருப்பக்கம் பிரெஞ்சுப் பகுதியாக இருந்தால், முன்பக்கம் நம் பகுதியாக இருக்கும். இப்படியிருப்பதின் காரணமாக மது விலக்குத் திட்டம் வெற்றிபெறுது தோல்வி அடையும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, “பார்டர்” இடங்களிலெல்லாம் எச்சரிக்கையாகவும் “ஜூர்” ஆகவும் வேலை செய்ய வேண்டும். அதைத் தடுத்தாலல்லாது எங்கள் மாவட்டத்தில் இத் திட்டம் வெற்றி பெறுவது மிகவும் கடினமான காரியம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏற்கனவே, “கஸ்டம்ஸ்” இருந்த காலத்தில், உயர்ந்த ரக சாராயத்தை எடுத்துச் செல்கிறவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கண்டிக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆனால், “கஸ்டம்ஸ்” எடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் இது சர்வ சாதாரணமாகப் போய்விட்டது. புதுவை பகுதியிலிருந்து காலூர், திண்டிவனம், விழுப்புரம் பகுதிகளுக்கு—என் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா பகுதிகளுக்கும் கூட சரக்குகள் போகவேண்டிய வசதி வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும். குறிப்பாக, அந்த “பார்டர்” இடங்களில் இதைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டி ஒரு தனி இலாகாவே இயங்கவேண்டும். அந்த இலாகாவுக்கென்று தனி காரும், அதில் சிப்பந்திகளும் வைக்கப்படவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றி பெறுதற்கு முக்கியக் காரணம், பணக்காரர்களுக்கு ஒரு வசதியும் எழைகளுக்கு அந்த வசதியற்ற நிலையையும் இருக்கிற காரணத்தால், ஏழை மக்கள் இந்தச் சட்டத்தை தவறாகப் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். “குடிப்பதற்கு அனுமதி பணக்காரர்களுக்குத் தானே கொடுக்கப்படுகிறது? அவர்கள்தானே குடித்துக் கெட்டுவிடுகிறார்கள்?” என்று அரசாங்கம் சமாதானம் சொல்கிறது. இந்தச் சமாதானத்தை எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஏனென்று

10-14
a.m.

[Sri A. Govindasamy]

[10th July 1957]

கேட்டால், பணக்காரர்கள் குடிக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் வீட்டில் வேலை செய்யும் ஏழையும் அதைப் பார்க்க நேரிடுகின்றது. எஜமானன் மட்டும் குடித்துக் களித்து இருக்க, நமக்கு இந்த வாய்ப்பு இல்லை என்று எண்ணம் அந்த ஏழை மகனுக்கு ஏற்படுகின்றது. எஜமானன் பர்மிட் வாங்கி உள்ளே குடித்து இருந்தால், அதில் எஞ்சிய ஒரு பகுதியை அங்கு வேலைசெய்பவன் குடித்து வெளி வந்தால், அவன் போலீசாரால் பிடிக்கப் பட்டு தண்டிக்கப்படுகின்றான். அப்பொழுது அவன் என்ன நினைக்கிறான்? உள்ளே குடித்திருக்கும் பணக்காரனைச் சட்டம் அனுமதிக்கும் நேரத்தில், அதே சமயத்தில் ஏழை அதே காரியத்திற்காக போலீசாரால் பிடிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்படுகிற நேரத்தில், ஏழைக்கு ஒரு மாதிரியும் பணக்காரருக்கு இன்னொரு மாதிரியும் சட்டம் இருக்கிறதோ என்று சந்தேகப்படுகூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

ஏற்கனவே மதுவிலக்கு மந்திரியாக இருந்த அம்மையார் திருமதி ஜோதி வெங்கடாஜலம் அவர்களுடைய நன்முயற்சியை இந்தச் சமயத்தில் நான் பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. அவர்கள் காலத்திலே ஒரு பெரிய கேஸ் போட்டார்கள். பொது மக்கள் அத்தனை பேரும் மிக உன்னிப்பாக அதைக் கவனித்து வந்தார்கள். அதாவது லேனா செட்டியார் மீது கோட்ட கேஸ். அந்தக் கேஸ் இரண்டு வருஷம் நடந்தது. சப்ரீம் கோர்ட்டு வரையில் சென்று கடைசியாக ஒரு சிறிய தொகை அபராதமாக விதிக்கப் பட்டது. அப்பேர்ப்பட்ட பணக்காரருக்கு அது சர்வ சாதாரணம். ஆகவே, இம்மாதிரி அபராதம் விதிப்பதாலேயே இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெற்று விடும் என்று நான் சொல்வதற்கில்லை. “பர்மிட் ஸிஸ்டத்தைக்” கண்டிப்பாக ஒழித்தால்தான் மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறும். குடிப்பது கெட்டது என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வருமானால், யார் குடித்தாலும் கெட்டது என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டும். பணக்காரர்கள் மட்டும் தான் குடிக்கலாம், அரசாங்க அதிகாரிகள் மட்டும் தான் குடிக்கலாம், உயர்ந்த பதவியில் இருப்பவர்களும், அந்தஸ்து உள்ளவர்களும் தான் குடிக்கலாம் என்ற முறையை ஒழித்து, அவர்களையும் குடியிலிருந்து தடுத்து நிறுத்தினால்தான் ஏழைகளுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்குத் திட்டம் வந்த பிறகு, கிராமங்களிலே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவது சர்வ சாதாரணமான நிலைக்கு வந்துவிட்டது. என்பது தேர்தலிலே நின்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். சில கிராமங்களிலே மாலை ஆறு மணிக்குமேல் சென்று வோட்டு கேட்பது கஷ்டமாக இருக்கும். எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் இந்த நிலைமையை அனுபவித்திருப்பார்கள். சில இடங்களில், தேர்தல் காலத்தில், கள்ளச் சாராயம் கொடுத்துக் கூட வோட்டு வாங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது. அவ்வளவு மோசமான நிலைமைக்குக்கூட தூண்டிவிடுகிறது குடிப்பழக்கம். அது கொடுத்தால்தான் வோட்டு வருமோ என்ற நிலைமைக்குப் போகிறார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்கிறேன்.

மதுவிலக்கைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்காக மாதந்தோறும் கூட்டம் நடத்தப்படுகிறது—எம்.எல்.ஏக்களை வைத்து அந்தக் கூட்டத்திலே என்ன நடக்கிறது? இந்த மாதம் எவ்வளவு கேஸ் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, எவ்வளவு கேஸ் வெற்றி பெற்றது, எவ்வளவு அபராதம் விதிக்கப்பட்டது, எத்தனை பேர் ஜெயிவுக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள், எத்தனை கேஸ் தோற்று விட்டது என்ற முறையிலே கூட்டம் நடக்கிறதே தவிர, இந்தத் திட்டத்தை எப்படித் தீவிரமாகவும் வெற்றிகரமாகவும் நடத்தமுடியும் என்பதற்கான யோசனை கொடுக்கப்பட்டு, பிரசாரம் செய்கின்ற முறையிலே அக் கமிட்டிகள் இயங்குமானால், நலமாக இருக்கும். அந்த விதமான நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். ஒரு மாதம் 300 கேஸ்கள் என்றால் அதற்கடுத்த மாதம் 400 கேஸ்கள் என்ற முறையில் கேஸ்கள் பெருகிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதையும் குடிப்பதையும் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு நல்ல பிரசாரம் தேவையாக இருக்கிறது. அந்த முறையை அரசாங்கத்தார்

10th July 1957]

[Sri A. Govindasamy]

கையாளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் கனம் மந்திரி அவர்களும் எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்களும் ஒரே கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமல் நடத்தவேண்டும் என்பது பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கன் குடிப்பதை ஒழுப்பதற்காகப் பிரசாரர்களைப் போடவேண்டும். பிரசாரர்களைப் போடும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியிடம் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்காமல் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களின் ஆதரவையும் பெற்று பிரசாரத்தை நடத்தினால் அது வெற்றிபெறும்.

மரம் ஏறும் தொழிலை நடத்திப் பிழைப்பவர்களில் பெரும்பான்மையோர் மதுவிலக்குச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தாய்மார்கள் பதனி எடுத்துக்கொண்டுவந்து தெருக்களில் விற்கிறார்கள். போலீஸார் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டு, “30 கேஸ்கள் பிடித்துவிட்டோம், 40 கேஸ்கள் பிடித்து விட்டோம்” என்று சொல்கிறார்களே தவிர, அவர்களுக்குத் தொல்லையாக இருக்கிறார்களே தவிர கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவர்களில் அதிகமான பேர்களைத் தண்டிக்கவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அபராதம் போட்டுவிட்டால் மாத்திரம் மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றி பெறாது. ஒருவனுக்கு 30 ரூபாய் அபராதம் போட்டால் அந்த 30 ரூபாயை கையில் வைத்துக்கொண்டு அவனுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மற்றொருவன் அபராதத்தைக் கட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறான். இரண்டு வருஷ சிறை தண்டனையோ மூன்று வருஷ சிறை தண்டனையோ கொடுக்கப்படும் நிலை இருந்தால்தான் அவர்கள் மாறுவார்கள். பிரசாரம் மூலம் மக்களுடைய மனதை மாற்றித்தான் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவருவதில் வெற்றிபெற முடியும்; “நாங்கள் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டோம்” என்று கூறிக்கொண்டு இருந்தால் வெற்றி பெற முடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு, வெற்றி பெறுவதற்கு பல நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI VELUCHAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மது 10-20 a.m.
விலக்குத்திட்டத்தால் நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை என்றாலும், அநாகரீகமான குடும்பச் சண்டைகளும், குடும்பத்திலுள்ள பெண் பிள்ளைகளை அடித்துத் துன்புறுத்துவதுபோன்ற குற்றங்களும், இதர பல கிரிமினல் குற்றங்களும் கணிசமான அளவிற்குக் குறைந்து வருகின்றன. அந்த அளவிற்கு அது ஓரளவு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தொடர்ந்து அமல் நடத்தவேண்டுமென்று நான் சிபார்சு செய்ய ஆசைப்படுகிறேன்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறும் குற்றங்களாகிய கள்ளச்சாராயம் கஷயச்சதல், கள்ளச்சாராயம் குடித்தல், போன்ற குற்றங்களைச் செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கும் தண்டனைகளை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைப் பற்றி ஆலோசிக்கும்போது, அந்த தண்டனைகளை அதிகரிக்கக்கூடாது என்ற அபிப்பிராயத்தைத்தான் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். வாழ்வதற்கு ஒரு நல்ல வழி இல்லாத நிலையில்தான் மக்கள் இந்தக் குற்றங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். நாழம்கூட, தப்பிதமானது என்று தெரிந்தும் கூட சில தவறுகளை “அவை தவிரக்கமுடியாத தவறுகள்” என்று சொல்லிக் கொண்டு செய்து வருகிறோம். சென்ற கூட்டத்தில் கவர்னரின் உரையின் மீது நடந்த விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது, அவர்களிடம் வினா பாஜி அவர்கள் “உங்கள் சட்டசபைக்கு 9,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாகத் தேர்தல் செலவு செய்து அங்கத்தினர்களாக வந்திருப்பவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கலாம் என்று கேட்டதற்கு மிகக் குறைவான அங்கத்தினர்களே 9,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக தேர்தல் செலவு செய்திருப்பவர்கள்”

[Sri V. Veluchami]

[10th July 1957]

என்று பதில் அளித்ததாகக் கூறினார்கள். அதைத் தவிர கனம் மந்திரி மார்களுக்குத் தவறான கணக்குக் காட்டித் தேர்தல் கணக்கில் கையெழுத்திட்டுவிட்டு.....

MR. SPEAKER : நான் அன்றைக்கே அதைப்பற்றி இங்கே பேசக் கூடாது என்று சொன்னேன். கனம் மந்திரிமார்கள் தப்புக் கணக்குக் கொடுத்தார்கள் என்றால், அதைப்பற்றி இங்கே பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. அந்த விஷயத்தைத் தேர்தல் டிரிப்யூனலிடம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI V. VELUCHAMI : நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. அன்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன விஷயத்தைத்தான் இங்கே சொன்னேன். சரி, அதை நான் சொல்லவில்லை.

அந்த மாதிரி சில தவறுகள் தவிர்க்க முடியாதவையாக இருக்கின்றன என்ற காரணத்தால் நாமும் சில குற்றங்கள் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவதுபோல, பிழைப்பிற்கு வேறு வழி இல்லாத நிலைமையில் தான் மக்கள் இந்தக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சும் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆகவே குற்றங்களை நீக்குவதற்கு தண்டனையைக் கூட்டுவது சரியான பரிகாரம் அல்ல. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தினால், நன்றாக இருக்கும். கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் தாங்களாகவே மாறிவிடுவார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தாருக்கு அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அது போக, மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் மரமேறும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க அரசாங்கம் தகுந்த பரிகாரம் காணவில்லை. பொதுவாக, மரமேறும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் எளிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். தங்களுக்கு அன்றாடம் கிடைக்கும் கருப்பட்டி, பதனீர் போன்ற பொருள்களை அன்றாடம் விற்பது தங்கள் ஜீவனோபாயத்தை நடத்தவேண்டிய நிலையில் அவர்கள் இருப்பதால், அந்தப் பொருள்களை அவர்களிடமிருந்து வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்குத்தான் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அவர்களுக்குத் தங்கள் வாழ்க்கைச் செலவிற்கு வேண்டிய பணம் கிடைப்பதில்லை. ஆகையால், அவர்களுக்குக் கடன் வசதிகள் அளித்து, மார்க் கெட்டில் கருப்பட்டிக்கு நல்ல விலை வந்த பிறகு அதை அவர்கள் விற்பதற்கு உதவும் வகையில் அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோக, மரமேறும் தொழிலாளிகள் தங்களுடைய சொந்த மரங்களில் தொழிலை நடத்தாமல், மரச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து குத்தகைக்கோ வாரத்திற்கோ மரங்களை வாங்கி அவைகளில் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். மரச்சொந்தக்காரர்கள் குத்தகையை அதிகப்படுத்துவதற்காக இந்தத் தொழிலாளர்களிடையே போட்டியை ஏற்படுத்தி ஒரு தொழிலாளியிடமிருந்து மற்றொரு தொழிலாளிக்குக் குத்தகையை அடிக்கடி மாற்றி விடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதற்காக, விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் போன்ற மரமேறிகளின் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற ஒரு சட்டத்தை இயற்றி, மரங்களின் குத்தகையை அடிக்கடி மாற்றாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இப்போது நடைமுறையில், முக்கியமான இடங்களில் கருப்பட்டியிலும், பதனீரிலும் சம வாரமே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கடினமாக உழைக்கும் மரமேறும் தொழிலாளிக்கு இவைகளில் பாது வாரம்போதாது. ஆகவே அவர்களுக்காக ஒரு நியாய வாரச் சட்டத்தையும் இயற்றி மரமேறி 75 சதவிகிதம் பதனீரம், கருப்பட்டியும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், 25 சதவிகிதம் பதனீரும் கருப்பட்டியும் மரச் சொந்தக்காரர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் சட்டமியற்றினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

10th July 1957]

[Sri V. Veluchami]

அடுத்தபடியாக, விவசாயத் துறையில் நிபுணர்களின் உதவியால் ஆராய்ச்சி செய்து, அநேக புதிய சாதனங்களை அளித்து விவசாயிகளுக்கு உதவிவிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த மரமேரிகள் கர்நாடக ஆயுதங்களைத் தான் எப்போதும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நுகர்த்தடி, இரக்கி போன்றவைகளைக்கொண்டு அவர்கள் மிகவும் பயனடையக்கூடிய வழிகளை ஆராய்ச்சி செய்து அவர்களுக்குப் பயனுள்ள நவீன கருவிகளைக் கண்டு பிடித்து அவைகளை அவர்களுக்கு நியாய விலைக்கோ இனாமாகவோ கொடுத்து உதவினால், அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் நல்ல முன்னேற்றத்தை அடையமுடியும் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் பல மரங்களை அடைவதற்கு ஒரு மரத்தில் ஏறிய பிறகு அதிலிருந்து கீழே இறங்கி மற்றொரு மரத்தின் மீது ஏறவேண்டியிருப்பதால், பல முறைகள் மரம் ஏறி இறங்கவேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய மார்புகளிலும், முழங்கைகளிலும், கால்களிலும் இருக்கும் காய்ப்புகளைப் பார்த்தால் அவர்களுடைய வேலை எவ்வளவு கடினமானது என்பது நமக்குப் புரியும். அவர்கள் ஒரு மரத்திலிருந்து கீழே இறங்கி மற்றொரு மரத்தின்மீது ஏறவேண்டியிருக்கிறது. மரங்கள் தொடர்ச்சியாக இருக்கும் இடங்களில், ஒரு மரத்தில் ஏறிய பிறகு கயிற்றின் மூலமாகவோ மற்ற சாதனங்களின் மூலமாகவோ மற்ற மரங்களுக்கு எளிதில் செல்வதற்கான நல்ல உபாயங்களை நிபுணர்களின் உதவியால் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால், மரமேறும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய நலனில் சர்க்கார் நன்றாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. GOMATHI SANKARA DIKSHITAR : கௌரவம் மிக்க 10-30

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் 8 a.m.
நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கு என்பது நமது நாட்டிற்கே மகாத்மாஜியினால் அளிக்கப் பட்டுள்ள ஜீவாதாரமான ஒரு உயரிய திட்டமாகும். நாம் எல்லோரும் இந்தத் திட்டத்தை வெற்றி பெறச் செய்வதற்கு, அரசியல் அபிப்பிராய வேறுபாடு எல்லாம் மறந்து மற்ற நாடுகளுக்கு எல்லாம் நம் நாட்டிலே மதுவிலக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதைக் காட்டி, நமது அரசாங்கம் இப்போது இயற்றியிருக்கக்கூடிய சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுலாக்க, அரசாங்கத்தோடு சேர்ந்து முழுமூச்சுடன் ஒத்துழைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லாமலேயே நீங்கள் எல்லோரும் அறிவீர்கள்.

இந்தச் சட்டத்தை வெற்றிபெறச் செய்வதற்கு நம்முடைய அரசாங்கமும் எவ்வளவோ பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் குற்றம் புரியும் மனப்பான்மையுடையவர்கள், இந்தச் சட்டத்திற்கு எதிரிடையாகக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சி வருகிறார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டம். வெற்றிபெற்றால் தான் நம்முடைய பொருளாதார உயர்ந்த லட்சியத்தை அடைய முடியும். பொருளாதார லட்சியத்தை நாம் அடைவதற்கு மதுவிலக்குச் சட்ட வெற்றியே முக்கியமான காரணம் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்து கொண்டுவிட்டோமானால் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவார்களைக் கண்டு நாம் இரக்கம் காட்டமாட்டோம். அவர்களுடைய நடவடிக்கையை கண்காணித்து, கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவார்களை இல்லாமல் அடிக்கவும், மதுவிலக்குச் சட்டம் எல்லாவகையிலும் வெற்றி பெறவும் பலவித உபாயங்களைக் கையாளுவோம். இது நம்முடைய உயிருக்குயிரான கடமையாகும். மது விலக்குக் கமிட்டிகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே நடைபெறுகிற விமரிசனங்களை எல்லாம் நாம் பார்த்தோமானால் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நம்பிக்கையுள்ள போலீஸ் காரர்களிடையே இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு எத்தனையோ கடமைகள் இருக்கின்றன. இதையும் ஒரு முக்கியமான கடமையாகக் கருதி பொறுப்போடு நடந்து கொள்ளுகின்ற அதிகாரிகளிடத்திலேதான் இந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கவேண்டும். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறும் மனப்பான்மை உடைய மக்களைத் திருத்தி அவர்கள் அவ்வாறு செய்யாதவாறு

[Sri G. Gomathi Sankara Dikshitar] [10th July 1957]

செய்யக்கூடிய சக்தி அரசியல் கட்சிகளிடையே இருக்கிறது. அதைச் செய்வதும் அவர்களுடைய முக்கியமான பொறுப்பு என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நாம் எல்லாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றால் மதுவிலக்குச் சட்டம் நிச்சயமாக வெற்றிபெறும்படியாகச் செய்தாகவேண்டும் என்று எண்ணியாகவேண்டும். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறுகிறவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். சரியான முறையில் தண்டனை அளிக்கப்படுகிறது, மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பற்றியும் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். கள்ளச் சாராயம் எந்த இடத்தில் அதிகமாகக் காய்ச்சுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் தெரியும். காடுகளிலே தான் அதிகமாகக் காய்ச்சுகிறார்கள். மக்கள் அடிக்கடி செல்ல முடியாத ஏகாந்தமான இடங்களில்தான் கள்ளச் சாராயத்தைக் காய்ச்சி, பல இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். காட்டு இலாகா, மதுவிலக்கு இலாகாவோடு ஒத்துழைத்தால் இந்தமாதிரியாக காட்டில் காய்ச்சுகிறவர்களை எல்லாம் சுவமமாகப் பிடித்துவிடலாம். அப்படிச் காய்ச்சுவதைத் தடை செய்தும் விடலாம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த மானியத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-25
a.m.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதுவிலக்குத் திட்டம் எல்லோராலும் வரவேற்கக்கூடிய திட்டமாகும் என்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையில்தான் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நான் ஆதரித்தாலும், அதே நேரத்தில் மதுவிலக்கு எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டதோ, எந்தக் காரணத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம், அந்தக் காரணம் தோற்றுவிட்டது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அடிப்படையில் மதுவிலக்குத் திட்டம் ஏன் வெற்றிகரமாக நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை என்பதை நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

சென்ற காலத்தில் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் மதுவிலக்குத் திட்டத் தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியதற்குக் காரணம் நமக்கு எல்லாம் தெரியும். கள்ள, சாராயம் முதலியவற்றால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். குடியிலே பணத்தைச் செலவழித்துவிட்டு குடும்பம் நடத்த முடியாமல் தவிக்கிறார்கள் என்கிற காரணத்திற்காகவே கள்ளக்கடை மறியல் நடத்தினோம். கிராமம் கிராமமாகச் சென்று மதுவிலக்குப் பிரசாரம் செய்தோம். அந்த நோக்கத்தை ஈடேற்ற வேண்டுமென்பதற்காகவே மதுவிலக்குச் சட்டத்தையும் அரசாங்கத்தார் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபிற்பாடு அந்த நோக்கம் ஈடேறி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் மிகவும் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ஊருக்கு ஒரு கடையாக இருந்தது. இப்போது வீட்டுக்கு ஒரு கடையாக மாறியிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் குடிப் பது தவறுதல் என்று கருதப்பட்டது. இப்போது கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதே ஒரு குடிசைத் தொழிலாக வளர்ந்து விட்டது. இதற்குக் காரணம் என்ன?

மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோதே கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு எல்லாம் வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்தியிருந்தால், தரிசு நிலங்களை எல்லாம் கொடுத்திருந்தால், நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு எல்லாம் நிலம் அளிக்கப் பட்டிருந்தால் அவர்கள் எல்லோரும் விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்தி இருப்பார்கள். உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி இருப்பார்கள். அப்படிச் செய்யாததன் காரணமாக வாழ்க்கையில் அநுபவிக்கக் கூடிய பசி, பட்டினி ஆகிய கொடுமைகளுக்கு எல்லாம் உள்ளாகி அவர்கள் எப்படியாவது பிழைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்ச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இதைக் கொண்டுபோய் விற்குந் நல்ல

10th July 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

ஊதியம் கிடைக்கும் என எண்ணி வியாபாரம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இப்படித் தவறான பாதையில் அவர்கள் போவதற்குக் காரணமாக இருப்பது இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம்தான் என்பதை நான் தெளிவாக, தைரியமாக இந்த இடத்தில் எடுத்துச் சொல்வேன். அன்றைய தினம் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும், யாரும் குடிக்கக்கூடாது என்பதாக எல்லாம் மிகவும் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்து வந்த என்போன்றவர்கள் எல்லோரும் இன்றைய தினம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தையே ரத்து செய்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லத் துணிந்ததற்குக் காரணம் அதுதான். மது விலக்குக் கமிட்டிகளிலேயே உள்ளவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்று பேசக் கூடிய அளவில் நிலைமை வளர்ந்துவிட்டதையும் பார்க்கிறோம். பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்புவதைப் பார்க்கிறோம். இதுமாதிரியாக இருக்கக் கூடிய சமயத்தில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களை அடக்குவோம், ஒடுக்குவோம், தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனைகளை வழங்குவோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு சர்க்கார் முன் வருவதைக் கண்டு நான் சொல்ல ஆசைப் படுவது இது தான். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சமூகத்தை முன் நேற்றகரமான பாதையில் அழைத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாக அந்தச் சமூகத்தையே அழிப்பது போலத்தான் இது ஆகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏனென்றால் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய கிராம மக்களைச் சாராயம் காய்ச்சுவதாகச் சொல்லி சிறையில் அடைத்துவிட்டால் சிறையில் அடைபட்டவர்களில் பெரும்பாலோர் விவசாயிகளாக இருப்பார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருப்பார்கள். அரைப் பயிர், முக்கால் பயிர் நிற்கும் போது அவர்கள் சிறைக்குப் போய்விட்டால் பயிரைப் பராமரிப்பதற்கு ஆட்கள் இல்லாமல் போய் நாசமாகிவிடும். உணவு உற்பத்தியும் நாசம் அடைகிறது. அதுமட்டுமல்ல. பலவிதமான மண் பாண்டங்களையும், தோண்டுகளையும் செய்து குவிக்கின்ற தொழிலாளர்கள் கள்ளச் சாராயம் கேஸ் சம்பந்தமாகப் பிடிக்கப்பட்டு வேலை இழக்கிறார்கள். இதுபோல் கிராமத்திலுள்ள பலர் வேலை இழக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இது எல்லாம் வறுமையின் காரணமாகச் செய்கின்ற குற்றத்தின் விளைவு என்பதைப் புரிந்துகொண்டால்தான் இதை அநுதாபத்தோடு பரிசீலிப்பது சாத்தியமாகும்.

ஒருபுறம் மரங்களுடைய தோல் எல்லாம் உறிக்கப்படுகிறது. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்காக மரப்பட்டைகளை எல்லாம் உறித்து வருகிறார்கள். வாழைப்பழம் விலை ஏறிவிட்டது என்றால் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதற்குப் போய்விடுகிறது. மிகவும் மோசமான வெல்லம் விலை ஏறிக் கிடக்கிறது. பழத்தை உறித்துவிட்டு தோலைக் கூட்டி வெளியில் எறியாமல் வீட்டுக்குப் பொறுக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள் என்றால் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதுதான் காரணம். இதற்கு எல்லாம் அடிப்படை வறுமை.

சென்ற காலத்திலும் சரி, இப்போதும் சரி பல டாக்டர்கள் கள்ளைக் குடிப்பதனால் வைடமின் 'ஏ' முதல் 'இசுட்' வரையில் கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். டாக்டரிடம் வைடமின் 'டி' குறைவு என்று போனால் இரண்டு ரூபாய் வாங்கிவிடுகிறான். ஒரு அணுவிற்கு ஒரு புட்டி அடித்தால் இந்த வைடமின் குறைவே ஏற்படாது. கள் இறக்குவதைத் தடை படுத்துவதால் பலவித நோய்கள் உண்டாகின்றன. டாக்டர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை இவ்விஷயத்தில் அரசாங்கத்தார் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: May I know from the hon. Speaker whether there is any basis for saying that medical opinion is in favour of taking toddy for some diseases?

MR. SPEAKER: As Speaker, I cannot give an opinion. But as a Medical Man, I cannot say that there is any justification for such an opinion.

[10th July 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இவை பத்திரிகையில் 'வந்ததை பார்த்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் திட்டவட்டமாக தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் சர்வ கட்சி அடங்கி ஒரு கமிட்டியை நியமித்து விசாரணை நடத்தினால் இதையெல்லாம் புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்துக் கூறுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்' என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சர்வகட்சி அடிப்படையில் ஒரு கமிட்டி அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார் களா அல்லது மதுவிலக்கை அமுலாக்க வேறு எந்தவிதத்தில் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த மதுவிலக்கை சென்ற காலத்தில் மகர்தமா காந்தி அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று வழி காட்டினார் என்று ஆகவே அதை அமல் நடத்த வேண்டும் என்று நோக்கத்தில் அமுலில் இருந்து வருகிறது. ஆனால் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? சட்டத்தை கொண்டு அதன் மூலமாக கட்டாயப்படுத்தி இதைக்கொண்டு வரக்கூடாது என்று மகாத்மா காந்தி அவர்களே சொன்னார்கள். சட்டத்தின் மூலம் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இந்த மதுவிலக்கினால் மது இறக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து அவர்களைப் பராமரிக்க எந்தவிதமான சட்டமும் இன்று இல்லை. ஆனால் இன்று சர்க்கார் இந்த மதுவிலக்கை தீவிரென்று கொண்டு வந்ததைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் நிலச் சீர்திருத்தம் உடனடியாக கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அதை கொண்டு வருவதற்கு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அதை எப்போது எப்படிக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற அதே நேரத்தில் மதுவிலக்கு மட்டிலும் அவசரம் அவசரமாக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் பல மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பலர் வேலையிழந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்று நடைபாதையில் வாழக் கூடியவர்களாக, வேலை செய்து வாழத் தகுதியற்றவர்களாக மாறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைக் கைவிட்டு விட்டு, இதைச் சரியான முறையில் எவ்விதம் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்காக வேண்டி உடனடியாக ஒரு சர்வ கட்சி கமிட்டியை அமைத்து அதில் எடுக்கப்படுகிற சரியான முடிவின் அடிப்படையில் அதை அமல் செய்வதின் மூலமாகத்தான் மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-45
a.m.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : கனம் தலைவர் அவர்களே இந்த மதுவிலக்கு மான்ய கோரிக்கையின்பேரில் நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இதை நான் பரிபூரணமாக ஆமோதிக்கின்றேன். மதுவிலக்கு என்பது இன்று நேற்று சொல்லப்பட்ட கருத்து அல்ல. மகாத்மாஜி இருந்த காலத்தில் மதுவிலக்கைப்பற்றி மிக முக்கியமாக ஆழமாக இதை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று அவர்கள் கூறினார்கள். அன்று சர்வ கட்சிகளும் ஒன்றாக சேர்ந்து அந்த காலத்தில் மதுவிலக்கு சம்பந்தப்பட்ட படங்களை வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று அதை மக்களுக்குக் காண்பித்து மது அருந்துவதினால் இன்னன்ன தீமைகள் வரும் என்று பிரசாரம் செய்தது. இன்று எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் நினைவு இருக்கலாம். இன்று பலர் பலவிதமாக மதுவிலக்கைப் பற்றி குறை கூறினார்கள். இன்று ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும், ஒவ்வொரு ஜாதிகளுக்கும் இந்த மதுவிலக்கானது மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. இந்த மதுவிலக்கை கனம் ராஜாஜி அவர்களுடைய மந்திரி சபையில் முதல் முதலாக இதைக் கொண்டுவந்த போது மக்கள் எல்லோரும் அவரை வாழ்த்தினார்கள். இந்த மதுவிலக்கினால் நல்ல நிலைமையை அடையமுடியும். நல்லதொரு வாழ்க்

10th July 1957] [Sri P. K. R. Lakshmikantham]

கையை அடையமுடியும் என்று மக்கள் நம்பினார்கள். அதைப்போலவே இன்று மதுவிலக்கு ஏற்பட்ட பிற்பாடு, உதாரணமாக சொல்லப்போனால் பெண்கள் இன்று மிகவும் நல்ல முறையில் வாழ்க்கையில் அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கு வருவதற்கு முன்பு, உதாரணமாக கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் தான் சம்பாதித்த பணத்தில் பாதிப் பணத்தை மதுவில் செலவு செய்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகளில் அந்த நாட்களில் உணவு இருக்காது, உடுக்க உடை இருக்காது; குழந்தைகள் எல்லாம் கேவலமான நிலைமையில் இருப்பார்கள். ஆனால் மதுவிலக்கு ஏற்பட்ட பிறகு இன்று அவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்று பார்த்தால் ஒரு சபீட்சமான நிலைமையை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்று உடுக்க உடை இருக்கின்றது, உண்ண உணவு இருக்கின்றது. அந்த பெண்களில் பலர் இன்றைக்கு கௌரவத்தை அளிக்கும் என்று நினைக்கக்கூடிய நகைகளை பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு அந்தஸ்தை பெற்று இருப்பது இந்த மதுவிலக்கினால்தான் என்று திட்டவாட்டமாக சொல்ல முடியும். ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் நிச்சயம். அரசாங்கம் சட்டம் செய்து விடுவதினால் மாத்திரம் எந்த ஒரு காரியத்தையும் சீக்கிரமாக வெற்றியாக நிறைவேற்றிவிட முடியும் என்று நாம் நினைக்கமுடியாது. ஆனால் இந்தப் பழக்கத்தை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் மக்களுடைய மனதை மாற்றவேண்டும். அதற்காக வெறும் சட்டத்தைக் கொண்டு மாத்திரம் இதை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியாது. ஆகையினால் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை பரிபூரணமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று விரும்பினால் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் அவர்களுடைய அருகில் இருக்கும் கிராமங்களுக்குச் சென்று இந்த மதுவிலக்கினால் வரும் நன்மைகளைப் பற்றி பிரசாரம் செய்து வருவோமானால் இதை நாம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும். அதோடு நல்ல பலனையும் நாம் காண முடியும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். இப்போது எல்லா இடங்களிலும் ஓரளவு கள்ளச் சாராயங்கள் காய்ச்சி வருவது என்பது உண்மைதான். பல இடங்களில் போலீஸ் படை இதைக் கண்டுபிடித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். மதுவிலக்கு சட்டம் செய்யப்பட்டதால்தான் எடுக்கிறார்கள். இன்று எழைகளும், தொழிலாளிகளும் குடிப்பழக்கத்தைவிட்டு பாலே அருந்தும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டத்திலும் ஓரளவு குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. உடனடியாக எல்லாவற்றையும் ஒழித்துவிடுவது என்பது சலபமல்ல. அதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து வேண்டியது செய்து வருகின்றது. அதற்கு வேண்டிய இன்னும் சில கட்டுப்பாடான விதிகளையெல்லாம் விதித்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மதுவானது மனிதனுடைய உடலையும் கெடுத்துவிடுகிறது. அதோடு மனிதனுடைய மனதையும் புத்தியையும் கெடுத்துவிடுகிறது. அதனால் நல்ல உயர்ந்த உணவுகளையும் கருத்துக்களையும் கற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. ஆகையினால் பலதரமான கீழ்த்தரப்பட்ட உணர்ச்சிகளுக்கு ஆளாகவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் மதுவிலக்கு பரிபூரணமாக வெற்றி பெற்றால்தான் நாட்டிலுள்ள மக்கள் உயர்ந்த மனப்பான்மையோடு வாழ வசதி கிடைக்கும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த மான்யத்தை முழுமனதோடு ஆதரிக்கின்றேன். மேலும் இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய கடுமையான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் வகுத்து கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதையெல்லாம் நிறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மது விலக்குக் கொள்கைகளை பரிபூரணமாக திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆதரிக்கிறது என்பது உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களிடம், எங்களுடைய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் பூர்வாசத்திரம் என்ற ஊரில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு எங்களால் இயன்ற எல்லா பணிகளையும் செய்யத் தயார் என்று அறிவித்து இருக்கிறார் என்பது நீங்கள் அனைவரும் அறிந்ததாயும். மதுவிலக்கைப் பற்றி நாங்கள் பேசுகிறபோது, அதிலே இருக்கிற

10-50
a.m.

[Sri A. V. P. Asaithambi] [10th July 1957]

குறைபாடுகளை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டினால் அந்தக் குறைபாடுகளுக்கு எல்லாம் நிறை காண வேண்டியது அரசியலரின் கடமையே தவிர எதிர்க் கட்சியினர் வேண்டுமென்று குறை கூறுவதாக கருதக் கூடாது. மதுவிலக்குத் திட்டம் ஏழைமக்களுக்கு நன்மை செய்வதாகக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு திட்டம். ஆனால் நடைமுறையில் அது ஏழை மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடியதாய் இருக்கிறதா, இருக்குமா என்பதை நாம் மிகவும் உன்னிப்பாக எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். மதுவிலக்குத் திட்டம் அமலில் இருக்கிற காரணத்தினாலே நம்முடைய தங்கைமார்கள் கழுத்தில் தங்கத்தைக் காண்கிறோம், பெண்கள் கழுத்தில் நகையைக் காண்கிறோம் என்று நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். ஆனால் அந்தக் கருத்து தவறான கருத்தாகும். ஏனெனில், அது உண்மையாக இருக்குமானால், அது தங்கமாக இருக்காது, போலி நகையாகவே இருக்கும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், மதுவிலக்கினால் ஏழைகளிடம் பணம் தங்கவே இல்லை. மதுவிலக்குக் கொள்கை வருவதற்கு முன்பாக இந்தச் சர்க்காருக்கு கலால் இலாகாவிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த வருமானம் 18 முதல் 20 கோடி ரூபாய் வரையாகும். கலால் இலாகா வருமானமே இவ்வளவு என்று சொன்னால், மதுவிற்பனை ஒரு ஐந்து பங்கு கூட என்று வைத்துக் கொண்டாலும் சுமார் 100 கோடி ரூபாய் வரை மது விற்பனை இருந்தது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் வருவதற்கு முன்பாக இந்த மது விலக்குக் கடைகளை வைத்து நடத்திய முதலாளிகளுக்கு இந்த 100 கோடி ரூபாய் போய்க்கொண்டிருந்தது. அதற்குள்ள வருமான வரியோ மற்ற வரிகளையோ அவர்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த மதுவிலக்கு வந்ததற்கு அப்புறம் அந்த 100 கோடி ரூபாய் அம்முதலாளிகளிடம் தங்காது குடித்துக்கொண்டிருந்த வர்களிடம் தங்கி அதன் பயனாக அந்தக் குடும்பங்கள் நல்ல நிலைமைக்கு வந்திருக்கவேண்டும் அல்லவா? என்று விவாதிக்கிறார்கள். நேற்றுரை குடித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் இந்த மதுவிலக்கு வந்தவுடனே மறை முகமாக குடிப்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்பவில்லை. அதற்கு மாறாக, சோடா குடிக்கிறார்கள். சினிமாவிற்கு அடிக்கடி போகிறார்கள். இதிலே நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பத்துப் பதின்னது வருடங்களுக்கு முன்பெல்லாம் புது புது சினிமா படங்கள் அதிகமாக வராது. இப்பொழுது சினிமா படங்கள் அதிகமாக வருவதற்கும், ஒரு படம் அதிக நாட்கள் நடப்பதற்கும் காரணம் இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் ஒன்றாகும். ஏழை மக்கள் அவர்களிடம் மீதப்படுகிற பணத்தை அதிலே கொண்டு போடுகிறார்கள். குடியினால் மீதப்படுகிற பணத்தை இம்மக்கள் சோடா குடிப்பதிலும், சினிமா பார்ப்பதிலும் கொண்டுபோய் போட்டுவிடுகிறார்கள். அதேபோல் “லக்ஷூரியஸ் குட்ஸிலும்” போடுகிறார்கள், இந்த ஏழைமக்கள். இதனால் வரக்கூடிய பாதகம் என்னவென்று கேட்டால் 100 கோடி ரூபாய் நேற்றுவரைக்கும் நம் நாட்டிலே இருந்து வந்த பணம் இன்று நமக்குத் தெரியாமல் மறைமுகமாக, வெளிநாடுகளுக்குப் போகிறது. 60,70 கோடி ரூபாய் இன்று மறைமுகமாக வெளிநாடுகளுக்குப் போகிறது. உதாரணமாக சினிமாலை எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கு நான்கில் மூன்று பாகம் பொருள்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்துதான் இறக்குமதியாகிறது. கச்சா பிலிம், மெஷினரிகள் போன்றவைகள் வெளிநாடுகளிலிருந்துதான் இறக்குமதியாகிறது. அடுத்ததாக, சோடாக் கலரை எடுத்துக் கொண்டால், என்னைஸ் முதல் பாட்டில்கள் வரை வெளி நாடுகளிலிருந்துதான் வருகிறது. அதற்கு அடுத்தாற்போல், இந்த லக்ஸூவரி குட்ஸ்-ம் வெளிநாடுகளிலிருந்துதான் வருகிறது. ஆகவே இவைகளுக்காகச் செலவு செய்யப்படும் பணம் எல்லாம் வெளி நாடுகளுக்குத்தான் போகிறது. மதுவிலக்கினால், நம் நாட்டுப் பணம் முதலாளிகளின் கையில் தங்கி அதில் இருந்து நமக்குக் கிடைத்த வருமானமும் போய், அப்பணம் தொழிலாளிகளின் கையிலும் தங்காமல் இன்டயரக்ட்டாக வெளி நாடுகளுக்குத்தான் போகிறது. ஆகவே இதைக் கட்டுப்படுத்தி, நம் பணம் நேர்முகமாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ வெளி நாடுகளுக்குப் போக விடாதபடி வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டும். அதோடு இன்னொரு காரியம் சொல்ல விரும்புகிறேன். போதை வேண்டுமென்று இப்பொழுது பெயின்ட், வார்னீஷ்,

10th July 1957] [Sri A. V. P. Asaithambi]

முதலியவைகளைக் குடித்து மக்கள் சாகிறார்கள். ஆகவே பதனீரை நல்ல முறையில் பக்குவப்படுத்தி, பூனமல்லி ஹைரோட்டில் ஒரு ஷாப் ஒப்பன் செய்திருக்கிறார்கள். அதைபோல் பதனீரை நல்ல முறையில் பக்குவப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே ஷூவொரு பிரதேசத்திலும் அதற்காகச் செலவு செய்து, நம் பணம் வெளிநாடுகளுக்குப் போவதைத் தடுக்கவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மதுவிலக்கினால் ஏற்பட்ட ஒரே ஒரு நல்ல பலன் என்னவென்று கேட்டால், மக்கள் மதியை மாய்த்துக்கொள்ளும் நிலை மாறி தன்னைத்தானே யோசிக்கக்கூடிய அளவிற்கு மதியைப் பெறுவதற்கு இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் பயன்படும். இன்று எந்த ஜெயிலை எடுத்துப் பார்த்தாலும், இந்தத் தொழில் நடத்துபவர்கள்தான், இவர்களின் எண்ணிக்கைத்தான் அதிகம். இவர்களுக்கு வெளியே ஜோலி இல்லை. ஆக ஒன்று பிச்சை எடுக்கவேண்டும், இல்லை களவாடவேண்டும். ஆனால் ஜெயிலுக்கும்போனால் பெல் அடித்து மூன்று வேளை சாப்பாடு போடுகிறார்கள். ஆகவே ஜெயிலுக்கு போய் வருவது ஒரு தொழிலாகி விட்டது. எனவே சர்க்கார் இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை தீவிரப்படுத்த விரும்பினால், விற்பவர்களை லேசாக தண்டித்து வாங்குபவர்களை கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும். விற்பவர்கள் சாதாரண ஆட்கள். ஆனால் சிலசமயம் அதை வாங்குபவர்கள் பெரிய பணக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆக, வாங்குபவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டித்தால் வாங்குபவர்களின் எண்ணிக்கை குறையும்போது விற்பவர்கள் வாங்குவதற்கு ஆட்கள் இல்லாத காரணத்தால் அதை உற்பத்தி செய்ய மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த முறையில் சர்க்கார் தண்டனையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அடுத்தபடி, இந்த மரமேறிகளின் பிரச்சனை. இந்த மரமேறிகளின் காரியத்தை சர்க்கார் சரிவர கவனிக்கவில்லை. ராஜாஜியின் காலத்திலும் மரமேறிகள் கவனிக்கப்படவில்லை. மரமேறிகளுக்கு அந்தத் தொழிலைத் தவிர வேறு தொழில் தெரியாது. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த மரமேறித் தொழிலாளர்களுக்குக் கல்விகற்றுக் கொடுத்து அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. சாணூ என்று சொல்லக் கூடிய மரமேறித் தொழிலாளர்கள், சாணூ என்று போட்டால் அவர்கள் “பாக்வேர்ட் க்ளாஸ்” என்று இருந்ததாகவும், ஆனால் இப்பொழுது பத்துப் பதினைந்து நாளாயிற்று, அது ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். அப்படி ரத்து செய்யப்பட்டிருந்தால் அது வருந்தத் தக்க விஷயமாகும். அவர்களை “பாக்வேர்ட் க்ளாஸ்” இனத்தில் வைத்து அவர்கள் முன்னேற்றம் அடையும்படிச் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். ஆக, மதுவிலக்குத் திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நிவாரணமும், நம்முடைய பணம் அனுவசியமாக வெளி நாடுகளுக்குப் போகாமல் தடுக்க சில தொழிற்சாலைகளை இங்கு ஸ்தாபிக்கும் தன்மையிலும், இந்தத் தண்டனை முறையை மாற்றியமைக்கவும், போலீஸ் இலாகா இதை நல்ல முறையில் அமல் நடத்துவதற்கும் அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னது போல் ஒரு சர்வ் கட்சி கமிட்டி ஒன்று போட்டு இதை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இன்னும் அநேக நண்பர்கள் பேச வேண்டியிருப்பதால் அங்கத்தினர்கள் ஐந்து அல்லது ஏழு நிமிடங்களுக்குள் பேசி முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்..

* **SRI P. S. CHINNADURAI :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மது விலக்குத் திட்டத்தை தீவிரமாக ஆதரிக்கின்றவன் நான் என்ற முறையிலேயும் இந்த மது விலக்குத் திட்டத்தை மிகவும் உறுதியாக அமுல் நடத்துவதிலே இந்த அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டுகிற காரணத்தால் அந்தப் போக்கினை சற்று மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிற முறையிலும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்குத் திட்டத்தால் நம் ராஜ்ய மக்கள் பலன் அடைந்திருக்கிறார்களா, இல்லையா என்ற விஷயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். தொழிலாளர்கள் இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தினால் மிகவும் நல்ல பயனை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று. கிராமப்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[10th July 1957]

புறங்களில் வாழ்கின்ற சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்களும் இதனால் நல்ல பயனைப் பொருளாதாரத் துறையில் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று உறுதியாக நான் கூறுவதற்கு முடியும். ஆனால் இந்தப் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் காட்டுகிற முறையிலே அரசாங்கச் செய்தி விளம்பர இலாகா தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவில்லை என்பதே எனது குறையாகும். மது விலக்குத் திட்டத்தை தீவிரமாக ஆதரித்துப் பிரசாரம் செய்கின்ற அந்தப் பணியை முன்பு மதுவிலக்குத் திட்டத்திற்கு மிகவும் நன்கு ஆதரவு காட்டி அதனை முதன்மையாகப் பிரசாரம் செய்த காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் தற்காலம் அதை மறந்திருக்கின்றன என்று நான் சட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஒரு பக்கத்தில் காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் அவ்வாறு இருக்கின்ற நேரத்திலே, அரசாங்கமாவது தன்னுடைய செய்தி விளம்பர இலாகாவின் மூலமாக தகுந்த பிரசார ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரசார ஏற்பாடுகள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்றால், முன்பு மதுவிலக்கு இல்லாதிருந்த நேரத்தில் சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலை எப்படியிருந்தது, மதுவிலக்கு வந்த பிறகு அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் எவ்வளவு பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டக் கூடியதாக இருக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மது விலக்குத் திட்டத்தை உறுதியாக அமுல் நடத்தும் முறையிலே ஒரு பெரும் குறை இருக்கிறது. அதுதான் பெரிய மனிதர்களுக்கு குடிப்பதற்கு பெர்மிட் வழங்கும் பழக்கமாகும். கொள்ளை, கொலை இவைகளைத் தடுப்பதற்கு நாம் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். ஆனால், கொலை, கொள்ளை நடத்துவதற்கு பர்மிட் வழங்கவில்லை. விபசாரம் செய்யக் கூடாது என்று நாம் சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் லைசென்ஸ் விபசாரம் அனுமதிக்கவில்லை. அதுபோலவே, மதுவிலக்கை நாம் உறுதியாக நம்பி அமுல் நடத்துவது உண்மையானால் பர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு குடிப்பதற்குச் சிலருக்கு அவர்களின் பொருளாதார அந்தஸ்து காரணமாக நாம் அனுமதியளிப்பது என்பது சரியானதல்ல என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் ராஜ்ய அரசாங்கத்தை நான் நிச்சயம் மனதாரப் பாராட்டுவேன். ஏனென்றால், மகாத்மா காந்தியோடு வாழ்ந்தவர்கள், இணைந்திருந்தவர்கள் எனத் தம்மைக் கூறிக் கொள்ளும் சிலர் மது விலக்குத் திட்டம் தோற்று விட்டது, அதைத் தொடர்ந்து அமுல் நடத்துவதில் பலனில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே, இந்திய அரசாங்கம் நடத்துகிற பெரிய விருந்துகளில் கூட உயர்தர மதுபானங்கள் பரிமாரப்படுகிற நேரத்திலே, வெளி நாடுகளிலுள்ள இந்திய ஸ்தாநீகராலயங்களில் மது பானத்தை அருந்துவதை ஒரு கலையாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே, இந்த ராஜ்யம், பெருமைக்குரிய முறையிலே, உறுதியாக மதுவிலக்கை அமுல் நடத்த முடிவு செய்து கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கும் இந்தியாவின் ஒரு அங்கமாக நாம் இருக்கிறோம். அண்டை ராஜ்யங்களான புதுச்சேரி, கேரளம், இன்னும் மற்ற ராஜ்யங்களிலும், மது விலக்குத் திட்டம் சரியான அளவில் அமுல் நடத்தப்படாது இருக்கிற நேரத்தில் நாம் மட்டும் அதைத் தனித்து வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும் என்பதை என்னால் நம்பமுடியாது. காங்கிரஸ் பல ராஜ்யங்களிலும் ராஜ்ய பாரம் வகிக்கிற காரணத்தால், இந்த மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் உத்திரவிடவேண்டுமென்று இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தினர் காங்கிரஸ் மகா சபை மூலமாக கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறேன். இதனைச் செய்கிறதற்கு இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிற மிகவும் செல்வாக்கு மிகுந்த காங்கிரஸ் காரர்கள் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அது அவர்களின் தேசியக் கடமை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுபோடு மதுவிலக்குக் கமிட்டிகள் ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மதுவிலக்குக் கமிட்டிகளில் பல கட்சியினரும் இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. இம்மாதிரி கமிட்டிகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அமைக்கப்படவேண்டும். குறிப்பாக அந்தந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்த பெண்மணிகள் அதில் அதிக இடம் பெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்தமாதிரியான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம்

10th July 1957]

[Sri P. S. Chinnadurai]

செய்தால்தான் அந்தந்த கிராமங்களில் மதுவிலக்குக் கமிட்டிகள் சரியாக வேலை செய்வதற்கும் அரசாங்கத்தோடு நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கும் ஏதுவாகும். இதை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிற முறையில் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI S. R. MUNUSAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப் 11-05 a.m.
போது நம்முடைய மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது அமுலில் இருக்கும் மது விலக்குச் சட்டம் யாரை பாதிக்கிறது என்பதை முதலில் சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். மதுவிலக்கு சட்டத்தால் பாதிக்கப்படுவது யாரென்றால் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் கண்டால் போலிஸுக்குக் கூட வேட்டையாக இருக்கிறது. எந்தெந்த இடங்களுக்குப் போனாலும் சரி, அந்த இடங்களிலே தங்களடைய திட்டத்தை அமுல் நடத்த சரியானபடி குற்றங்கள் கிடைக்கவில்லையென்றால் சேரிகள் பக்கம் திரும்புகிறார்கள் ; அப்பொழுது இரவு இரண்டு மணியானாலும் புருஷன் மனைவியோடு படுத்திருந்தாலும், தாராளமாக வீட்டிற்குள் புகுந்து வேட்டையாடுகிறார்கள். மதுவிலக்குக் குற்றங்களுக்காக ஏற்கெனவே தண்டிக்கப்பட்டவர்களைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், அதில் சேரி வாசிகள்தான் அதிகமாயிருப்பார்கள். இரண்டு ஆயிரம் அல்லது 3 ஆயிரம் காலன்கள் திருட்டுத்தனமாக உற்பத்தி செய்வது சேரிவாசிகள் அல்ல. ஆனால் அவர்கள் குடிப்பார்கள். அப்படி குடிப்பது ஏன்? இந் நாட்டின் இதர சமுதாயம் அப்படி குடிக்கச் சொல்லி வற்புறுத்துகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை சர்க்கார் தண்டிக்கிறது. சர்க்கார் தண்டிக்க வேண்டிய சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருந்தும், நாட்டிலுள்ள மற்ற சமுதாயத்தினருக்கு மேளம் அடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி அவர்களை மறைமுகமாக குடிக்கும்படி வற்புறுத்துகிறார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா வாத்தியங்களிலும் மிகவும் அநாகரிகமான வாத்தியம் மேளம் தான். மேளம் அடித்துக் கொண்டே, அநாகரிகத்தோடு கூட, இரப்பை ஆட்டி ஆட்டி ஆடவேண்டி இருக்கிறது. நிரூபித்தனமாக ஆடவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒரு மனிதன் தன்னையே மறந்து ஆட வேண்டும். இந்த மாதிரி தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தை மணியக்காரர் முதல் கிராம பஞ்சாயத்து பிரஸிடெண்ட் வரை பெரிய பெரிய மேட்டு குடிகள் வற்புறுத்தி வதைக்கிறார்கள். இதை சர்க்காரும் அறியும். 1955-56-ம் வருஷத்திலிருந்து இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக சர்க்காருக்கு பல முறை ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறேன். அதன் மூலமாக, வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். எத்தனையோ குற்றங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது அநியாயமாக சமத்தப்படுகிறது. மேளம் அடிக்க வராவிட்டால் வீடுகளை பந்தத்தால் கொளுத்தி விடுவார்கள். உதாரணமாக கொணவடம் என்ற கிராமத்தில் மேளம் அடிக்க வரமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த கிராமத்தில் மூன்று வீடுகளை கொளுத்தினார்கள். அதை, சர்க்கார் கவனித்தார்களா? குடிப்பவர்களைத் தண்டிப்பதைவிட, உற்பத்தி செய்பவர்களைத் தண்டிப்பது மிக மிக அவசியம். குடிக்கிறவர்களைப் பார்த்து, “மது விலக்கு சட்டம் இருக்கும்பொழுது, ஏன் இவ்விதம் குடிக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டால், அவர்கள் “நாங்கள் பகல் முழுவதும் வேலை செய்து விட்டு வீடு திரும்பினால், மனைவி மக்கள் கண்ணீருடன் இருப்பதைப் பார்த்து, மிக்க கவலையுற்று, அந்த கவலையை போக்குவதற்குக் குடிக்கிறோம்” என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வறுமையின் காரணமாகத்தான், இன்றைய நிலையில், சமுதாயத்தில், சிலர் குடிக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையினர் மது அருந்த விரும்பவில்லை. இருப்பினும், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுதல், குடிசைத் தொழிலாக இயங்கி வருவதற்குக் காரணம், ஜனங்களுடைய வறுமை நிலையும், அரசாங்கத்தார் அவர்களை வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுத்தாமலும் இருப்பதுதான். மாஜி மரமேரிகள் பலர், தமிழ் நாட்டில் வேலையற்ற

11-10 a.m.

[Sri V. Subbiah]

[10th July 1957]

நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, கூட்டுறவு முறையில், பனை வெல்லம் காய்ச்சுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும். இன்றையதினம், ஜில்லா, தாலுக்கா மதுவிலக்குக் கமிட்டிகள் உபயோக கரமாக வேலை செய்யவில்லை. கிராம மதுவிலக்குக் கமிட்டிகளையும் அமைத்து, எல்லா கமிட்டிகளும், மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

இந்தச் சட்டம் போலீசாரால் இப்பொழுது அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அப்படியிருந்தும், நகரங்களில், பாட்டில் பாட்டில்களாக கள்ளச் சாராயம் விற்பனைக்கு கொண்டுவருவதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நாம் பார்ப்பது, பல நிரபராதிகளை தண்டிப்பதுதான். இது, நிர்வாகத்தில் உள்ள குறைகளை எடுத்துக் காட்டுகிறது. நல்ல உத்தியோகஸ்தர்கள், நாணயமுள்ளவர்கள், மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுல் நடத்தினால்தான், எதிர்காலத்தில் இந்த வேலையில் வெற்றி காணமுடியும். பல நாடுகளில் இச்சட்டம் வெற்றி பெறாமலிருந்தும் கூட, தமிழ் நாட்டில் வெற்றிகரமாக செயல்பட முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு அரசாங்கத்தார் தீவிரமாக சட்டத்தை அமுல் ஆக்க வேண்டும். இதற்கு நல்ல பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். ஜனங்களிடம் போதுமான மன மாற்றம் ஏற்பட்டால்தான் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இந்த இயக்கத்தை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும். குடி என்ற பழக்கம் தங்களுடைய முன்னோர் காலத்தில் இருந்ததா என்று எதிர் காலச் சந்ததிகள் சந்தேகிக்கும் படி நல்ல முறையில் இந்த சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வெட்டு பிரேரணையை ஆமோதிக்கிறேன்.

11-15
a.m.

SRI, P. G. KARUTHIRUMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர்

அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை நான் வரவேற்கிறேன். நிதி நிலை அறிக்கை (Budget) விவாதத்தில், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையில் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையை என்ன என்பதை விளக்கவில்லை என்று சிலர் குற்றம் சாட்டினார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை, அதன் பொருளாதார திட்டத்திற்கு மிகவும் முக்கியமான கொள்கை ஒன்று இருக்குமானால் அது, இந்த மதுவிலக்கு கொள்கைதான், என்று வலியுறுத்தி சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து, ஆராய்ந்து பார்த்தால், சாதாரண மக்கள் பலர் உயர்ந்து அபிவிருத்தி அடைந்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புள்ளி விவரங்களுடன் காண்பிக்க முடியும். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசிய சந்தர்ப்பத்தில், மது விலக்கினால் ஜனங்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர்ந்ததன் காரணமாக அவர்களிடம் உள்ள அதிகப் பணத்தை சினிமா பார்ப்பதிலும் மற்ற செயல்களிலும் செலவு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க அம்சமே. சினிமாவுக்கும் மற்ற கலாக்கூத்துகளுக்கும் அவர்கள் போகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டு விட்டு சந்தோஷமாக பொழுது போக்குத்தான் சினிமாவுக்கு போகிறார்கள். அமைச்சருடன் திராவிட முன்னேற்ற கழகத் தலைவர் இவ் விஷயத்தில் ஆதரித்து ஒத்துழைப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. இப்போது பல பல லட்சக்கணக்கானவர்கள் போகிறபடியால் அவர்கள் தங்களுடைய சினிமா நாடகம் இவைகளில் மது விலக்கு சம்மந்தமான நல்ல கருத்துக்களை புகுத்தி அவை ஏழை எளியவர் மனதிலும் நன்றிய் பரும்படியாகவும் செய்தால் மிக்க நலமாய் இருக்கும். அவர்களை மாற்றுத் தொழில்களில் ஈடுபடுத்துவதற்கான யோசனைகளையும் சொன்னால் நலம்.

SRI M. KARUNANITHI : திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் எழுதிய நல்ல தமிழ் என்ற படத்தில் மதுவிலக்கின் நல்ல நோக்கங்களும் அம்சங்களும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருப்பதை கனம் அங்கத்தினருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : ரொம்ப சந்தோஷம். மது விலக்குக்குச் சாதகமாக நல்ல முறையிலே பிரசாரம் செய்யவேண்டும் என்று யாவரும் சொல்கின்ற இந்த நேரத்திலே அவர்களுக்கு ஓர் நல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக் காட்டவே இது பற்றி குறிப்பிட்டேன்.

10th July 1957] [Sri P. G. Karuthiruman]

அடுத்தபடியாக, கிராமத்தில் உள்ள ஹரிஜனங்கள் இப்பொழுது மிகவும் சந்தோஷமாக அவர்களுடைய வாழ்க்கை தரம் உயர்ந்ததால் நன்றாக இருக்கிறார்கள் என்பதை புள்ளி விவரங்களுடன் காட்ட முடியும். ஏதோ இப்பொழுது திருட்டுச் சாராயம் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். மது விலக்கு வருவதற்கு முன் 100க்கு 30 பேர் வீதம் குடித்துக் கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. மது விலக்கு வந்த பின்னர் குடிப்பவர்களில் 60 சதவிகிதம் குடிப்பதின்மீது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முன்னர் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்பட்டது. ஆனால் அவ்வளவு தெரியவில்லை. இப்பொழுது அதை வெகு விளம்பரப்படுத்துவதால் அதிகமாக இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

போன மந்திரி சபையில் இருந்த கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களின் ஆதரவினால் கீழ் பவானி திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் கீழ் வேலை செய்து வந்த தொழிலாளர்கள் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலில் இருந்து வந்ததினால் எவ்வளவு பணம் சேமித்து வைக்க முடிந்தது என்பதை புள்ளி விவரங்களுடன் கூற முடியும். 1949-51ல் அங்கு வேலை செய்த கூலியாட்கள் தங்கள் குடும்பச் செலவுபோக அவர்கள் உற்றார் உறவினர் வந்து போனதால் ஏற்பட்ட செலவுகளும் போக சமார் ரூபாய் 14 லட்சம் தங்கள் சேமிப்பிலிருந்து மணியார்டர் மூலம் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும் போது அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்க இந்த மதுவிலக்கினால் ஏற்பட்ட சேமிப்பு எப்படி உதவியிருக்கிறது என்பது புலனாகும். ஏதோ ஒரு சில தவறுதல்கள் நடந்து விட்டன என்பதற்காக இந்தத் திட்டமே தோற்றுவிட்டது என்றும் காங்கிரசிலிருந்து வெளியேறியவர்களே இது தோற்று விட்டது என்று சொல்வதைச் சுட்டிக் காட்டுவதையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அவர்கள் மனப் போக்கு வெவ்வேறு சந்தர்ப்பத்தில் வெவ்வேறு காரணங்களினால், வெவ்வேறு விதமாக இருந்திருக்கக்கூடும். இந்த சமயத்தில் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லும் ஒரு கதையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கீசுகன் என்ற ஒரு அரக்கனுக்கு ஒரு ஊரில் உள்ள ஜனங்கள் தினந்தோறும் நரமாப்சம் அனுப்பி வந்தனர்.

SRI M. KARUNANTHI : அது கீசுகன் அல்ல. அந்த அரக்கன் பெயர் பகாசுரன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : அது யாராய் இருந்தாலும் சரி. பகாசுரன் இறந்ததன் காரணமாக, பெண்கள் விதவைகளாவது நின்று அதனால் கூடிவரத் தொழிலாளர்களுடைய தொழில் பாதிக்கப்பட்டு அவர்கள் மாநாடு கூட்டி கிளர்ச்சி செய்தால் எப்படி இருக்குமோ அப்படி இருக்கிறது எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் கூறிய கருத்து—அதாவது மது விலக்கினால் மமேறிகளுடைய பிழைப்பு போய் விட்டது என்று சொல்வது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட தீவிர நடவடிக்கைகளின் காரணமாக சென்னை நகரத்தை சுற்றி பத்து மைல் தூரம் வரையிலும் கெஷ்டியே தாண்டவமாடுகிற ஒரு நிலை கிராமங்களிலே ஏற்பட்டிருப்பதை திட்டமாகச் சொல்ல முடியும். இந்த மது விலக்குக் கொள்கையினாலே எவ்வளவோ கோடி ரூபாய் சர்க்காருக்கு வருமானம் குறைகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருந்த போதிலும் மக்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அவசியமான பொருள்களுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். மது விலக்குக் கொள்கையினால் குறைந்த வரும்படியை விற்பனை வரி போட்டு ஈடு செய்திருக்கிறார்கள். அது பற்றி கவலைப் படவேண்டியதில்லை. மது விலக்குத் திட்டத்தினால் சர்க்காருடைய வருவாய் குறைந்து போய் விட்டதே என்ற ஒரு நிலை இருந்த போதிலும் இந்த சமூக சீர்திருத்தத்தினால் இப்பொழுது இருக்கும் படியான குழந்தைகள் பிற்கால வாழ்க்கையில் குடியில்லாத ஒரு நிலையில் இருந்து வருவார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் பூரண வெற்றி 10, 15, வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் தெரியும். மது விலக்கு கொண்டு வந்த காரணத்தினால் புது குடிகாரர்கள் தோன்ற மாட்டார்கள் ; தோன்றுவதற்கு சந்தர்ப்பமும் இல்லை. இதனால்தான் இதற்காக சர்க்கார் பெரிய திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா அங்கத்தினர்களும் எந்த

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th July 1957]

இடத்திலே தவறு நடந்தாலும் அதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து ஒத்துழைத்தால் மது விலக்குத் திட்டம் சிறந்த முறையிலே வெற்றிகரமாக நிறைவேறும். “எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தலாலே இல்லை இல்லாரும் உடையாரும் இல்லை மாதோ” என்ற முறையில் ராமராஜ்யம் நடத்த வேண்டும். எல்லோரும் பூரணமாக ஒத்துழைத்தால் மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யப் பிரேரணையைப் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ராமாயணத்தில் மது குடித்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : மது என்பதற்கு தேனாகிய பானம் என்று அர்த்தம்.

11-22
a.m.

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் மது விலக்குத் திட்டத்தைப் பரிபூரணமாக ஆதரிப்பதுடன், இந்தத் திட்டத்தில் உள்ள சில குறைபாடுகளை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் சில முன் முயற்சிகளை எடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மதுமரத் தொழிலாளர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கவில்லை என்று பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் ஊரிலே மதுமரத் தொழிலாளர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். மது விலக்குச் சட்டம் வந்ததின் காரணமாக வேலையில்லா திண்டாட்டத்தினால்தான் மதுமரத் தொழிலாளர்கள் பல இடங்களுக்கு போய் விட்டார்கள். பல இடங்களிலே மதுமரத் தொழிலாளர்களுக்கு பதனி இறக்குவதற்கு பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களில் பலர் மறுபடியும் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும், வாழ்க்கைக்கு போதிய வசதி இல்லாததும் தான். இன்றைக்கு மது விலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்படுபவர்கள் 100க்கு 99 பேர் ஏழைத் தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் இவர்கள் தான். அவர்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிந்தாலொழிய மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாது என்பது என் உறுதியான நம்பிக்கை. ஒவ்வொரு ஊரிலும் இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 100, 200 பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் உடனடியாக அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு முன்முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

11-25
a.m.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுல் செய்வது பற்றி பல அங்கத் தினர்கள் எவ்வளவு சொல்ல வேண்டுமோ அவ்வளவும் சொன்னார்கள். என்னுடைய முக்கியமான கருத்து என்னவென்றால் மது விலக்கு இலாகாவிலிருந்து போலீஸுக்கு போன பிறகு இந்தத் திட்டம் சரியாக அமுல் நடைபெறவில்லை என்பதுதான். அவர்களுக்குப் போதுமான ஆய்ஸர்கள் இல்லை என்றும் கேள்வி. தவிர திடீரென்று போய் சோதனை செய்வதற்கும், குற்றங்களை கண்டு பிடிப்பதற்கும் அவர்களுக்குப் போதுமான போக்குவரத்து வசதி கிடையாது என்றும் கேள்வி. மேலும் அந்த இலாகாவிலிருக்கும் ஆய்ஸர்கள் இந்த மது விலக்குச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் செய்வதில்லை என்றும் பெரிய புகார் இருக்கிறது. அதிலும் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்ற புகாரும் இருக்கிறது. மேலும் அவர்களில் சில பேர்கள் குடிப்பழக்கம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற வதந்தியும் உலாவுகிறது. அதிலும் ஓரளவு உண்மை இருக்கிறது என்று தான் நினைக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, மாமேறிகளுக்குப் போதுமான வசதிகள் கொடுத்து அவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் கொடுக்கவில்லை. என்னுடைய பிராந்தியத்திலிருந்து அநேக மாமேறிகள் சென்னைக்கு வேலைக்காக வந்து மறுபடியும் திரும்பி விட்டார்கள். காரணம் சென்னையிலும் தகுந்த வேலை கிடைக்க

10th July 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

காததுதான். பதனி இறக்குவதற்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பித்து நடை பெறுகின்றன. அப்படி நடந்து வந்த போதிலும், இன்னும் அம் மாதிரி அநேகம் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு பதனி இறக்குவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படி லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. வெல்லம் சரியாக விற்பனையாவது இல்லை. புதுச்சேரி போன்ற இடங்களுக்குப் போனாலும் போதுமான மார்க்கெட் இல்லை. நல்ல விலை கிடைப்பதில்லை.

அடுத்தபடியாக, சில குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் முன் சார்ஜ் செய்யப்பட்டாலும், குற்றவாளிகளுக்கு ஒரு ரூபாய் அபராதம் போட்டு விட்டுவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அநேகம் பேர்கள் இந்தத் தொழிலை விட்டதாகத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட குற்றவாளிகளுக்கு கடுமையான ஜெயில் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க முடியுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

அநேகம் பேர்கள் டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் மூலம் குடிப்பதற்கு பெர்மிட் பெறுகிறார்கள். இந்த பெர்மிட்டுகள் அநேக இடங்களில் துர்விநியோகம் செய்யப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இந்த பெர்மிட்டுகள் கொடுப்பதில் ரொம்பவும் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். சர்க்காருக்கு இது விஷயமாக நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, ஒரு டாக்டர் படும் இந்த பெர்மிட் கொடுப்பது என்பதை மாற்றி, நான்கு, ஐந்து தகுந்த டாக்டர்கள் கொண்ட ஒரு போர்டை அமைத்து அந்த போர்டின் சர்ட்டிபிகேட்டின் பேரில் இந்த பெர்மிட்டுகள் வழங்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பெர்மிட்டுகள் கொடுப்பது கொஞ்சம் குறையும் என்று நான் நினைக்கிறேன். எல்லா கட்சிகளையும் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டி போட்டு இது விஷயமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. இருந்த போதிலும் இந்த இலாகாவில் நல்ல அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். சில கேஸ் பிடிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக பொய் கேஸ்கள் போடுவது என்பது கூடாது. அப்படி யெல்லாம் செய்யாமல் இந்த இலாகாவை பரிபாலிக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களை நல்லவர்களாகப் போட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் கேஸ்களை போட்டு இந்த மது விலக்குச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமுலாக்க வேண்டும். இவைகளெல்லா வற்றையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் அநேகமாக மதுவிலக்குக் கொள்கைகளைப் பற்றியும் மது விலக்குத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதைப் பற்றியும் தான் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள்.

அநேகமாக இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்ட அங்கத்தினர்கள் மது விலக்குத் திட்டத்தை ஆதரித்தே பேசினார்கள் என்று நான் கூறுவேன். ஆனால் நான் “அநேகமாக” என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்த கனம் அங்கத்தினர்கள் மது விலக்குத் திட்டத்தை இப்பொழுது நாம் அமுல் நடத்துவதை ஆதரித்ததாகத் தெரியவில்லை. அது எனக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. பொது விவாதத்தின் போது அவர்கள் பேசியதைக் கேட்டே நான் திடுக்குற்றேன். அவர்கள்—தொழிலாளர்களின் தலைவர். தொழிலாளர்களுக்கு—ஏழை மக்களுக்கு—நிவாரணம் அளிக்கும் வகையிலே தான் இந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால், அதிலே குற்றம் செய்கின்றவர்களுக்குத் தொல்லை ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தால் இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வராமல் இருந்தாலே நலம் என்று கூறியது ஆச்சரியத்தை விளைவித்தது.

11-30
a.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th July 1957]

எக்ஸைஸ் இலாகாவுக்கு வேண்டிய மாணியம் பிரேரேரிக்கப்பட்டது. அதன் மீது தான் அவர் வெட்டுப் பிரேரேனை பிரேரேரித்தார்கள். ஒரு பக்கத்தில் அவர் பேசிய போது, எக்ஸைஸ் இலாகாவுக்கு அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார். மற்றொரு பக்கத்தில், மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டாம் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால், ஒன்று அவர்களுக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்குத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு கூட எக்ஸைஸ் இலாகா இருந்தது. எக்ஸைஸ் இலாகாவுக்கு வேலை இருக்கிறது. மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவது போலீஸ் இலாகா. அதைத் தவிர மற்ற வேலையும் இருக்கிறது. மது விலக்குத் திட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு கள்ளக் கடை, சாராயக் கடை இவைகளை எல்லாம் விட்டு நடத்திய காலத்திலேகூட எக்ஸைஸ் இலாகாவுக்கு அவசியம் இருந்தது என்பதை மட்டும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“மது விலக்குத் திட்டம் சரிவர நடைபெறவில்லை, அது தொல்லையைத் தான் அளிக்கிறது; போலீஸ்காரர்கள் பிடிக்கிறார்கள்; விலங்கு போடுகிறார்கள்—குற்றம் செய்கின்றவர்களை, இம்மாதிரி தொந்தரவு ஏற்படுவதால் மது விலக்குத் திட்டமே வேண்டாம்” என்ற அர்த்தத்திலே வெட்டுப் பிரேரேனை பிரேரித்த அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசினார்கள். அதற்கு மேற்கோளாகக் கூறும் போது, மத்ய அரசாங்கத்திலே அமைச்சராக இருந்து இப்பொழுது அமைச்சராக இல்லாமல் அந்தப் பதவியை விட்டிருக்கின்ற ஸ்ரீமதி ராஜகுமாரி அம்ருத கௌரி அவர்கள் தெரிவித்த அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு நிற்கவில்லை. காந்தியடிகளுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் காந்தியடிகளின் அபிப்பிராயம் என்று கூடப் குறிப்பிட்டார்கள். மது விலக்குத் திட்டத்திற்காக சட்டம் செய்யக் கூடாது, ஜனங்களாகவே மனம் மாறி மதுவை ஒழிக்க வேண்டுமென்று காந்தியடிகள் சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டார்கள் சில அங்கத்தினர்கள். அதற்காக சட்டம் செய்யக் கூடாது என்று காந்தியடிகள் எங்கே கூறினார்கள்? அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் சட்டம் அமுலில் இருந்தது. அப்பொழுது நடைபெற்ற ராஜ்ய அரசாங்கங்களும், மத்திய அரசாங்கமும் அப்போதைக் கப்போது பல அரசாங்க நிர்வாக விஷயங்களைப் பற்றி காந்தியடிகளிடம் கலந்து கொண்டதான் முடிவு செய்தது; அவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆகவே காந்தியடிகள் சட்டம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. சட்டம் வேண்டாம் என்ற அபிப்பிராயம் கனம் அங்கத்தினருக்கு இருந்தால் அதற்கு காந்தி அடிகளை மேற்கோளாக—தவறுதலாகக்—கூறவேண்டாம் என்று நான் சொல்வேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் பொதுவாக இந்த திட்டத்தை ஆதரித்துக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் பக்கத்திலே புதுச்சேரி இருக்கிறது என்றும், அந்தப் புதுச்சேரியில் மது விலக்கு இல்லை என்றும்; அதனால் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும், அதற்குப் பரிசாரம் தேட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனித்துக் கொண்டதான் வருகிறது. முன்பு பிரெஞ்சு அரசாங்கம் இருந்த காலத்திலே கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வந்தது. இப்பொழுதும் அங்கு உள்ள அரசாங்கத்துக்கும் இந்த அரசாங்கத்துக்கும் விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு எவ்வாறு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை பெறுவது என்பதைப் பற்றி இப்பொழுது தீவிரமாக கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும், அவருக்குப் பிறகு பேசிய தொழிலாளர் தலைவர் திரு. சின்னதுரை அவர்களும் மது விலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்போது liquor permit என்ற பெயரில் சிலருக்கு குடிக்க வசதி அளிப்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அது கொஞ்சம் கூட பொறுத்தமில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன் : யார் கேட்டாலும் அவர்களுக்கு பெர்மிட் கொடுப்பது கிடை

10th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

யாது. வைத்தியர்கள் பார்த்து அவர்கள் உடல் நிலை காரணமாக, அவர்களுக்கு “பெர்மிட்” கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபார்சு செய்தால், அந்தச் சிபார்சின் மீது தான் liquor permit வழங்கப்படுகிறது. அப்படி வழங்குவதிலே மாதத்திற்கு ஒரு யூனிட் முதற்கொண்டு நான்கு யூனிட் வரையிலே வழங்கப்படுகிறது. இதையும் தவிர்ப்பது என்றால் அதற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டமே இடம் கொடுக்கவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வைத்தியம் காரணமாக மது ஓரளவு வேண்டியிருந்தால் அதை நாம் தவிர்ப்பதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது பர்மிட் வழங்குவதில் ஒரு டாக்டர் பரிசீலனை செய்வதற்குப் பதிலாக ஒரு போர்டு வைத்து, அவர்களை சிபார்சு செய்யச் சொல்லுவது என்றால், அது இன்னும் கொஞ்சம் திருப்திகரமாக இருக்கும் என்ற வகையிலே சொன்னார்கள். ஆனால், பொதுவாக அவர்களும் கருதவில்லை என்று நினைக்கிறேன். நானும் நினைக்கவில்லை—அந்த வகையிலே சொல்லுவது சரியல்ல. டாக்டர்களை நம்ப முடியாது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. டாக்டர்களை நம்பித்தான் நாம் நம் உடலை அவர்களிடம் ஒப்பிவிக்கின்றோம். கூடிய வரை அவர்களும் அவசியத்தை உணர்ந்துதான், அவர்களுடைய பெரும் பொறுப்பை உணர்ந்துதான், இம்மாதிரி சர்ட்டிபிகேட்டுகளை ஜாக்கிரதையாக வழங்குகிறார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களிலே இந்த சர்ட்டிபிகேட் போதவில்லை, திருப்திகரமாக இல்லை என்று ஏற்பட்டால் அப்போதைக்கப்போது ஒரு போர்டு நியமித்து, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட டாக்டர்களை வைத்தும் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லுகின்றோம்.

பிரசாரம் செய்வதைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அரசாங்கத்தின் சார்பாகப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டிய அவசியத்தின் காலம் தீர்ந்து விட்டது என்று தான் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்குத் திட்டம் 1937-ம் ஆண்டிலே முதன் முதலாகத் துவக்கப்பட்டது. அப்பொழுதெல்லாம் பிரசாரத்திற்கு மிகுந்த கவனம் அரசாங்கத்தாரால் செலுத்தப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அரசாங்கமே நேரிடையாகப் பிரசாரம் செய்வதற்கு அவசியம் இல்லை என்பது தான் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து. பிரசாரம் செய்யப்பட்டுவிட்டது. குடிப்பது தவறு, குடிப்பது குற்றம் என்பதை எல்லோரும் உணருகிறார்கள். இனி சட்டத்தைச் சரிவர அமுல் நடத்துவதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு. ஆனால், ஓரளவு பிரசாரம் வேண்டியிருக்கிறது. வேறு வகையிலே வேண்டியிருக்கிறது. “இம் மாதிரி குற்றத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டு அவதிப்பட்டு வேண்டாம்” என்ற பிரசாரம் வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பிரசாரத்தை பொதுமக்கள் செய்ய வேண்டும். பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இதிலே அக்கறை கொள்ளவேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் நான் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக, பொதுமக்கள் தலைவர்களாகவும், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளாகவும் இருப்பவர்கள் இதிலே அக்கறை கொண்டு, சிறந்த முறையிலே பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்கள் இதை நன்குணர்ந்து இவ்வாறு குற்றம் செய்யமாட்டார்கள். இம்மாதிரி குற்றம் செய்யாமல் அவர்களைத் தடுப்பதற்கான பொறுப்பை உத்தியோகப்பற்றில்லாத மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் இந்தச் சமயத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன். அவ்வாறு பிரசாரத்திலே ஈடுபட்டால் இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். இதில் கட்சி வித்தியாசம் ஒன்றும் இல்லை. கட்சி வித்தியாசத்திற்கு வேறு இடம் இருக்கிறது. ஆனால், மது விலக்குத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கட்சி வித்தியாசத்திற்கே இடம் இல்லை. இது போல் கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து செய்யக்கூடிய காரியங்கள் பல உண்டு. அதைச் செய்யக்கூடும், என்பதை எடுத்துக் காட்டவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. ஆகவே, எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த மது விலக்குத் திட்டம் சரிவர நிறைவேற்றப்படுவதற்கு; அதிலும் வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்தப்படுவதற்கு வேண்டிய ஆதரவை அளிக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் இந்தச் சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[10th July 1957]

இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, “இந்தச் சட்டத்திலே தண்டனை கொடுப்பது போதாது” என்று சொன்னார்கள். இன்னும் ஒன்றி ரண்டு அங்கத்தினர்கள், “தண்டனை அதிகம்” என்றும் சொன்னார்கள். சில அங்கத்தினர்கள், “உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு தண்டனையை குறைக்கலாம், குடிக்கின்றவர்களுக்குத் தண்டனையை அதிகப்படுத்த வேண் டும்” என்று சொன்னார்கள். வேறு சில அங்கத்தினர்கள், “உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு அதிகமாகத் தண்டனை கொடுக்கலாம், ஆனால், குடிக்கின்றவர்களுக்குத் தண்டனையைக் குறைக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்து எந்த வகையிலே சட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் இந்தக் குற்றங்களை அறவே அகற்றமுடியும் என்பதற்கு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், அரசாங்கம் எல்லோரும் சேர்ந்து, அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை இயற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது அமுலில் இருக்கும் சட்டங்கள் போதாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து. அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த சட்டத்தைத் திருத்துவதுபற்றி இன்று அரசாங்கம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அநேகமாக திருத்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டது. சீக்கிரத்திலே சட்டசபை முன்பு அது சமர்ப்பிக்கப்படும் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. வி. வேலுச்சாமி அவர்கள் முன்பு கள் இறக்கி வந்தவர்களுடைய இப்போதைய நிலையைப் பற்றிக் குறிப் பிட்டார்கள். வேறு பல அங்கத்தினர்களும் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார் கள். “ரொம்பப் பிற்பட்ட நிலையிலிருக்கும் இந்த இனத்தவர்களுக்கு சலுகைகள் அளித்து அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருந்தது. அந்த உத்தரவு சமீபத்தில் 15 நாட்களுக்கு முன்பு ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டது” என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் அப்படி சொன்னது எனக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவித்தது. இருந்தாலும் என்னு டைய சக மந்திரி கனம் ஸ்ரீ. கக்கன் அவர்களிடம் அது பற்றி விசா ரித்தேன். அவர்களுக்கும் அந்த செய்தி ஆச்சரியத்தை விளைவித்தது. உத்தரவு ரத்து செய்யப்படவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டதாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி அவர்களுக்கு செய்தி எங்கிருந்து கிடைத்ததோ, தெரிய வில்லை; அல்லது, பிரசாரத்திற்காக அவர்கள் அப்படி பேசினார்களோ, தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எ. கோவிந்தசாமி நாயகர் அவர்கள், ஏதோ சந்தேகப்படுவதாக குறிப்பிட்டார்கள். சந்தேகப்படுகிறேன் என்று எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம்; எவ்வளவோ பிரசாரம் செய்யலாம். அந்த உத்தரவு ரத்து செய்யப்படவில்லை, அதை ரத்து செய்வதாகவும் சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இல்லை.

பதனீர் தயாரிக்கும் மரமேறிகளுக்கு சிறந்த நவீன உபகரணங்களை அளிப்பதற்கு ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. அந்த யோசனையை நான் வரவேற்கிறேன். அதைக் கருத்தில் கொண்டு மர மேறிகளுக்கு உதவியளிக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்யும்.

“மரங்களின் சொந்தக்காரர்கள் லாபத்தில் பெரும் பகுதியைப் பெறு கிறார்கள் என்றும் பதனி இறக்குபவர்கள் அவ்வளவு பலன் பெறுவதில்லை” என்றும் சொல்லப்பட்டது. இதற்குச் சிறந்த பரிகாரம் கூட்டுறவு முறை ஆகும். ஆங்காங்கே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் சிறந்த கருவிகளையும் உதவிகளையும் மரமேறிகள் பெற முடியும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவிகள் அளிக்கப்பட்டு வரு கின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தொழில்களை வெற்றிகரமாக நடத்து வதை நானும் பார்த்திருக்கிறேன். தங்களுக்கு உரிய பலனை அடை வதற்கு மரமேறிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேர்ந்துகொள்ளுவதுதான் சிறந்த வழி என்று நான் சொல்லுவேன்.

பதனீரிலிருந்து வெல்லமும் கருப்பட்டியும் காய்ச்சுவதற்கும் சிறந்த சாதனங்களைப் பெறுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

10th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இன்னும், பதனீரும், நீராவும் கொடாமல் பாதுகாக்கப்படுவதற்கும், புளித்துக் கள்ளாக மாறாமல் பாதுகாக்கப்படுவதற்கும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்படும். மைசூர் ராஜ்யத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் உணவு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த நிலையத்தின் மூலம் ஆராய்ச்சி செய்வது சாத்தியமா என்று யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த பாணங்களை சோடாவிற்கு பதிலாக பாட்டிலில் வைத்துப் பாதுகாத்து பிறகு உபயோகிப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. கிராம மக்கள் அந்த மாதிரி அவைகளை சோடாவிற்கு பதிலாக உபயோகிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டது. இந்தப் பொருள்களை துஷ்பிரயோகம் செய்ய முடியாத வகையில் எப்படி செய்வது என்று கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. மக்களுக்கு எல்லா வகையிலும் உதவி செய்வதற்கு கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். ஆனால் இந்தத் தொழில்களில் பாணங்களும் மற்ற பொருள்களும் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படாமலிருப்பதற்கான வழிகளைக் கண்டு பிடிப்பதிலும் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

பதனீர் இறக்குவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. பதனீரிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் வெல்லத்தை விற்பதற்குப் போதுமான வசதி இல்லை என்று கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்தான். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், லைசென்ஸ்கள் தாராளமாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு கள் இறக்கி வந்தவர்களுக்கு ஒரு தொழில் வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக தாராளமாக இந்த லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பெரும்பான்மையாக வெல்லமோ பதனீரோ உற்பத்தியாவதில்லை. கொடுக்கப்பட்டுள்ள லைசென்ஸ்களின்படி உற்பத்தியாகி இருக்க வேண்டிய வெல்லத்தை அளவை மதிப்பிட்டுவிட்டு, உண்மையாக உற்பத்தியாக இருப்பதைப் பார்த்தால் உண்மையாக உற்பத்தியாகியிருப்பது உற்பத்தியாகியிருக்க வேண்டியதில் ஒன்று அல்லது இரண்டு சதவிகிதமாகத்தான் இருக்கிறது. மீதிப் பதனீர் எல்லாம் தவறான முறையில் தான் உபயோகிக்கப்படுகிறது என்று கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் சில இடங்களில் கடைகளிலிருந்து வெல்லத்தை வாங்கிக் கணக்குக் காட்டி விரகிடுர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸொண்டிகளில் கூட கடையிலிருந்து வெல்லத்தை வாங்கிக் கணக்குக் காட்டி விரகிடுர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த துஷ்பிரயோகத்தை தடுக்க வேண்டும் என்ற கவலை எங்களுக்கு உண்டு. துஷ்பிரயோகங்களை தடுத்து மது விலக்குச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதில் மக்களின் ஒத்துழைப்பு தேவை.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. வேலுச்சாமி தேவர் அவர்கள் மற்றொரு சிறந்த யோசனை சொன்னார்கள். பதனீர் இறக்கும் மரமேறிகள் பல மரங்கள் ஏறி இறங்குவது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது என்றும், மரங்கள் தொடர்ச்சியாக உள்ள இடங்களில் மரத்திற்கு மரம் சிறந்த சாதனங்களின் மூலம் தாவுவதற்கான வழியை ஆராய்ந்தறிய வேண்டும் என்றும் யோசனை தெரிவித்தார்கள். பாக்கு மரத் தோட்டங்களில் இப்போது அந்த முறை அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த மாதிரியான சளகரியத்தை பதனீர் இறக்கும் மரமேறிகளுக்கு அளித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அது மிகச் சிறந்த யோசனை. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே அந்த யோசனை என் கவனத்தில் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது.

போலீஸார் சிலர், மக்கள் கள் குடிப்பதற்கும், மது விலக்குச் சட்டத்தை மக்கள் மீறுவதற்கும் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அதை நான் மறுக்கவில்லை. போலீஸ் அதிகாரிகளும் அதை மறுக்கமாட்டார்கள். இதையும் அடியோடு ஒழிக்கப் பார்க்கிறோம் இதற்கும் பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும். இதை கண்டிப்பாக போலீஸாரிடமிருந்து அகற்ற வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய எண்ணம். மது விலக்குச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும் அதிகாரம் போலீஸாருக்கு மாற்றப்பட்ட பிறகு இந்தச் சட்டத்தை மீறும் குற்றங்கள் அதிகரித்து விட்டன என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் கூறினார்கள்.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[10th July 1957]

போலீஸாரிடம் அதிகாரம் மாற்றப்பட்டு விட்டதால் குற்றங்கள் அதிகரித்து விட்டன என்று நான் சொல்ல முடியாது. யாரோ ஒருவர் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும். போலீஸாரிடம் தவறுதல்கள் இருந்தால், அவற்றை நீக்கி சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமல் நடத்தவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம்.

மது விலக்குச் சட்டத்தை நன்றாக அமல் நடத்துவதற்கு போலீஸாருக்கு போதிய வசதிகள் அளிக்க வேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் எதிர் கட்சியில் உள்ளவர்கள் கூறுகிறார்கள். எதிர் கட்சியினர் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கம் அக்கரை கொள்ளாமல் இருப்பதில்லை. மது விலக்குச் சட்டத்தை கடுமையாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்றால், அதற்கு அதிக அதிகாரிகளும், அதிக வாகனங்களும், அதிக வசதிகளும் வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் ஆதரிக்கவில்லை. அரசாங்கம் இதை ஆதரிக்க வில்லை என்பதை போலீஸ் இலாகாவின் மூலம் உணர்ந்து; இருக்கிற வசதிகளை வைத்துக் கொண்டு சட்டத்தை நன்றாக அமல் நடத்தி வருகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் சில காலமாக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் முழுமையாக அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதன் விளைவாக சில முன்னேற்றச் சின்னங்களைக் காண்கிறோம். எல்லோரும் என்னிடம் வந்து அவைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதற்கு முன்பு குறை கூறியவர்களை குற்றங்கள் குறைந்திருக்கின்றன என்று என்னிடம் சொல்லியதைக் கேட்டிருக்கிறேன். குற்றங்களை அடியோடு ஒழிப்பதில்தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

வெட்டுப் பிரேரேனையைப் பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மது விலக்குச் சட்டம் வேண்டாம் என்று கொஞ்சம் வெளிப்படையாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் குடியாத்தத்திலிருந்து வந்திருக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்லவில்லை; அத்துடன், ஒரு சர்வ கட்சி கமிட்டியைப் போட வேண்டும் என்று அவர்களுடைய ஒரு வழக்கமான கோட்பாட்டையும் தெரிவித்து விட்டார்கள். அவர் பேசும் போது, நானும் குறுக்கிட்டு மது விலக்குச் சட்டம் வேண்டுமா? வேண்டாமா என்று கேட்டேன். அவர் அதற்கு சரியாக—திட்ட—வட்டமாக பதிலளிக்கவில்லை. எதோ குறை சொல்லவேண்டும், சர்வ கட்சி கமிட்டியைப் போட வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவர் பேசினாரே தவிர, வேறு எதையும் அவர் சொன்னதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒன்று சொன்னார்—இப்போது வீட்டுக்கு ஒரு கள்வச் சாராயக் கடை வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் கூட காந்தியடிகளின் கொள்கையை மேற்கொள்க எடுத்துக் காட்டினார்கள். மேலும், காந்தியடிகள் மதுவிலக்கை சட்ட பூர்வமானதாக ஆக்க கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள் என்று கூட சொல்லப்பட்டது. காந்தியடிகள் அப்படி எந்த காலத்தில் சொன்னார்கள், தெரியவில்லை. காந்தியடிகள் அப்படி சொன்னார்கள் என்பதற்கு ரெக்கார்டுகளைக் காண்பித்தால் தான் அதற்குப் பிறகு நான் அது சம்பந்தமாக பதில் சொல்ல முடியும்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : மகாத்மா காந்திஜி மதுவிலக்கை சட்ட பூர்வமானதாக ஆக்கக்கூடாது என்று எங்கே சொன்னார்கள், எப்போது சொன்னார்கள்; என்ற கேள்வியை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறார்கள். காந்திஜி அவ்வாறு கூறினார்கள் என்பதற்கு ஆதாரமாக ஒரு பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டுள்ள சில வாக்கியங்களை படிக்கிறேன்.

Sir, this is from 'Conquest of Self'. It says ' . . . But to regulate these things by law would be a remedy probably worse than the disease. What is wanted is an intelligent . . . '

MR. SPEAKER : Is it a book by Mahatma Gandhi? Are you quoting Mahatma Gandhi?

10th July 1957]

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: It is a quotation from Mahatma Gandhi's book.

THE HON. SRI P. KAKKAN: அது எந்தப் பத்திரிகை என்று முதலில் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: What is that paper or what is the book from which the hon. Member is quoting?

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: After reading out the extract, I will say that, Sir.

MR. SPEAKER: No. I am sorry that will not be permitted. Unless the hon. Member is prepared to get the original book and place it before the House, I am not prepared to allow any discussion on that subject. The Hon. Minister will continue his speech. (Sri S. Pakkirisami Pillai rose.)

MR. SPEAKER: The Hon. Minister is not yielding.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே பத்திரிகையில் எப்படி வந்திருந்தாலும் சரி, காந்தியடிகளே சொன்னதாக வந்திருந்தாலும், 1937ல் இருந்து இந்த மது விலக்குச் சட்டம் உருவாக்கப் பட்டு அமுலில் இருந்து வருகிறது. அரசாங்கத்தார் அப்பேரதைக்கப்போது காந்தியடிகளுடைய யோசனையைக் கவந்து வந்திருக்கிறார்கள். காந்தியடிகளுடைய யோசனை கூட மது விலக்கு திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டும். ஆனால் ஏதோ தீர்வை விதிக்கும் சட்டம் போல செய்து விடக் கூடாது எனச் சொல்லுவார். இது நாம் எல்லோரும் கொண்டுள்ள பொதுவான அபிப்பிராயம் தான். எல்லாவற்றுக்கும் சட்டம் என்று செய்துவிட்டு இருக்கக் கூடாது என்று நாமும் எல்லாவற்றுக்கும் சாதாரணமாகச் சொல்லுகிறோம். இந்தக் கருத்து விரும்பத் தக்கது. எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்கது. இதன் உண்மையான கருத்தே வெறும் சட்டம் என்று போட்டு விட்டு, இருக்கக்கூடாது மது விலக்குத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் நடத்த வேண்டும் என்கிற உண்மையை நமக்குப் புலப்பட வைக்கிறது.

அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். மது விலக்குச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதால் மக்களுக்கு மிச்சம் ஏற்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அடிப்படையில் அவர் போட்ட கணக்கும் கூட ஓரளவு சரியாகவே இருக்கும். முன்பு மதுவினால் சர்க்காருக்கு 16 கோடி ரூபாய் வந்திருந்தால் இப்போது 10 கோடி ரூபாயாவது மக்களிடத்திலே தங்கியிருக்க வேண்டும் என்பது சரியானது. ஆனால் அது மக்களுக்கு மிச்சமாகி என்ன பயன்*? அனாவசியமான வழியில் செலவு செய்து விடுகிறார்களே என்று அவர் குறிப்பிட்டதை நான் வரவேற்கிறேன். மது விலக்குத் திட்டம் வெறும் ஒழிப்பு இயக்கம் இல்லை. மக்களுடைய வாழ்க்கையை வளர்க்கும், திட்டமும் ஆகும். தங்கனிடம் மிச்சப்படுகிற பணத்தை அவர்கள் நல்ல வழியில் உபயோகித்து தங்கள் வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள் வேண்டும் என்பதையும் நான் வர வேற்கிறேன்.

அப்படிச் செய்யாமல் அவர்கள் சினிமாவுக்குப் போகிறார்களே என்று ஒருவர் குறிப்பிட்டார். சினிமாவுக்குப் போவது அவசியம் தான். வாழ்க்கை என்பது தினந் தினமும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பது மாத்திரம் அல்ல. சாப்பிடுவது மட்டும் தான் வாழ்க்கை என்றால் அதில் அப்புறம் சுவை இருக்காது. மனித வாழ்க்கைக்கு சினிமாவும் ஒரு முக்கியமான சாதனம். ஆனால் எப்படிப்பட்ட சினிமாவுக்குப் போகவேண்டும். எப்படிப்பட்ட சினிமாவுக்குப் போகக் கூடாது என்பதை கவனித்துப் போக வேண்டும். கிராம வாழ்க்கைக்கு உகந்த, நல்ல முறையில் ஒழுக்கத்தை

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th July 1957]

சரிப்படுத்தக் கூடிய சினிமாப் படங்களுக்கு போகவேண்டும் என்று அவர்கள் ஆசைப்பட வேண்டும். இப்படி அவசியமான செலவுகளைச் செய்து கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

மற்றொன்று நான் அடிக்கடி வற்புறுத்துவது உண்டு. தொழிலாளர், சங்கங்கள், மாணேஜ்மெண்டு சங்கம் இவைகள் குறிப்பாக இந்த மதுவிலக்குத் துறையில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்வேன். மதுவிலக்கினால் ஏற்படக்கூடிய நன்மையை வற்புறுத்தி அவர்கள் இந்தக் குடிப் பழக்கத்திற்கு இறையாகாமல் கவனித்துக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது.

பல அங்கத்தினர்கள் திருட்டுத்தனமாகக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப் படுவதாகவும், எல்லோரும் குடிக்கிறார்கள் என்றும், குடிக்காதவர்களே இல்லை என்றும் பேசுகிறார்கள். பொதுவாக நமக்கு எல்லாம் ஒரு தீமையைப் பார்த்தாலேயே, உலகம் பூராவும் அந்த தீமை மலிந்து கிடப்பதாகத் தோன்றுவது இயற்கை. எங்கோ ஓர் இடத்தில் கொலை நடந்துவிட்டது. மறு நாள் பேப்பரில் அது கொட்டை எழுத்தில் வந்திருக்கும். அதைப் பார்க்கும்போது உலகமே கொலை மயமாக இருப்பது போன்ற தோற்றம் நமக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. அப்படி எங்கோ ஒருவர் இருவர் குடிப்பதைப் பார்த்துவிட்டு இந்த ராஜ்யம் பூராவும் எல்லோரும் குடிக்கிறார்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்கிற தோற்றத்தைக் கொண்டு பேசுகிறோம். இது சரியல்ல. மொத்த ஜனத் தொகையில் இக் குற்றம் புரிபவர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு. என்னுடைய மதிப்பின்படி நூற்றுக்கு எண்பது பேர்களுக்கு மேல் இன்றைய தினம் குடிப்பேயிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வேன். ஆகவே குற்றங்களை மிகைப்படுத்தி சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணமும். மது விலக்குக் கமிட்டி அமைக்கப்படுவதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். மது விலக்குக் கமிட்டி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் தாலுக்காக்களிலும், கிராமங்களிலும் அமைத்துக் கொள்ளலாம். தடை ஒன்றும் இல்லை. இந்தக் கமிட்டிகளில் எல்லாக் கட்சிகளும் இடம் பெற வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் ஆவல். குறிப்பாக ஒன்றுசொல்லுகிறேன். ஒரு இடத்தில் இருந்து ஒரு நபர் என்னிடம் வந்து சொன்னார். “இந்த மதுவிலக்குக் கமிட்டியில் குடிப்பழக்கத்தை விடாத இவரையும் கூடப் போட்டிருக்கிறார்களே” என்று குறைபட்டுக் கொண்டார். இதை எதற்காக நான், யார் சொன்னார், யாரைப் பற்றிச் சொன்னார் என்பது ஒன்றையும் சொல்லாமல் சொல்கிறேன் என்றால், மதுவிலக்குக் கமிட்டியில் இவர்களைத் தான் போடவேண்டும் என்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இல்லை, எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும் என்கிற முறையில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் இடம் பெறவேண்டும் என்பது தான் சர்க்கார் எண்ணம்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனப் பிரதிநிதியாக இருக்கிற கனம் அங்கத்தினர் முனிசாமி அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு இதனால் தொல்லை ஏற்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார். அப்பேர்ப்பட்ட ஏழை மக்களை பாதுகாக்க வேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்த வேண்டும் என்கிற ஒரே நோக்கத்திற்காகத்தான் சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தைத் தீவிரமாக நிறைவேற்ற முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதை அவருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்த இடத்தில், எந்தக் காரணத்தினால் அவர்களுக்குத் தொல்லை ஏற்படுகிறது என்பதை விவரமாக அவர் எனக்கு சொன்னால் அதை நான் பரிசீலிக்கிறேன். பொதுவாக இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் மது விலக்குத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்றே வற்புறுத்தினார்கள். ஆகவே இந்த மானியத்தையும் ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரித்தவர்கள் ஏதாவது காரணத்தை மனதில் கொண்டே பிரேரித்திருக்கலாம். இப்போது வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டாலும் கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டாலும்

10th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

வெட்டுப் பிரேரணையை நாம் தோற்கடித்து அரசாங்கம், பொதுமக்கள், கனம் அங்கத்தினர்கள் இவர்களுடைய ஒத்துழைப்பின்பேரில் மது விலக்கு திட்டத்தை பரிபூர்ணமாக நிறைவேற்றுவதற்குரிய ஆதரவை சபை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஒரு விஷயத்தை.

MR. SPEAKER : The hon. Member will finish his speech in a minute, because according to the interpretation of Rule 154, I have to put the Demand to vote at 12 noon.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : நான் மதுவிலக்கு சட்டமாக இருக்கக்கூடாது, மதுவிலக்கு நம் நாட்டில் இருக்க வேண்டியது தான்; இருந்தாலும் கூட, இந்த மது விலக்குச் சட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வருவதற்கு போலீஸ்காரர்களிடம் அந்த அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்படக் கூடாது, போலீஸ்காரர்களின் ஆட்சி நம் நாட்டில் ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது என்பதாகக் குறிப்பிட்டு பேசினேன். இதனால் மற்றவர்களும் குடித்தாக வேண்டியதுதான்; என்கிற நிலைமையில் பேசவில்லை. அநேக மக்கள் இதனால் பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்; பலர் பாதிக்கவும் படுகிறார்கள். ஆகவே பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு உபகாரம் தேடுவதற்காக இந்தச் சட்டத்தை தளர்த்தும்படியான முறையிலோ, மாற்றியமைக்கும்படியான முறையிலோ நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக் கொண்டேன்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member withdrawing his cut motion?

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : No, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the allotment of Rs. 6,66,300 under Demand No. II—Excise Department—be reduced by Rs. 100’.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,66,300 under Demand No. II—Excise Department’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

(3) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

MR. SPEAKER : The time fixed for these Demands is 2 hours. How long will the Hon. Minister take to reply to the debate?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I shall now take five minutes and at the end about 20 minutes.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister will speak till 12-15, and then the motion will be before the House for discussion.

[10th July 1957]

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய சிபார்சின் பேரில் நான்காவது மான்யக் கோரிக்கையான காட்டிலாகாவின் கீழ் அரசாங்கத்திற்கு ரூபாய் 57,90,600-க்கு மேற்படாத தொகையும், முப்பத்தைந்தாவது மான்யக் கோரிக்கையான காட்டிலாகா முதலீடு திட்டத்தின் கீழ் ரூபாய் 19,54,500-க்கு மேற்படாத தொகையையும் அனுமதிக்கும்படி கோருகிறேன்.

இக்கோரிக்கைகளை சமர்ப்பிக்கும் இச்சமயத்தில் காடுகள் நமது தேசிய செல்வமாக விளங்குவதையும், அதனால் காடுகள் பராமரிப்பு கொள்கை நமது ராஜ்யத்திற்கு சமீப காலத்திலும், நீண்ட கால அடிப்படையிலும் எவ்வாறு தக்க முறையில் பயன்படவேண்டும் என்பதையும் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ராஜ்ய பிரிவினைகளுக்குப் பிறகு, சென்னை ராஜ்யத்தில் சுமார் 6,750 சதுர மைல்கள் பரப்புள்ள பாதுகாக்கப்பட்ட (ரிசர்வ்) காடுகள்தான் உள்ளன. அதாவது ராஜ்யத்தின் மொத்தப் பரப்பில் காடுகளின் அளவு 13.4 சத விதம் தான் இருக்கிறது. தேசிய காடுகள் கொள்கை அடிப்படையில் 33 1/3 சத வீதம் அதாவது மூன்றில் ஒரு பாகம் காட்டு வளம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே நமது ராஜ்யத்தில் காட்டு வளம் இருக்கவேண்டிய குறைந்த பட்ச அளவுக்கு 20 சத வீதம் குறைந்தே இருக்கிறது. அதனால் ஏற்கெனவே இருக்கும் காட்டு வளத்தை பாதுகாக்கவும் மேலும் காட்டு வளத்தை அதிகரிக்கவும் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியிருக்கின்றன. மாஜி ஐமீன் பிரதேசங்களான சுமார் 1,416 சதுர மைல் பரப்புள்ள காடுகளை காட்டிலாகா தன் மேற்பார்வையின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளை பாதுகாக்கப்பட்ட (ரிசர்வ்) காடுகளாக அமைக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதல்லாமல் நீலகிரி ஜில்லாவில் சுமார் 12 சதுர மைல் பரப்புள்ள பாதுகாக்கப்படாத காடுகளை காட்டிலாகா தன் மேற்பார்வையில் எடுத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறது.

காட்டு வளத்தை சீர்திருத்துவதும், மேற்கொண்டு காட்டு வளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டியதும் மிக அவசியம் என்று அரசாங்கம் உணர்ந்து ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலமாக காட்டு வளத்தை மேம்படுத்த பல திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறது. பல திட்டங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலக்குகளை அடைந்தே தீரவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு காட்டிலாகாவும் முழு மூச்சுடன் இத்திட்டங்களை நடத்தி வருகிறது. 1956-57-ல் காட்டு வளத்தை அதிகரிக்க அரசாங்கம் மேற்கொண்ட சில திட்டங்களை இங்கு விவரிப்பது பொருத்தமெனக் கருதி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இத்திட்டங்கள் இவ்வாண்டும் தொடர்ந்து நடத்தப்படுகின்றன:

1. மண் அரிப்பு ஏற்பட்ட பிரதேசங்களில் காடுகளை வளர்த்து பாதுகாத்தல் (பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளின் வெளிப்புறத்திலுள்ள மண் அரிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை சர்வே செய்வதும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது).
2. அழிக்கப்பட்ட காடுகளை மீண்டும் வளப்படுத்துதல்.
3. சில பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளில் முந்திரி செடிகளை வளர்த்தல்.
4. நல்ல விலை போகும் மரங்களை வளர்க்கும் பிரதேசங்களை மேலும் அதிகப்படுத்துவது.
5. தீப்பெட்டி தொழிலுக்கு வேண்டிய மரங்களை மேலும் அதிகரித்தல்.
6. வாட்டில், ப்ளூகம் போன்ற தொழில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மரம் வளர்ப்புப் பிரதேசங்களை உண்டாக்குதல்.
7. சவுக்குத் தோப்புகளை இன்னும் அதிகப்படுத்தல்.
8. ஆறு, கால்வாய், ஏரிப் படுகைகளில் காடுகளை வளர்த்தல்.
9. அரசு உற்பத்தியை மேலும் ராஜ்யத்தில் விஸ்தரிப்பது.
10. வன விலங்குகளை பாதுகாப்பது.
11. கால்நடை தீவன கிடங்குகளை ஆரம்பிப்பது, மேய்ப்பு நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வது.

10th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மாஜி பஞ்சாயத்து காடுகளை மீண்டும் வளமுள்ளதாகச் செய்ய விறகு, கால் நடைத் தீவனம் முதலியன கிடைக்கக்கூடிய மரங்களை வளர்க்க ஒரு திட்டமிடப்பட்டு சுமார் 9,000 ஏக்கர்களில் ஆரம்ப வேலைகள் முடிக்கப் பட்டுள்ளன. சுமார் 2,759 ஏக்கர்களில் மரங்கள் நடப்பட்டு விட்டன. இதனால் காற்றினாலும், நீரரிப்பினாலும் மண் அரிப்பு ஏற்படுவதைத் தடுப்பதோடு மண் வளத்தை பாதுகாக்கவும் முடியும். மண் அரிப்பு நிலங்களை சர்வே செய்யும் திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 7,047 ஏக்கர்களின் சர்வே முடிந்திருக்கிறது. செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு, சேலம் ஆகிய ஜில்லாக்களில் வரண்ட நிலக்காடுகளை வளர்க்கும் திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 20,500 ஏக்கர் நில பரப்பில் காடுகளை மீண்டும் வளர்க்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் மேய்ப்பு நிலமாகவும், விறகு கிடைக்கும்படியாகவும் இரு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய சுமார் 3,750 ஏக்கர் நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்யப்படும். வாசனைப்பொருள்கள் விசாரணைக் கமிட்டியார் சிபார்சு செய்த சில திட்டங்களின்படி, முந்திரி மரங்களை ஏராளமாக வளர்க்க ஒரு பெருந்திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. 1956-57-ல் சுமார் 9,160 ஏக்கர்களில் முந்திரி பயிரிடப்பட்டது. இந்த ஆண்டிலும் சுமார் 8,850 ஏக்கர்களில் முந்திரி பயிரிடப்படும். முந்திரிபருப்புக்கும், முந்திரி எண்ணெய்க்கும் நல்ல கிராக்கி இருப்பதினால் இவைகளின் மூலமாக இன்னும் சில ஆண்டுகளில் நமக்கு அயல்நாட்டு செலாவணி கிடைக்க வழிகள் ஏற்படுமென்று நம்பப்படுகிறது. விலையுயர்ந்த தேக்கு போன்ற மரங்களை பயிரிடவும் காட்டிலாகா ஒரு திட்டத்தை வகுத்து நடத்தி வருகிறது. கட்டிட வேலைக்கான உறுதியான மரங்கள் அதிகப்படியாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன்தான் இத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. 1956-57-ஆம் ஆண்டின் போது 398 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் தேக்கு பயிரிடப்பட்டது. மேலும் 105 ஏக்கர்களில் மூங்கில்கள் பயிரிடப்பட்டன. மேற்கொண்டு சுமார் 580 ஏக்கர்களில் தேக்கும் மற்றும் உறுதியான மர வகைகளும், சுமார் 120 ஏக்கர்களில் மூங்கில்களும் பயிரிட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் சுமார் 300 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பாசன வசதி செய்து தேக்கு மரங்களை பயிரிடவும் ஒரு திட்டம் உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கும் பிளைவுத் தொழிலுக்கும் வேண்டிய மிருதுவான வகைகளில் தேவை அதிகரித்து இருக்கிறது. தற்போது இம் மர வகைகள் அதிகப்படியாக அந்தமான் தீவுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்படுகின்றன. ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பிறகு நிலைமை இன்னும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு வேண்டிய மர வகைகளை பயிரிட ஒரு திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டைவிட சுமார் 1,550 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மேலும் பயிரிடப்படும். மதுரை, நீலகிரி, சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய ஜில்லாக்களில் சுமார் 2,500 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் வாட்டில் மரங்களை வளர்க்கவும் உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் 575 ஏக்கர்களுக்கு மேல் பஞ்சகம் மரங்களை வளர்க்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. தோல் பதனிடும் தொழிலுக்கு வேண்டிய ஒரு வித “டானின்” என்ற எண்ணெய் வாட்டில் மரப்பட்டையில் இருந்து கிடைக்கிறது. பஞ்சகம் மரத்திலிருந்து “நீலகிரி தேலம் என்று” வழங்கப்படும் தேலம் கிடைக்கிறது. வாட்டில் மரத்தினாலும் பஞ்சகம் மரத்தினாலும் நல்ல விறகு கிடைக்கிறது. இந்த மரங்களின் மரக்கழிவிலிருந்து பத்திரிகை காகிதம் செய்யவும், ரோயன் டூஸ் தயாரிக்கவும் முடியும். மேட்டூர் ஆரம்பிக்க விரும்பும் பத்திரிகை காகிதம் ரோயன் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய மரங்களை சப்ளை செய்வதற்கு இந்த மரத்தோட்டங்கள் மிகவும் பயனுள்ளதாய் இருக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது. நகர் புறங்களில் விறகு தேவை அதிகரித்து வருவதைப் பூர்த்தி செய்யவும், கடலோரங்களிலும், ஆற்றுப்படுகைகளிலும் மணல் வெளியைத் தடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் பொருட்டும், காட்டிலாகா சவுக்குத் தோப்புகளை வளர்த்து வருகிறது. 1956-57-ம் ஆண்டில் சுமார் 239 ஏக்கர்களில் சவுக்கு பயிரிடப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 825 ஏக்கர்களில் சவுக்கு பயிரிடப்படும். நீரோட்டத்தினால் ஆற்றங்கரைகள் அரித்துப்போகாமல் இருக்கவும் நீரோட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், ஏரிகளிலும் குளங்களிலும் வண்டல் படிந்து தூர் விழாமல் தடுக்கும் பொருட்டும் காவிரி, பாலாறு, பெண்ணூர், தாமிரவரணி,

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th July 1957]

வைகை ஆதிய ஆற்றுப்படுகைகளில் மரங்களை நடுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தின் கீழ் முகப் பிரதேசங்களிலும் மரங்கள் நடப்படும். சுமார் 130 ஏக்கர்களில் ஏற்கெனவே தேக்கு பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. 1957-58-ம் ஆண்டில் இன்னும் 2,300 ஏக்கரில் தேக்கு நடப்படும்.

அரக்கு ஒரு முக்கியமான வர்த்தகப் பொருளாக இருப்பதாலும், அதன் மூலம் பலவகைப்பட்ட பொருள்களைச் செய்ய வழி இருப்பதாலும் அரக்கு உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஒரு திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இரண்டு வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 100 மரங்களுக்கு ஊசி குத்தப்பட்டிருக்கிறது. 1957-58-ம் ஆண்டில் மதுரை ஜில்லாவில் அரக்கு உற்பத்தியை கணிசமாக உயர்த்த உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வன விலங்குகளை பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற தேசிய வனக் கொள்கையின் அடிப்படையில் முதாமலை வனவிலங்கு புகலிடத்தை அபிவிருத்தி செய்ய காட்டிலாகா முயற்சித்து வருகிறது. “பென்” என்னும் இடத்தில் ஒரு ஓய்வு விடுதி கட்டவும், சரீலகளை அபிவிருத்தி செய்யவும் 1957-58-ம் ஆண்டில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். காடுகளில் கள்ளத்தனமாக மரங்களை வெட்டுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு இரண்டு விசேஷ நடமாடும் கோஷ்டிகள் வேலை பார்த்து வருகின்றன. 1956-57-ல் இவர்கள் அபராதத் தொகையாக ரூபாய் 13,000 வசூலித்திருக்கின்றனர். இந்த நடமாடும் கோஷ்டியார் திடீர் என்று காட்டுப் பிரதேசத்திற்கு விஜயம் செய்வதை யொட்டி காடுகளை பாதுகாக்கும் சிப்பந்திகளும் விழிப்பாக இருக்க உதவியாக இருக்கிறது.

பொதுமக்களின் நன்மைகளை உத்தேசித்து தனிப்பட்டவர்கள் வசமுள்ள காடுகளும் தராதரமின்றி அழிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் திட்டமிடப்பட்ட மரங்கள் வெட்டப்பட வேண்டும் என்பதும் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இந்த நோக்கத்துடனேயே சென்னை தனிப்பட்ட காடுகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இது பயனுள்ள வகையில் அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமானால் இந்த ராஜ்யத்தில் காட்டுவனம் வெகுவாக அதிகரிக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது. விவசாயத் துறைக்கும் தொழில் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும் காட்டு வனம் மிகவும் அவசியம் என்பதை உத்தேசித்து அங்கத்தினர்கள் தங்கள் முழு ஒத்துழைப்பை அளிக்க வேண்டும் என்றும், அரசாங்கம் காட்டு வளத்தை பாதுகாக்கவும் அதிகரிக்கவும் மேற்கொண்டுள்ள திட்டங்களை ஆதரிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 57,90,600 under Demand No. IV—Forest Department’ and

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,54,500 under Demand No. XXXV—Capital Outlay on Forests’.

I understand that all Opposition parties have agreed that the hon. Member Sri Jagannathan may move his cut motion.

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 57,90,600 under Demand IV—Forest Department—be reduced by Rs. 100’.

10th July 1957]

MR. SPEAKER : With regard to Demand XXXV, the hon. Sri K. Sattanatha Karayalar will move his cut motion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 19,54,500 under Demand No. XXXV—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100'.

MR. SPEAKER : Cut Motions moved—

'That the allotment of Rs. 57,90,600 under Demand IV—Forest Department—be reduced by Rs. 100' and

'That the allotment of Rs. 19,54,500 under Demand No. XXXV—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.'

Now the main motions as well as the cut motions are before the House for discussion.

I have a list of more than 12 hon. Members wanting to speak on these Demands. Therefore, I would request the hon. Members to confine their speech to seven minutes if not for a shorter duration.

SRI M. JAGANNATHAN : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, 12-10 p.m.
என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்வதற்கு முன்னால் பொதுவாக இந்தக் காட்டு இலாகா நிர்வாகத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இதர விஷயங்களைப் போலவே இந்தக் காட்டு இலாகா நிர்வாகம் கூட அவ்வளவு திருப்திகரமாக நடைபெறவில்லை என்பது என்னுடைய தாமதமான அபிப்பிராயம். ஏனென்றால், இந்த காட்டு இலாகா ஒரு முக்கியமான இலாகாவாக இருந்த போதிலும் கனம் அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக் கூறியது போல் இந்தக் காட்டு செல்வங்கள் எல்லாம் தேசிய செல்வங்களாக மதிக்கப்பட வேண்டும். சர்க்கார் சொல்லவில்லை. இதைய ஒத்துக்கொள்கிறார்களே தவிர காரியாம்சத்தில் அதை அவர்கள் கடைப்பிடிப்பதாக தெரியவில்லை.

காடுகளை அழிக்கிற வேலைகள் நம்முடைய மாநிலத்திலே அதிகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. உதாரணமாக, கள்ளத்தனமாக காடுகளில் நுழைந்து மாங்களை வெட்டியும், கால் நடைகள், அதாவது ஆடு மாடுகள் காடுகளில் நுழைந்து அங்குள்ள செடி கொடிகளை அழிப்பதையும் தவிர்ப்பதற்கு சரிவர சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே, இந்தக் காடுகள் எல்லாம் நம் கண்ணுக்குத் தெரியாமலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கிராமப் புறங்களில் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பது உண்மையான விஷயமே. ஆகவே, இவைகளைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள், காட்டுச் செல்வங்கள் எல்லாம் தேசிய செல்வங்களாக மதிக்கப்படவேண்டுமென்று. அது மாத்திரமல்ல. இந்தக் காடுகள் இருப்பது மிகவும் அத்தியாவசியமானது என்பதை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் நம்முடைய நாட்டில் மாதம் மூம் மாரி பெய்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. மாதம் மும்மாரி அந்தக் காலத்தில் பெய்தது என்று சொன்னால், காடுகள் தான் முக்கிய காரணம். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. ஏழு, எட்டு வருஷங்கள் மழை இல்லாமல், நாட்டு மக்கள் தண்ணீர் பஞ்சத்தால் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால், காடுகள் பெரும்பாலான இடங்களில் அழிக்கப் படுவது தான், அதன் அடிப்படைக் காரணம். ஆகவே, காடுகளை உற்பத்தி செய்வதில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்து மொத்த நிலப்பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலம் காடுகளாக இருக்கும்படிச் செய்வது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்குமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை அவர்கள் காரியாம்சத்தில் கொண்டுவரத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக,

[Sri M. Jagannathan]

[10th July 1957]

நம்முடைய மாநிலத்திலே, வனமகோற்சவம் என்று வட மொழியில் சொல்லப் படுகின்ற மரம் நடு விழா நடந்து வருகிறது. நான் அதைப்பற்றி சந்தோஷப் படுகிறேன். ஆனால், இந்த மரம் நடு விழாவை ஒரு வேடிக்கையாகத் தான் கையாளுகிறார்களே தவிர உண்மையிலே இந்த மரம் நடு விழாவினால் மக்கள் பயன் அடைய வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்திலே இந்த மரம் நடு விழா மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை என்பது தான் எனது அபிப்பிராயம். ஒரு நகரத்திலே மரம் நடு விழா நடைபெறுகிறது என்றால் அந்த இடத்தில் தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரை சூழ்ந்துகொண்டு நிற்பார்கள். ஆனால் அடுத்த நாள் பார்த்தால் அந்தச் செடிக்கு தண்ணீர் ஊற்றப்படாத காரணத்தினால் வாடியிருக்கும். மூன்றாவது நாள் பார்த்தால் அது அந்த இடத்திலிருந்தே மறைந்து போயிருக்கும். அப்படி ஒரு அதிருப்தியான நிலைமையில் இந்த மரம் நடு விழா, குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தவிர கிராமப் புறங்களில் இப்படிப்பட்ட விழாக்கள் கூட கிடையாது. இதனால் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டதா? அல்லது அதனால் மரங்கள், செடி கொடிகள் ஏதாவது விருத்தி அடைந்ததா என்றால், இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் காடுகளை அழித்து பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்களில் அவர்கள் சவுக்கு மரங்களை நடுகிறார்கள். வளர்ந்த சவுக்கு மரங்களை சர்க்கார் எலத்தில் விடுகிறார்கள். அந்த எல் முறையைப் பாரக்கும்போது நம்மால் குறை கூறாமல் இருக்கமுடியாது. நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் இருக்கிற சவுக்கு மரங்களை, யார் முன் வந்து அந்த மரங்களை எலத்தில் எடுக்கமுடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்? குறிப்பாக, பணக்காரர்கள், நிலச்சுவான்தார்கள் தான் இந்த நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் இருக்கிற சவுக்கு மரங்களை எலத்தில் வாங்க முடியுமே தவிர ஏழை விவசாயிகள், மத்திய தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களின் பொருளாதார நிலைமை இடங்கொடுக்காத காரணத்தால், அதாவது போதிய பணம் இல்லாததால் எலத்தில் பிடிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்தைப்பற்றியும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். கொடைக்கானல் போன்ற பிரதேசத்தில் கூட சுமார் 42,000 மரங்கள், மிகவும் விலை உயர்ந்த மரங்களை சர்க்கார் எலத்தில் விட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த எலத்தை ஒரு பணக்காரரே முன் வந்து எடுத்தார்கள். தவிர மத்தியதர வகுப்பினரோ, ஏழை விவசாயிகளோ அந்த மரங்களை எலத்தில் வாங்க முடியவில்லை. இந்தக் காட்டு இலாகா நிர்வாகத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலும் கூட சர்க்கார் பெரிய பெரிய பணக்காரர்களையும் நிலச்சுவான்தார்களையும் தான் ஆதரிக்கிறார்களே தவிர மத்தியதர வகுப்பை சேர்ந்தவர்களையோ, ஏழை விவசாயிகளையோ சர்க்கார் ஆதரிப்பதாகத் தெரியவில்லை. குறைந்த அளவில் மரங்களை எலத்தில் விட்டால் மத்தியதர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும், ஏழை விவசாயிகளும் எலத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு குறைந்த அளவிற்கு கொடுக்கப்படுகிற மரங்களை வாங்கி அதனால் நன்மை அடைவார்கள். கிராமப் புறங்களில், அதன் அருகில் இருக்கும் மக்களுக்கு, குறிப்பாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த மரங்கள் எலத்தில் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அடுத்தபடியாக, காடுகளிலே நல்ல விலை உயர்ந்த பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. தேக்கு மரம், சந்தன மரம், பைன் மரம், தேன், அரக்கு, காட்டு மூலிகைகள் போன்ற வெளிநாடுகளில் இறக்குமதி செய்யப்படுகிற சாமான்கள் எல்லாம் நம் காடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இந்த சாமான்களை நாம் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால், நமக்கு வெளிநாட்டு செலாவணி கிடைக்கும். நம் நாட்டின் செல்வத்தையும் அதனால் அதிகரிக்க முடியும். ஆகவே சர்க்கார் இந்த விலை உயர்ந்த பொருள்கள் கிடைக்கும் காடுகளையெல்லாம் நன்றாகப் பாதுகாத்து, காடுகளை மேலும் மேலும் எங்கெங்கே சாத்தியமோ, எங்கெங்கு வசதி இருக்கிறதோ அங்கங்கெல்லாம் இந்த காடுகளை நல்ல முறையில் உண்டாக்கி, காட்டின் விலைநீரணத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, பண்டைக்காலத்தில், நம் நாட்டு மன்னர்கள், காடாறு மாதம், நாடாறு மாதம் என்று அரசாட்சி செய்ததாக படித்திருக்கிறோம். நம் நாட்டு பண்டைக்கால மன்னர்கள், நாட்டிற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம்

10th July 1957]

[Sri M. Jagannathan]

கொடுத்திருந்தார்களோ, அவ்வளவு முக்கியத்துவம் காட்டிற்கும் அளித்திருந்தார்கள். நாட்டை எப்படி மதித்திருந்தார்களோ அப்படியே காட்டையும் மதித்திருந்தார்கள். நாட்டில் எப்படி ஆறு மாத காலம் அரசாட்சி செய்தார்களோ அப்படியே காடுகளையும் நல்ல முறையில் பாதுகாத்து காட்டையும் அரசாட்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் காட்டு இலாகாவை மேற்கொண்டிருக்கும் கனம் அமைச்சரவர்களை கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், நாட்டை ஆறு மாதம் அரசாட்சி செய்யும்படி கேட்கிறேன்; அதேபோல், ஆறு மாதம் வனவாசம் செய்து காடுகளை நல்ல முறையில் காப்பாற்றும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் எங்கெங்கெல்லாம் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இந்த மரம் நடு விழாவை அதிகமான முறையில் ஆரம்பித்து வைத்து, அங்கு காடுகளை உற்பத்தி செய்து காட்டுச் செல்வத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI M. J. JAMAL MOIDEEN : Mr. Speaker, Sir, I support the Hon. Minister's Demand for grants under both the heads, 'Forest Department' and 'Capital Outlay on Forests'. While doing so I would like to make a few observations.

12 20
p.m.

Of course, it is a fact, that after separation of Kerala we have lost some of the forest areas. That is the very reason why we should concentrate more on forests so that we can augment our resources. I should think that the Hon. Minister can establish some show-rooms displaying some of the Forest Department products in cities like Madras, Coimbatore and Madurai. It will attract, rather it will focus the public view and this might increase the income of the Forest Department by increased sales. Sometime back I remember, the Forest Department had a Forest Utilization Officer whose duty it was to investigate what trees or what products of the forests were best used and for what purposes. In that way he was able to suggest to the public the real value of forest products. Similar work may now be entrusted to an officer at least of the rank of the Chief Conservator of Forests for establishing show-rooms in cities and towns.

In this connection I want to say a word about wattle plantations. The Hon. Minister knows that I belong to the tanning industry. Wattle is very important for the tanning industry. We consume about 30,000 tons of this material per annum, mostly imported from Africa. After our having applied 'Sanctions' against South Africa, we get that material either from East Africa or Kenya. The value of our needs the material is Rs. 160 lakhs. We import the material because we do not have proper substitutes, no indigenous substitutes. Of course we know there are lots of trees in our forests and the barks of these trees are very rich in tanning content. But I should like to say that they have not been properly tapped and no arrangements have been made to collect them. However, we know that these barks yield very good tanning material. Now we have to depend on Africa for this material. Apart from the money we spend on the import of bark, this very important industry which is one of the best foreign exchange earners is stranded if, at times, they don't get the supply

[Sri M. J. Jamal Moideen] [10th July 1957]

even for a few days. The industry is at present in that plight. Sometime back I visited Palni hills where plantation of wattle had been taken up. I understood then that it was taken up more with a view to serve as a fire built than for commercial purposes. I am glad the Ministry has now taken up the work of planting these trees for commercial purposes. I hope that they will develop it in such a way that ere-long we will be self-sufficient in respect of wattle barks. These trees are generally felled after a period of ten years and as the Hon. Minister has pointed out the wattle tree can be used for many other purposes. We import good lot of extracts also. If an extract factory is established, that will yield very good revenue to Government. From the waste materials left after obtaining extracts, we can manufacture by products such as cardboards and many other things. I was under the impression—I am sorry to use that expression—that the Government have been giving hitherto a step-motherly treatment to this question of planting wattle trees. Now I hope they will take real interest in planting these trees. As was once pointed out by Mr. Seshachalam Chowdry of the Washermanpet Leather Trades Institute, it was profitable to grow these trees when the price of bark was Rs. 80 per ton. Now the price is Rs. 550 per ton and it would be more profitable now to plant these trees. But the difficulty is, it takes ten years for the trees to grow and then only the bark is available.

Another thing which I would like to point out in this connection is that in some areas the bark is not peeled off immediately after the trees are felled. If the bark is not peeled off from the trees immediately the trees are felled, they are exposed to sun and rain and a good deal of tanning contents of the bark is lost.

MR. SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI M. J. JAMAL MOIDEEN: I will finish in a minute. Sir. I think some responsible officer should be sent to Africa to study how this wattle bark is peeled off and preserved before they are sold. With these words I support the motion moved by the Hon. Minister.

12-25
p.m.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காட்டிலாக மாண்புமிகு மீது கனம் நண்பர் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று நம் தமிழ் நாட்டிலே காட்டு வளம் மிகவும் குறைவு என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். பொதுவாக நிலப்பரப்பில் 33 சத விதம் காட்டு வளம் இருந்தால்தான் போதியதாக இருக்கும்; ஆனால் இப்போது நம் நாட்டிலே 13.4 சத வீதம் தான் இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். இயற்கையாக அமைந்த காட்டுச் செல்வம் குறைவு என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்கிறோம். என்றாலும் முன்பு ராஜ்யங்கள் பிரிந்தபோது காட்டுவளம் மிகுதியாகவுள்ள செங்கோட்டைப்பகுதியை இந்த அடிப்படையிலே நாம் அடைந்திருக்கவேண்டும். அதையும் விட்டு விட்டோம். அதே மாதிரி, திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலுள்ள தமிழ்ப் பகுதிகள் சேர் கின்ற காலத்தில் காட்டுவளம் மிகுந்த தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகளை, வேறு அடிப்படையிலே இல்லாவிட்டாலும், காட்டு வளம் காரணமாக வேனாம் நாம் அடைந்திருக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்திலும் சர்க்கார் வெற்றி பெறாதது பாராட்டத்தக்கதாகாது. இருந்த போதிலும்

10th July 1957] [Sri M. P. Subramaniam]

இப்போது காட்டிலுள்ள வளம் நல்ல முறையிலே காக்கப்பட்டு வருகிறதா என்றால் அது தான் இல்லை. இன்று இந்தக் காடுகள் அழிந்து வருவதாக அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நானும் இந்த சபையிலே இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். “கூப்” வெட்டுகிறது என்ற அடிப்படையில் காடுகள் பத்து சதுரமைல், 4 சதுரமைல் அளவு ஏலத்தில் விட்டு வெட்டுகிறதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு வெட்டுகிற சமயத்தில் அந்த “கூப்” காண்ட்ரேக்ட் பிரகாரம் வெட்டாமல் அந்த அளவுக்கு மேல், பக்கத்திலுள்ள நல்லமரங்களைக் கூட, “கூப்” வெட்டுகிற சாக்கை வைத்துக்கொண்டு, அவைகளை வெட்டி அப்புறப்படுத்தி விடுகிறார்கள் என்று புகார் செய்திருக்கிறோம். இவைகளுக்குக் காரணம் அந்த வட்டாரத்திலுள்ள காட்டிலாகா அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே கண்காணிக்காததுதான். அந்த வட்டார அதிகாரிகள் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும் என்று சபையிலே குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. இப்போது பஞ்சாயத்து, ஜமீனிலிருந்து அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட காடுகளில் ஏற்கெனவே இருந்து வந்த காட்டுவளம் குறைந்து விட்டது என்று அந்தந்த வட்டாரத்திலிருந்து வந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத் திறமை குறைவான காரணத்தினாலே இந்த மாதிரி காடுகள் குறைக்கப்பட்டு விட்டன என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். அங்கு இருந்த மரங்களைத் திருட்டுத்தனமாக, பச்சை மரங்களையும் கூட, வெட்டி அப்புறப்படுத்தி விடுகிறார்கள். காட்டிலாகா சிப்பந்திகளின் மிகவும் அஜாக்கிரதை காரணத்தால், இன்னும் கூறுவதாலால்; அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரிலே, பச்சை மரங்கள் வெட்டப்படுவதை அமைச்சரவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லா நிர்வாகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால், காட்டிலாகா நிர்வாகச் சிப்பந்திகள் கவனக் குறைவு மிகுதியாக இருக்கிறார்கள். காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருவதற்கு காரணம் அவர்கள் பராமரிப்பு இல்லாதது தான் என்று அமைச்சருக்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் படித்த பட்டியலிலிருந்து, அரசாங்கம் காட்டு வளத்தைப் பெருக்க மிகவும் நன்றாக கவனம் செலுத்துவதாக கூறினார்கள். இருந்தாலும் கூட சென்ற ஆண்டிலும் சரி, அதற்கு முந்தின ஆண்டுகளிலும், இந்த இலாகா மானியங்கள் முழுதும் செலவழிக்கப்படவில்லை. ஆட்டர்-ஜெனரல் அவர்கள் ரிப்போர்ட்டிலும், பொது கணக்கு பரிசீலனைக் கமிட்டியில் கூட கட்டுத ஆண்டு இந்த மான்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட பணம் முழுதும் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று அந்த இலாகா தலைவர்களை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப் போல் இல்லாமல், இந்த வருட இறுதிக்குள்ளேயே, பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கோயமுத்தூரில், ஒரு ரிசர்ச் கழகம் அமைக்கப்பட்டு, எங்கெங்கே எந்த எந்த மரங்கள் வளர்க்கவேண்டுமென்ற ஆராய்ச்சி நடத்துவதாக அறிக்கிறோம். அந்த ஆராய்ச்சியின் பலனாக ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் தகுந்த மரங்களை பயிரிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படும், மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே சவுக்கு மரங்கள் அழிந்து விட்டன. அதற்குக் காரணம், தகுந்த மரங்களை அந்த மாவட்டத்தில் பயிர் செய்யாதது தான். எந்த எந்த மரங்களை, எந்த எந்த மண் வளத்தில் பயிர் செய்யவேண்டுமோ, அதை ஆராய்ச்சி செய்து, தகுந்த மரங்களை பயிர் செய்யவேண்டும். மழை வளத்தையும் அனுசரித்து அவசியமான மரங்களை வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டிலாகா சிப்பந்திகள் இவ்வளவு அஜாக்கிரதையாகவும் கவனக் குறைவாகவும் இருப்பதற்கு காரணம் அவர்களுக்கு போதிய அளவு சம்பளம் கொடுக்காதது தான். இன்று அவர்களுக்கு மாத வருமானம் ரூ. 15-லிருந்து ரூ. 20 வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் குறைவு. தனிப்பட்ட நபருடைய வாழ்க்கைச் செலவுக்கு குறைந்த பட்சம் 100 ரூபாய்

[Sri M. P. Subramaniam]

[10th July 1957]

அத்தியாவசியம் என்று சொல்லும் தருணத்தில், குமாஸ்தாக்களுக்கும் 4-வது தர சிப்பந்திகளுக்கும் கொடுக்கும் ஊதியமாவது காட்டிலாகா சிப்பந்திகளுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காட்டிலே வாழ்ந்து வரும் மக்கள் ஆங்காங்கே சில பகுதிகளில் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். காட்டிலாகா அதிகாரிகளால், அவர்கள் அந்த இடங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால், பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் நிலங்களை உழுதுகொண்டு, வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அப்புற அவர்களை அப்புறப்படுத்தினால், அவர்களைப் பராமரிக்க அரசாங்கத்தார்தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். சேலம் மாவட்டத்தில் சேர்வராயன் மலை, கல்ராயன் மலை போன்ற மலைகளில் ஏராளமான “கடுக்காய்” கிடைக்கிறது. இவைகள், தேயில் பதனிடவெதற்கு உபயோகமாக இருக்கிறது. இச்செடிகளை நல்ல முறையில் பராமரித்து, அப்பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கு அவசியமானால் கூட்டுறவு முறையிலாவது, ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுத்தால், அங்கே வாழ்கின்ற மலை ஜாதிமனுக்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்று கூறி பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-35 **SRI A. VEDARATHNAM PILLAI:** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, மொழிவாரி ராஜ்யம் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு நம்முடைய மாநிலத்தில் வனவளம் குறைந்து விட்டது என்று எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது முற்றிலும் உண்மை. கனம் மந்திரி அவர்களும் வனவளம் குன்றியிருப்பதை புள்ளி விவரங்களுடன் குறிப்பிட்டார்கள்.

(Sri M. Jagannathan in the Chair.)

இப்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் இந்த வன வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு பெரு முயற்சிகள் நடந்து வருகிறது. இந்த முயற்சி எவ்வளவு அவசியம் என்று காட்டுவதற்குத்தான் இந்த வன மகோத்சவம் இந்தியா பூராவிலும் நடந்து வருகிறது. அது வீண் என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். இந்த உற்சவம் நடப்பதன் காரணத்தினால் பல லட்சக்கணக்கான மரங்கள் நடப்படுகின்றன. அதில் பாதி சேதம் ஆனாலும் கூட மறு பாதியாவது உருப்படியாக வளருகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. வன மகோத்சவம் மிகச் சிறந்தது என்பதிலும், வரவேற்கத்தக்கது என்பதிலும் ஐயமே கிடையாது. சில இடங்களில் கவனிக்கப்படாமல் விட்டு விடப்படுகிறது என்பதில் உண்மை இருக்கக்கூடும். அதை ஆங்காங்கு உள்ளவர்கள் கவனித்து அதை தடுக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்பதொழிய அரசாங்கத்தை குற்றம் கூறுவது முறையன்று என்று நான் கூறுகிறேன்.

வன வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு, முந்திரி, சவுக்குபோன்ற மரங்கள் இப்பொழுது வெகுவாக நடப்பட்டு வருகிறது. இதை விட இன்னும் முக்கியமான விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது. சவுக்கு மரங்கள் சில இடங்களில் தண்ணீர் இல்லாததனால் தான் காய்ந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் கூட, எந்த உதவியுமில்லாமல் வளரக்கூடிய மரங்கள் சில உள்ளன. இவைகளில் பனைமரம் ஒன்று. அதன் விதையை நடுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தேவையில்லை. அதை “great wind fighter” என்று ஆங்கிலத்தில் கூறுவார்கள். சோழ மண்டலத்தில் காற்றின் வேகத்தை தடுப்பதற்கென்றே இந்த மரங்கள் ஏராளமாக பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இம் மரங்களிலிருந்து உணவுப் பொருள்களும், மற்ற பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. இலங்கையிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்தில் இதன் பழம், கிழங்கு முதலியவைகளை நல்ல முறையிலே preserve செய்து தேவையானபோது உபயோகிக்கிறார்கள். யாருடைய உதவியும் இன்றி வளரக்கூடிய இம்மாதிரி மரங்களை தரிசு, புறம்போக்கு நிலங்களில் ஏராளமாக பயிர் செய்வதும், அதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதும் மிக அவசியம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஏராளமான பனை மரங்கள் இருந்தாலுங் கூட.....

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. JAGANNATHAN : The hon. Member's time is up. Sri K. Sattanatha Karayalar will now speak.

10th July 1957]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை எதிர்த்து நான் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையின் மூலம் ரூ. 19½ லட்சம் இந்த இனத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சட்டசபையின் சம்பிரதாயப்படி கொடுத்திருப்பினும் என்னுடைய நோக்கம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் ரூ. 19½ லட்சம் மிகக் குறைவு என்று குறிப்பிடுவதற்குத்தான். மொத்தமாக இந்த இலாகாவிற்கு கோரும் தொகை ரூ. 77.45 லட்சம். இதிலே establishment charges-க்கு ரூ. 30.24 லட்சமும், general direction கீழ் ரூ. 2.08 லட்சமும், conservancy and works கீழ் ரூ. 17.58 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகக் குறைவான தொகை என்று குறிப்பிட்டதானவேண்டும். திட்டக் கமிஷன் யாதாஸ்து பிரகாரம் மூன்றில் ஒரு பங்கு வனங்களாக இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் தற்சமயம் இந்தியாவில் 18 சத விதத்திற்கும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள் முன் உரையில் கூறிய விதம் ராஜ்ய புனரமைப்புக்குப் பிறகு சென்னை ராஜ்யத்தில் மிகக் குறைவான அளவுக்கே—சுமார் 13 சத விதமே—காடுகள் இருப்பதாக குறிப்பிட்டார். ஐயின் காடுகளும், பஞ்சாயத்துக் காடுகளும், அயன் காடுகளும் அதில் சேர்த்தவை. பஞ்சாயத்துக் காடுகள் உண்மையிலேயே “காடுகள்” என்ற அடைமொழியின்கீழ் வருமா என்று ஐயு முறுகிறேன். வெகு அதிகமான இடங்களில் barren forest-கள் ஆகவும் தரிசுகளாகவும் இருக்கின்றனவே ஐயிய “காடுகள்” என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் இல்லை. நீண்ட நாட்களாகவே, 10, 17 வருஷங்களாக, இந்த சில இடங்களில் விவசாயிகள் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். இந்தப் பகுதிகளையும் சேர்த்து காடுகள் என்று சொல்வது தவறாக இருக்கும். இதை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு திட்ட வட்டமான ஒரு “வொர்க்கிங் பிளான்” இருக்கவேண்டும். ராஜ்யப் புனரமைப்புக்கு முன்பாக ஒரு “வொர்க்கிங் பிளான்” இருக்கலாம். ஆனால் ராஜ்யப் புனரமைப்புக்குப் பிறகு எஞ்சியிருக்கக்கூடிய காடுகள் குறைவாக இருக்கிறது. காடுகள் என்ற பெயருக்குப் பொருந்தாமல் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளைக் கூட காடுகளுடன் சேர்க்கக்கூடாது. அந்தக் காடுகளை விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க முடியுமானால் கொடுக்கவேண்டும். எஞ்சியிருக்கக்கூடிய இடங்களில் அந்தக் காடுகளை எப்படி பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதற்கு திட்ட வட்டமாக ஒரு “வொர்க்கிங் பிளான்” இருக்க வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் காடுகள் புனரமைப்பு விஷயமாக. செங்கோட்டை, தென்காசி, கன்யாகுமரி போன்ற பகுதிகளில் குருந்தோட்டி, நன்னூரி, லெமன் கிராஸ் போன்ற பயிர்கள் நல்ல முறையில் வளரக்கூடும். இம்மாதிரி செடிகள் 500, 1,000 அடி உயரமுள்ள பிரதேசங்களில் நன்றாக வளரும். இதே இடங்களில் வாட்டில் மரங்களை வளர்க்க முடியுமா என்பதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதற்கெல்லாம் ஒரு திட்டமான “வொர்க்கிங் பிளான்” போட்டு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எஞ்சியுள்ள பகுதியிலே இம்மாதிரி ஒரு “வொர்க்கிங் பிளான்” அமுலுக்குகொண்டுவரக்கூடிய வகையிலே ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும்.

SRI N. P. M. CHINNIAH KOVUNDER : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த காட்டு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் வகையிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு சில காடுகளில் புதியதாக மரங்கள் வளர்க்கப்படுவதில்லை. மருங்காபுரி ஐமீனுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு இடத்திலே இம்மாதிரி புதிய மரங்களை வளர்ப்பதற்கு பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தும், அங்கு ஒன்றுமே பலன் தரவில்லை. நீர்வளம் உள்ள இடங்களிலே பார்த்து எந்தெந்த மண்ணில் மரங்கள் நன்றாக உற்பத்தியாகும் என்பதை நல்ல முறையிலே ஆராய்ச்சி செய்த பிறகுதான் இம்மாதிரி காடுகள் வளர்ப்பதில் பணத்தை செலவழிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நல்ல

[Sri N. P. M. Chinniah Kovunder] [10th July 1957]

பலன் கிடைக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அங்கு பல ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ஏராளமான கன்றுகள் வைத்தபோதிலும், ஒன்று கூட பிழைத்ததாகத் தெரியவில்லை. இதற்கு மாறாக மருங்காபுரி ஜமீன் காடுகளில் இருக்கும் ஏராளமான மரங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. வன உற்சவத்தின்போது ஒரு சில மரங்கள் நடுவதை ஆதரித்தாலும் கூட, ஏராளமான காடுகள் அந்த நிர்வாகத்தின் மூலமாகவே அழிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, காட்டு இலாகா நிர்வாகத்தை அரசாங்கம் கவனித்து நல்ல முறையிலே கண்காணிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள முன் வரவேண்டும். காட்டு இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் சாதாரணமாக காடுகளுக்கு சரியாகப் போவது கிடையாது. ஏதோ ரோடுகளில் நின்று கொண்டு பட்டா காடுகளிலிருந்து வெட்டி வரும் மரங்களை பிடித்து நிறுத்துகிறார்கள். காட்டு இலாகாவில் அனுமதி வாங்காததை பயன்படுத்திக்கொண்டு திருச்சியிலிருந்து மருங்காபுரிக்குச் சென்று மரங்களை வெட்டி வரும் வண்டிக்காரர்களை தொல்லைபடுத்துகிறார்கள் காட்டு இலாகா சிப்பந்திகள். ஒரு வண்டிக்காரன் ரூ. 20-க்கு விறகு வாங்கி 35 மைல் வண்டி ஓட்டிக்கொண்டு 5 நாட்களில் திரும்ப வீடு போய்ச் சேரவேண்டும். 5 நாட்கள் வண்டி ஓட்டி அவன் விறகு கொண்டு வந்து அதை ரூ. 25-க்கு விற்கவேண்டும். பட்டா காடுகளில் கிராம அதிகாரி மூலமாக பெர்மிட் வாங்கி அதன் மூலம் விறகு கொண்டு வருவதற்கு அனுமதி தரப்படவேண்டும். ஒரு பெர்மிட் பெறுவதற்கு 10, 20 ரூபாய் செலவழித்து “பாரசூட் ரேஞ்சர்” போன்ற மேலதிகாரிகளைக் கண்டு அனுமதி பெறவேண்டியிருப்பது கிராம ஏழை வண்டிக்காரர்களுக்கு மிகவும் தொல்லையாக இருக்கிறது. இவர்களுக்கு கொஞ்சம் செலவு செய்து பெர்மிட் கிடைப்பதற்கு வழி கிடையாது. ஆகவே வண்டிக்காரர்கள் தன் சொந்த பட்டா காடுகளில் விறகு கொண்டு வருவதற்கு காட்டு இலாகா உத்தியோகஸ்தரிடம் அனுமதி வாங்கக்கூடிய ஒரு விதி இருக்கக்கூடாது.

காடுகளில் வளரும் எருத் தழைகளை விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக ஏழை விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்துகிற அளவுக்கு ஒரு அனுமதி இருக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான தழைகளைக் கூட ஏழைகள் அனுபவிக்கமுடியவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு சிலர் அதிகாரிகளிடம் பணத்தை கொடுத்து விட்டு ஏராளமான விறகை வெட்டி காட்டிலேயே சுட்டு கரி மூட்டையாக வெளியில் கொண்டு வருகிறார்கள். இம்மாதிரி நிலைமையில் காட்டு இலாகா நடைபெறுகிறது. வெள்ளாடுகள் காடுகளில் மேயக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு சில விவசாயிகள் மாமூல் கொடுத்து விட்டு வெள்ளாடுகளை நிரந்தரமாக மேய விடுகிறார்கள். மேலதிகாரிகள் வரும்போது ஒரு நாளைக்கு முன்பே விவசாயிகளுக்கு அதிகாரிகள் சொல்லி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஆடு மாடுகள் மேய்வதின் மூலம் காடுகள் அழிகின்றன. காடுகளை பாதுகாப்பதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். எந்த இடத்திலே எம்மாதிரி மரங்கள் வளரும் என்று முதலில் ஆராய்ச்சி செய்து, அங்கு பயன்படக்கூடிய மரங்களை வளர்க்க முன் வரவேண்டும். சாதாரணமாக காட்டில் தழைகள் விவசாயிக்கு பயன்படக்கூடிய அளவுக்கு கிடைக்கவேண்டும். காட்டு மரங்களை எலக்ட்ரிக் திறகு விரும்பொழுது பணக்காரர்கள், பெரிய மனிதர்கள்தான் எலம் எடுப்பதற்கு வசதிகளெல்லாம் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி எலம் எடுப்பவர்கள் பக்கத்து “சூப்பில்” உள்ள மரங்களையும் வெட்டி எடுத்து கரியாக சுட்டு, எலம் எடுத்த மரங்களை விறகாகக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதை காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் சரியாகக் கண்காணித்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, காடுகள் நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியம் என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளுவர். பல வருடங்களாக விவசாயிகள் சாகுபடி செய்துவரக்கூடிய நிலங்களை மறுபடி காட்டு இலாகாவின் கீழ் சேர்த்து மரங்களை பயிரிட்டு அதனால் லாபம் அடைவதைவிட, அந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்குக் கொடுப்பதுதான் நல்லது. சேலம், கோயமுத்தூர்

10th July 1957] [Sri K. R. Nallasivam]

ஜில்லாக்களில் சுமார் 4,000, 5,000 ஏக்கர் சாகுபடி செய்துவருகிறார்கள். விவசாயிகள் நீண்ட காலமாக ஏராளமான பணத்தை செலவழித்து நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும். இதை மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்து இந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்திலே காடுகளை நல்ல முறையிலே வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதோடு கூட சமீபத்திலே பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. கீழ் பவானியில் 500 மைல் நீளமுள்ள கரையும் காவேரி மூலம் பாய்கின்ற கால்வாய்களில் 100 மைல் நீளமுள்ள கரையும் இருக்கின்றன. இந்தக் கரைகளில் தழை உரத்திற்கு தேவையான மரங்களை நடுவதன் மூலம் நல்ல பயன் அடையலாம். மழை பெய்வதற்கு பெரிய காடுகள் தேவை என்ற முறையிலும், அதிகப்படியான மரங்களை வளர்க்க முடியும்.

அதுபோல் ஜனங்கள் அதிகமாக நடமாடும் பிரதேசத்தில் மரங்கள் வைக்கும் போது அவைகள் மிகச் சலபமான முறையில் அழிந்து போகின்றன. ஆகவே, கரைகளில் வைக்கப்படும் மரங்கள் நல்ல முறையில் காப்பாற்றி வளர்க்கப்படுவதற்கான சட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

புதிதாக நீர்ப்பாசன திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரக்கூடிய நிலங்களில் சில இடங்களில் பாசனத்திற்கு நல்ல வசதியாக இருக்கும் நிலங்கள் இருக்கின்றன. நீர்ப்பாசன வசதி இருந்தாலும், பயிர்கள் நல்ல முறையில் வர முடியாத நிலங்கள் கூட இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் சவுக்கு நடுவதற்கு சர்க்கார் உற்சாகம் அளிக்கவேண்டும். பயிர்க்கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விதி விலக்கு அளித்து சவுக்கு பயிரிடுவதற்கு சர்க்கார் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மான்யம் கொடுத்தால் கூடத் தரும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

காலிரி ஆற்றங்கரையில் சில இடங்களில் மரங்கள் நடப்படுவதாக மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். படுகையிலே ஜனங்களை நெருக்கமாக வாழும் பகுதிகளிலே மரங்களை வைப்பதால், அங்கு இருக்கும் ஜனங்களுக்கு கால் நடை மேய்ச்சலுக்கு நிலம் இல்லாமல் போகிறது. ஆற்றப்படுகையில் மரத்திற்குப் பதிலாக நாணல் சாகுபடி செய்தால்தான் நல்ல முறையில் கரைகள் பாதுகாக்கப்படும். நாணலை அழித்துவிட்டு மரங்கள் வைக்கவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆற்றங்கரைக்கு நாணலைத் தவிர வேறு சிறந்த பாதுகாப்பு இருக்க முடியாது. மரங்கள் வைத்தால் ஜனங்கள் உள்ளே போவதற்கும் வருவதற்கும் வசதி இருக்கிறது. ஆனால், நாணல் வைப்பதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இருந்தாலும், நாணல் வைத்தால், மாட்டுக்கு மேய்ச்சல் வசதி ஏற்படுவதோடு கூட, கரையைப் பாதுகாப்பதற்கும் பிரயோஜனமாக இருக்கும்.

காடுகளிலிருந்து தழை உரம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு சில இடங்களில் லேசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. சில இடங்களில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. விவசாயிகளுக்குத் தேவையானபோது, காடுகளில் புகுத்து தழை வெட்டு கிறார்கள். எந்த க்காடுகளாக இருந்தாலும், எல்லாக் காடுகளிலும் விவசாயிகள் தழை உரம் வெட்டி எடுத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பாசனப் பகுதிகளிலே கரைகளிலும், மற்றும் வீணாகக் கிடக்கும் நிலங்களிலும் மரம் வைப்பவர்களுக்குச் சர்க்கார் ஒரு தொகை கொடுத்துக்கூட ஏராளமான மரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

எதோது இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கோட்டைக்குப் பரிசாகக் கொடுப்பதற்கு ஒரு தந்தம் கொண்டுவந்திருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். சிக்கனம், சிக்கனம் என்று பேசப்படுகிற இந்த நேரத்திலே இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவில் ஒரு தந்தத்தை கொண்டு வருவது அவ்வளவு அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

நான் சொல்லிய விஷயங்களைமெல்லாம் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[10th July 1957]

SRI M. ALAGIRISAMY: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் காட்டிலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக்கோரிக்கையை நான் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

காட்டு வளம் ஓரளவு நிறைந்த பகுதி என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. நான் கொடைக்கானல் தாலுகாவைச் சேர்ந்தவன். கொடைக்கானல் தாலுகாவிலே மேல் மலைப் பகுதியிலே “பஞ்சகம், வாட்டில்” என்னும் இரண்டு வித மரங்கள் பரந்த அளவிலே பயிர் செய்யப்படுகின்றன. நம்முடைய சென்னை அரசாங்கம்—குறிப்பாக கனம் மந்திரி அவர்கள்—காட்டு வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு எவ்வளவு அக்கரையுடன் திட்டமிட்டு வருகின்றார்கள், எவ்வளவு வேலை செய்து வருகின்றார்கள் என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்பெல்லாம் வெறும் பொருத மேடுகளாகக் காட்சியளித்த ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இன்று சோலையாகக் காட்சியளிக்கின்றது. “வாட்டில்” மரங்கள் நிறைந்ததாகக் காட்சியளிக்கிறது. வாட்டில் மரங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதினால் நம் நாட்டினுடைய காட்டு வளம் பெருகுவதோடு மட்டுமல்லாமல் நமக்கு ஏராளமான அன்னியச் செலாவணியும் மிச்சப்படுகிறது. மூல் பெல்லாம், தோல் பதனிடவதற்கு முக்கியப் பொருளாக அமைந்திருக்கும் வாட்டில் பட்டையை வெளிநாடுகளிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்து வந்தோம். அப்படி இறக்குமதி செய்வதை நிறுத்தவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தினாலே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களிலே இந்த வாட்டில் மரம் பயிர் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதில் சரியான வெற்றியும் கிடைத்து வருகிறது என்று சொல்ல முடியும்.

ஆனால், இந்த வாட்டில் மரம் பயிர் செய்யக்கூடிய முறையில் கீழிருக்கும் அதிகாரிகளின் கவனக் குறைவால் அங்கு இருக்கும் விவசாய மக்களுக்கு இடைஞ்சல் உண்டாகிறது. விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சல் விளைவிக்கக்கூடிய முறையில் அங்கு கீழ் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலப் பரப்பு இருப்பினும் கிராமங்களுக்குப் பக்கத்திலே கூட வாட்டில் மரங்கள் பயிர் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால் கிராம வாசிகளின் கால்நடைகள் மேய்வதற்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. கிராம வாசிகளின் கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் வசதிக்குறைவு ஏற்படாத முறையிலே இந்த வாட்டில் மரம் பயிர் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கீழேயிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உத்திரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

Wattle extract தயார் செய்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலையை சர்க்கார் அந்தப் பிராந்தியத்திலே நிறுவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் ஏழை மக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். கொடைக்கானல் தாலுகா மேல் மலைப் பிராந்தியத்தில் அந்த தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே, அன்னிய செலாவணியைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கக்கூடிய வாசனைப்பொருளாகிய எலம், பெரிய அளவிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அங்கே எலம் பயிர் செய்யப்படுவதற்குத் தகுதியாக பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் காட்டிலாகாவின் பராமரிப்பில் இருந்து வருகின்றன. அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்கு விட்டால், அதன் மூலம் எலம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படும். அதன் மூலமாகவும் நம் நாட்டுக்கு அன்னியச் செலாவணி ஏராளமாகக் கிடைக்கும். அதற்கும் தகுந்த முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, ஏழைகளுக்கு அந்த நிலங்களை குத்தகைக்கு விட வேண்டிய சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மிளகு உற்பத்தி நம்முடைய ராஜ்யத்திலே மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. மிளகு கூட அன்னியச் செலாவணி சம்பாதித்துக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு வாசனைப் பொருளாகும். என்னுடைய தொகுதியில் மிளகு உற்பத்தி செய்வதற்குப் பொருத்தமான நிலைகள் (Ideal conditions

10th July 1957]

[Sri M. Alagirisamy]

இருக்கின்றன. அங்கே மிளகுக் கன்றுகளை இந்த இலாகாவின் கீழே தயார் செய்து விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்தால் அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் அவைகளை ஏற்று உற்பத்தி செய்வார்கள். நாட்டு வளம் பெருகும். (இத்தருணத்தில் மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் திரும்பவும் வந்து ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.)

கீக்குச்சி செய்வதற்குத் தகுந்த மரங்கள் நம் நாட்டில் அதிகமாக இல்லை. அவைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மரங்கள் வளர்வதற்கும் தகுந்த நிலை என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிறது. இலாகாவிலேயே இக்கன்றுகளைத் தயார் செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் ஏற்கெனவே பயிர் செய்து இருக்கக்கூடிய நிலங்களின் வேலை ஓரங்களில் விவசாயிகள் அவைகளை நடுவார்கள். அதன் மூலம் ஒரு காலத்தில் ஏராளமான மரங்கள் கிடைக்கும். ஆகவே, இந்தக் காரியங்களிலே சர்க்கார் சிரத்தை கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்—எடுக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. TIRUMALAIMUTHU VEERASAKKAYA TIRUVENKADASAMI NAICKER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலாகாவால் போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய ரோடுகள், பராமரிப்பின்றி, மிகவும் மோசமான நிலையில், போக்குவரத்துக்கு வாயக்கற்றவையாக இருக்கின்றன.

12-58
p.m.

வட மதுரை தொகுதியிலே அய்யலூரிலிருந்து செங்குரிச்சிவரையுள்ள 9 மைல் நீளமுள்ள ரோடு சுமார் 4, 5 மைல் தூரம் வண்டிகள் போகக் கூடிய நிலையில் உள்ளது. அதற்கு அப்பாலுள்ள ரோடு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ஜீப் கார் கூட போகமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது.

அது போல் செங்குரிச்சியிலிருந்து கனவாய்ப்பட்டிக்கு போகக்கூடிய ரோடு பெரும்பாலும் போக்குவரத்துக்கு வாயக்கற்றதாகவும், எதற்கும் பிரயோஜனம் இல்லாத நிலையிலும் உள்ளது.

மேலூர் தாலுகா வட நத்தம் பிரிக்காவில் உள்ள குட்டிப்பட்டி என்னும் ஊரிலிருந்து கோசிகுரிச்சிவரை உள்ள காட்டு ரோடு மிகவும் சீரே கேடான நிலையில் இருந்துவருகிறது.

காட்டிலாகாவால் இந்த ரோடுகள் சரிவர பராமரிக்கப்படவில்லை. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, இந்த ரோடுகளைச் சீர்திருத்தம் செய்ய முற்படுகிறார்கள். மிகவும் சாதாரணமான முறையிலே, மண் வெட்டிப் போடுவதோடு மரமத்து வேலை நின்றுவிடுகிறது. இதன் காரணமாக, அந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள மக்கள் விளைபொருள்களை பக்கத்திலுள்ள நகரங்களுக்கு கொண்டு போவதற்கு ரோடு வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த ரோடுகளை; குறிப்பாக அய்யலூரிலிருந்து செங்குரிச்சிவரை உள்ள ரோடையும், குட்டிப்பட்டியிலிருந்து கோசிகுரிச்சிவரை உள்ள காட்டு ரோடையும், ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் விட்டுவிட்டால், அவைகளை ஏதாவதொரு “டெவலப்மெண்ட் வொர்க்ஸ்” மூலமாக நல்ல முறையில் மாற்றியமைத்து மக்களின் போக்குவரத்துக் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்த பல மரங்கள் திருட்டுத் தனமாக வெட்டப்பட்டு, அவைகள் கரியாக மாற்றப்பட்டு, கரி மூட்டைகள் லாரிகளின் மூலமாகவும், வண்டிகளின் மூலமாகவும், நகரங்களுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அங்கே ஏராளமாக விற்பனை ஆகின்றன. இந்த வியாபாரத்தினால் தனிப்பட்ட நபர்கள் தான் லாபம் அடைகிறார்கள், இத்தகைய வியாபாரத்தினால் அரசாங்கத்தின் வருமானம் சுரண்டப்படுகிறது. கரி விற்கும் இந்த வியாபாரமானது அந்தந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள “காட்டு” கள், “வாட்சர்” கள், கிராம அதிகாரிகள் முதலியவர்களுக்குத் தெரியாமல் நடக்கும் காரியமல்ல. கார்டுகளின் சம்பளமும், வாட்சர்களின் சம்பளமும் மிகக் குறைவாக, அதாவது 20 ரூபாயாக, [இருப்

[Sri T. Tirumalaimuthu Veerasakkaya Tiruvenkadasami
Naicker]

[10th July 1957]

தால், அவர்கள் பலவிதமாகப் பணம் பெற ஆசைப்பட்டு, தங்கள் கடமையில் தவறி தீய காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். காடுகளுக்கும், வாட்சர்களுக்கும் சில ரூபாய்களாவது சம்பள உயர்வு கொடுப்பதோடு, அவர்கள் இப்போது மேற்பார்வையிடும் பிரதேசத்தைக் குறைத்து அவர்கள் கூடிய வரையில் தங்கள் மனச்சாட்சிப்படி காரியங்களைச் செய்வதற்கேற்ற வகையில் மிகக் குறுகிய பிரதேசங்களை அவர்களுடைய மேற்பார்வைக்கு விட்டு விட்டு, மேலும் சில காடுகளையும், வாட்சர்களையும் நியமித்தால், எந்த விதமான அநீதியான காரியங்களும் நடப்பதற்கு இடம் இருக்காது. குறிப்பாக காடு, வாட்சர்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை போதுமான அளவிற்கு உயர்த்தும் அளவிற்கு அவர்களுடைய அடிப்படை சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும்.

பஞ்சாயத்துக் காடு முறை எங்களுக்கு செங்குரிச்சி கிராமத்தில் இப்போது இயங்கிவருகிறது. அங்கே பஞ்சாயத்துக் காடு முறை ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பு விலையர்கள் என்ற பின்தங்கிய வகுப்பினர் அந்தக் காடுகளில் மரங்களை வெட்டிவிட்டுப் பயிர் செய்து வந்தனர். அந்தப் பிரதேசம் இப்போது பஞ்சாயத்து காடுகளில் சேர்த்திருக்கிறது. சமீபத்தில் அங்கே நடைபெற்ற ஜமாபந்தியில் திண்டுக்கல் சப்கலெக்டர் அவர்கள், பஞ்சாயத்துக் காடுகள் ஆரம்பமாவதற்கு முன்பிருந்தே பயிர் செய்து வந்த குடியானவர்களையும் அதற்குப் பிறகு பயிர் செய்து வந்த குடியானவர்களையும் அந்த நிலங்களை விட்டு வெளியேறும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக் காடு முறை ஆரம்பமாவதற்கு முன்பிருந்தே பயிர் செய்து வந்த விவசாயிகளுக்காவது விதி விலக்களித்து, அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI M. SELVARAJ :** தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை பேச விரும்புகிறேன். ஒரு பக்கத்தில் காடுகளை அழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதே நேரத்தில் வனமஹோற்சவம் என்று சொல்லி லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து மற்றொரு பக்கத்தில் மரங்களை நட்டு வருகிறார்கள். அப்படி நடும், மரங்களுக்கு அவைகளை நட்டு தினத்திற்குப் பிறகு தண்ணீரும் விடுவதில்லை, எந்த விதமான பாதுகாப்பு ஏற்பாடும் செய்வதில்லை. அவைகள் நடப்பட்ட மறுதினமோ ஒரு வாரத்திற்குள்ளோ செத்துப்போய்விடுகின்றன. அவைகளை inspect பண்ணுவதற்கு உயர்தர அதிகாரிகள் வரும்போது, காட்டிலாகாவிலுள்ள சில சிறிய அதிகாரிகள் பக்கத்திலுள்ள பச்சைச் செடிகளையும் கொப்புகளையும் ஒடித் தண்ணீர் வைத்துத் தண்ணீரை ஊற்றி நடப்பட்ட மரங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கின்றதாகக் காண்பித்துவிடுகிறார்கள்.

சமீபத்தில், நெய்வேலித் திட்டப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் மக்களைக் குடியேற்றுவதற்காக விருத்தாசலம் தாலாகாவில் கார் மாங்குடி என்ற கிராமத்திற்கு அருகில் இருக்கும் காட்டை ஏராளமான அளவில் வெட்டி அழித்துவருகிறார்கள். ஆனால் அந்த இடம் மக்கள் வசிப்பதற்கு லாயக்கானது இல்லை என்று சுகாதார அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தக் காட்டை மேலும் அழிக்காமல், அழிக்கும் வேலையை நிறுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுவரை அழித்துள்ள இடங்களை அந்த மக்கள் விட உள்ள ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுத்து அவைகளை கூட்டுறவு முறையில் அவர்கள் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தும்படி செய்யலாம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், அங்கே முந்திரிக் கன்றுகள் போன்றவைகளைப் பயிர் செய்து, அவைகளுக்காக இப்போது பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்தை விட அதிகமாகச் செலவு செய்து, அவைகளை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம். காரணம், அந்தக் காடு இருக்கும் இடம் நல்ல இடம்.

10th July 1957]

[Sri M. Selvaraj]

கனம் மந்திரி அவர்கள், **mobile party** எனப்படும் சிலர், காடுகளில் மரங்களை கள்ளத்தனமாக வெட்டுபவர்களை கண்டு பிடிப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் செல்வாக்குள்ளவர்கள் தங்கள் செல்வாக்கை உபயோகித்து காடுகளிலிருந்து மரங்களைக் கள்ளத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். இதற்கு அதிகாரிகளும் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, எல்லாக் காரியங்களையும் சிக்கனமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நமது சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சேப்பாக்கத்தில் இருந்துவந்த **Forest Conservation** இலாகாவை அரசாங்கத்தார் பீடெர்ஸ் ரோடிலுள்ள ஒரு கட்டிடத்திற்கு மாற்றி, மாதம் சுமார் 2,300 ரூபாய் கட்டிடத்திற்காகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இலாகாவை அந்தக் கட்டிடத்திற்கு மாற்றி அவ்வளவு ரூபாய் கொடுப்பது அவசியம் தானா என்பதை கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிக்கனமாக இருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கும்போது இந்த மாதிரிச் செலவு செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

* **Sri P. G. MANICKAM**: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, தேசியச் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கும் காடுகளுக்கான இலாகாவிற்காகக் கோரும் மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காடுகளிலுள்ள பொருள்களை அபிவிருத்தி செய்து நாட்டின் செல்வத்தை அதிகப்படுத்தி அநேக காரியங்களைச் செய்திருப்பதற்காக இந்த சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் சில காரியங்களைச் செய்யலாம். ஆகவே சில யோசனைகளை நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 1-05
p.m.

மருந்துகளுக்கான பல மூலிகைகள் காடுகளில் வளர்க்கப்படலாம். ஆங்கில மருந்துகள்தான் இப்போது நம் நாட்டில் அதிகமாக உபயோகிக்கப்படுவருகின்றன. சித்த வைத்திய முறையில் அநேக மருந்துகள் நம் நாட்டிலேயே செய்யப்படுவருகின்றன. அவைகளுக்கு வேண்டிய வேர்களும் மூலிகைகளும் அநேகமாக காடுகளில்தான் கிடைக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட வேர்களையும் மூலிகைகளையும் உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றினால் அது மிக்க நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட மூலிகைகளும் வேர்களும் எவை என்பதை அறிவதற்கு சித்த வைத்தியர்கள் அடங்கிய ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டியை சர்க்கார் அமைக்கலாம். அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் எந்த எந்த மூலிகைகளையும், வேர்களையும் அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பது பற்றி ஆலோசனை பெறலாம். இந்த மாதிரியாக மூலிகைகளையும் வேர்களையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தது தேன் வளர்ப்பது. தேன் வளர்ப்புக்கு நம் சர்க்கார் எத்தனையோ முறைகளை கையாண்டு வருகிறார்கள். சில இடங்களில் தேன் கிடைக்கின்றது. அதைக் காட்டுத் தேன் என்று அழைக்கிறார்கள். நல்ல ருசியாக இருக்கிறது. விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. காடுகளில் தான் தேன் அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றது. காட்டைப் பராமரிக்கும் முறையில், தேனையும் காட்டு இலாகா அதிகம் உற்பத்தி செய்வதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே பிரகாரம் இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் வனமகோற்சவம் கொண்டாடுகிறோம். சில இடங்களில் நன்றாக நடைபெறவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நாம் மரங்கள் நமது விழாவை இன்னும் நம்முமாகக் கொண்டாடவேண்டும். மரங்களை அதிகமாக வளர்ப்பதற்கு எத்தனையோ வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ரோடுகளின் இரு மருங்கிலும் மரங்கள் அதிகம் வளர்க்கப்படலாம். பி. டபிள்யூ. டி. ஹைவேஸ் இலாகாவின் ஒத்துழைப்பு இருக்குமானால் நல்ல மரங்களை அதிகமாக சாலைகளில் பயிரிட முடியும். இதிலும் கவனம் செலுத்த

[Sri P. G. Manickam]

[10th July 1957]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் காரியாலயங்களில் மரங்கள் நமும் பொறுப்பை அந்த அந்தக் காரியாலய நிர்வாக அதிகாரிகளிடமே ஒப்படைக்கலாம். மரம் அதிகமாக வளர்க்கப்படுவதனால் ஏற்படும் நன்மை என்ன என்பதை நான் சொல்லாமலேயே சர்க்கார் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள். ஆகவே காடுகளை வளர்ப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியானது மலை அடர்ந்த பிரதேசம். பவானி தாலுகா, கோபிச்செட்டிப்பாளையம் முதலிய பிரதேசங்களில் மலைப்பிரதேசம் அதிகம். குறிப்பாக தாளவாடியை எடுத்துக்கொள்வோம். கொள்ளைகாலம் மைசூருடன் சேர்ந்துவிட்ட போதிலும் தாளவாடி, கோபிச்செட்டிப்பாளையத்தோடு இருக்கிறது. இங்கே மலைகள் அதிகம். இங்கே வசிக்கக்கூடியவர்கள் பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்கள்—தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். இங்குள்ள மலைக்காடுகளில்தான் இவர்கள் சிறு சிறு விவசாயம் செய்து பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் உள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வழங்கப்படுவதுபோலவே இங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வழங்கப்படவில்லை. காரணம் இவர்கள் விவசாயம் செய்துகொண்டிருப்பது காட்டு இலாகாவைச் சேர்ந்த நிலம் என்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் தயவு செய்து கணக்கு எடுத்து எத்தனை ஹரிஜன விவசாயிகள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அவர்கள் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிற நிலங்களை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்க, வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பவானி தாலுகாவிலும் இப்படித்தான் பாரஸ்ட் நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அதே மாதிரி நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காடுகளில் எத்தனையோ நல்ல ரோடுகள் இருக்கின்றன. பாரஸ்ட் இலாகா சரியாக இவற்றைப் பராமரிக்காத காரணத்தினால் காடுகளுள் போவதென்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த ரோடுகளின் பராமரிப்பை யெல்லாம் ஹைவேஸ் பொறுப்பில் விட்டு அவர்கள் இந்த ரோடுகளை நன்றாகப் போடும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1-14
p.m.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, காட்டு இலாகா மிக மிக முக்கியமான இலாகா என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் அந்த இலாகாதான் இப்போது மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. சீரழிந்த நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே அதை நல்ல முறையில் பராமரிப்பதற்கு வேண்டிய பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் இப்போது அதை எதிர்ப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் அப்படி காடுகள் அழிந்துபோனதற்குக் காரணம் சர்க்கார் தனக்கு அதில் உள்ள முக்கியமான பொறுப்பை உணர்ந்து கொள்ளாது அஜாக்கிரதையாக இருந்ததுதான் என்று நான் சொல்வேன். எப்படி என்றால் ஐயின், பஞ்சாயத்து காடுகள் இருக்கிறதே அதை குறிப்பிட்ட காலத்தில் சர்க்கார் தன்னுடைய பொறுப்பாக எடுத்திருந்தால் இந்த அளவுக்கு அழிவு ஏற்பட்டிருக்காது. அப்படி எடுத்துக்கொள்ளாத காரணத்தால் விரைவில் அதை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பதும் தெரிந்து விட்டதாதலால் மரங்களை எல்லாம் அவரவர்கள் வெட்டிப் பணமாக்கிக் கொண்டிருவிட்டார்கள். மரம் எல்லாம் போன பிறகு மரம் இல்லாத காடு, பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு சர்க்காருக்கு வந்தது. அதை வளர்க்க இவர்கள் பாடுபடுவது பாராட்டுதலுக்கு உரியதுதான்.

ஆனால், இப்போது உள்ள நிலைமையில் ஆடுமாடுகள் மேய்வதற்கு வசதி கிடையாது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பசுந்தழை வெட்டிக்கொள்ள வசதி கிடையாது. இதையெல்லாம் சர்க்கார் நல்ல முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நடத்தப்படுகிற வனமஹோற்சவங்கள் எல்லாம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்குக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதாக

10th July 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

இங்கு இருக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் சரி, அங்கு இருக்கக்கூடிய ஆளும் கட்சியினர்களும் சரி மாறுபாடு இல்லாமல் குறிப்பிட்டார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். காட்டு இலாகாவிலுள்ள ஊழல்களைப் போக்குவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிதான் காடுகளை நல்ல முறையில் பராமரிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் அதற்காக வேண்டி ஸ்ரீ. ஜகந்நாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப்போல மந்திரி அவர்கள் காட்டுக்குப்போய் ஆறு மாத காலம் வசிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அது அவருக்கு முடியாத காரியமும் கூட, ஊழல்களை அப்போதைக்கப்போது கவனித்து அவைகளைப் போக்குவதற்கு முயற்சி செய்தால் போதும்,

காட்டு இலாகாவினால் மரங்கள் காண்டிராக்ட் விடப்படுகிறது. காண்டிராக்ட் எடுக்கும் பகுதி ஒன்று. மரத்தை வெட்டும் பகுதி ஒன்று. இப்படி பல ஊழல்கள் நடப்பதாக ரிப்போர்ட்டுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக சமீபத்தில் சேலத்தில் ஒரு கண்டிராக்டர் தனக்கு சம்பந்தப்பட்டதா புளியமரங்கள் 1,400-ஐ வெட்டிக்கொண்டு போனதாகப் புகார் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கும். எனக்கும் வந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரியான ஊழலை உடனடியாக நிவர்த்திக்கவேண்டும். இதுபோன்று எல்லா ஜில்லாக்களிலும் நடைபெறுகிறது. இப்போது நம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய காடுகளில் சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற எலகிரி மலை, யானை மலை, ஜவ்வாது மலைக் காடுகள் இருக்கின்றன. இந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் அமைச்சர் சென்று பார்வையிட்டாரானால் இங்கே தேயிலை வளர்க்கலாம், காப்பிக் கொட்டை வளர்க்கலாம் அல்லது உடனடியாக நமக்கு அத்தியாவசியமான பொருள் எதையாவது வளர்க்கலாம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

காடுகள் அழிவதற்குக் காரணம், பெரும்பாலானவர்கள் மரங்களை விறகுக்காக வெட்டிக்கொண்டு போய் விடுவதால்தான். நெய்வேலித் திட்டம் நிறைவேறுமானால், அடுப்புக்கரி, இப்போது விறகு விற்கிற விலைக்கும் பாதி விலையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே நெய்வேலி திட்டத்தை நாம் வெற்றிக்கரமாக முடிப்பதற்குத் தீவிர முயற்சி செய்தால் காட்டு இலாகாவிலுள்ள வேலை வளம் பெறும், மரம் வெட்டுவதற்குரிய வாய்ப்பே இல்லாது போய்விடும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதேசமயத்தில் இன்னொரு விஷயம். மலைப்பக்கங்களில் இருக்கக்கூடிய காடுகளின் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய தரழத்தப்பட்ட மக்கள் தினமும் காடுகளில் விறகை வெட்டித் தலையில் வைத்துக்கொண்டு வந்து விற்றுத்தான் பிழைப்பை நடத்துகிறார்கள். அதற்காக சங்கம் வசூல் செய்யப்படுகிறது. அதை ரத்து செய்ய வேண்டும், சங்கம் இருக்கக்கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்துவதோடு கேரள ராஜ்யம் தனியாகப் பிரிந்த காரணத்தினால் நம்மவரிடம் மலையாளிகள் போய் விட்டார்கள் என எண்ணிக்கொள்ளாமல், இந்த மலைகளின் மீது வசிக்கிற மலையாளிகளை வந்து பார்த்து, அவர்களுடைய ஏழ்மை நிலையைக் கண்டு அவர்களுடைய நலனிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து மணிகவண்டம், ஆலந்தூர், விருலிமரல், இனுப்பணர் முக்கணுமரல்பட்டி வரையிலும் சமார் 25 மைல் வரையிலும் ஒரே காடாக இருக்கிறது. அங்கு அதிகமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கிறது. இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ள, அதாவது மேல்புறம் கீழ்புறம் இவ்விடத் திரண்டு புறங்களிலுள்ள நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டும். ரோடுக்கு மேல்புறமாக எடுத்துக்கொண்டால் ஒரே காடாக இருக்கிறது. இந்த இடங்களில் மரங்களை வைப்பதற்கு நல்ல வசதி இருக்கிறது. இதனால், வேலையில்லாமல் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு தொழில் கிடைப்பதற்கும், விவசாயம் கூடுதலாக

1-20
p.m.

[Sri G. Annamalai Muthuraja] [10th July 1957]

பெருகுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆகவே 25 மைல் நீளம் இருக்கிற காடுகளைப் பார்வையிட்டு அதில் நல்ல பலனுள்ள மரங்களை வைத்தால் நல்ல முறையில் இந்த காடுகள் விருத்தியாகும். மரம் நடும் உற்சவம் என்று சொல்லி வெறும் மரங்களை மாதிரம் நடடு வைத்துவிட்டு வந்தா போதாது. அதை நல்லவிதமாகப் பாதுகாக்க வேண்டும். அதைப் பராமரிப்பதற்கு தனி அதிகாரிகளை, அதாவது சூப்பர்வைஸர்கள் போன்றவர்களை நியமிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வருஷமும் லட்சக்கணக்கில் பணத்தை செலவு செய்து இந்த மரம் நடடு விடா நடக்கிறது. ஆனால் இனிமேலாவது மரங்களை மட்டும் நடடு வைத்துவிட்டு வராமல் அவைகளைச் சரிவரப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது இதை சரிவர பார்த்து இதை நல்ல முறையில் செய்வதற்கு சர்க்கார் நல்ல திட்டம் தயார் செய்து கொண்டு வந்தால் இந்த காடுகள் எல்லாம் விருத்தியாகும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-23
p.m.

* SRI S. M. ANNAMALAI : மாநில சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இம்மாநில வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விவாதம் நடந்தபோது நான் மலையில் வாழும் மலை ஜாதி மக்களைக்குறித்து பேசினேன். இந்த காட்டுப்புறங்களிலும் மலைப்புறங்களிலும் வசிக்கின்ற மக்கள் ஒரு தூதுகோஷ்டியாக 1954-ம் ஆண்டில் வந்து கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களைக் கண்டபோது இது என் இலாகாவைச் சேர்ந்தது அல்ல என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதன் பிறகும் அவர்களிடமிருந்து பல விண்ணப்பங்கள் வந்துகொண்டிருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இன்மேலும் விண்ணப்பங்கள் வரும் என்றும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, லென்னை ஆட்சி செய்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் கூட அங்குள்ள காட்டுப்புற நிலங்களை உழுது பயிர் செய்வதற்காக நாட்டுப்புற மக்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. 1954-ம் ஆண்டுக்கு பின்னால் கொண்வரப்பட்ட சட்டத்தின் பேரால் அங்குள்ள ஏழைமக்கள் காட்டு நிலங்களில் பயிர் செய்தார்கள் என்ற குற்றத்திற்காக நீதிமன்றத்தின் முன்னால் கொண்டு வரப்பட்டு 100, 150 என்று அபராதங்களை விதித்து வெளியேற்றி விட்டதால், அந்த இடங்களிலிருந்து வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு லாயக்கற்றவர்கள் என்ற நிலையில் இன்று அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலங்களை மறுபடியும் அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனை செய்து இந்த விவசாயிகளுக்கு 10, 20 ஆண்டுகளாக உழுது வந்த நிலங்களை அனுபவித்துக்கொள்வதற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்ததாக அவர்கள் வைத்திருக்கும் வெள்ளாடுகளுக்கு வரி போட்டு அவைகள் காட்டுப்புறங்களில் போய் மேயக்கூடாது என்று சொல்லி அவர்களை அங்குள்ள வன் இலாகா அதிகாரிகள் அங்கே வாழ்க்கை நடத்த முடியாதபடி கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் இந்த வெள்ளாடுகளை எங்கே கொண்டு போய் விரிவார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரியான வரிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக காட்டுப்புறங்களிலிருந்து ஏழைமக்கள் விறகுகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்விதம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறவர்களை அங்குள்ள அதிகாரிகள் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் “சு” வெட்டுவதாகச் சொல்லி ஒரு காட்டிற்கு லைசன்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு, அடுத்து இருக்கிற காடுகளிலிருந்தும் கள்ளத்தனமாக இரவோடு இரவாக பெரிய பெரிய மரங்களை வெட்டிகொண்டுபோகிறார்கள். இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு ஏதோ ஏழைகள் ஏதாவது விறகுச் சமைகள் கொண்டு வந்தால் அதற்கு ராதாவரி என்று சங்கவரி போடுகிறார்கள். இதை அடியோடு நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக தீக்குச்சி மரங்களை வைப்பதற்காக எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அதில் நல்ல பயன் கிடைத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக “முப்பது பணம் கொடுத்து மூன்று குளங்கள் வெட்டினேன், இரண்டு குளம் பாழ், ஒரு குளத்தில் தண்ணீரில்லை” என்று சொல்லுவது மாதிரி அந்த பக்கத்தில் தீக்குச்சி மரங்களின் நிலையும்

10th July 1957]

[Sri S. M. Annamalai]

இருக்கிறது. ஆரணியிலிருந்து போளூர் போகும் ரோடிலுள்ள காட்டில் 6,000 தீக்குச்சி மரங்கள் வைத்திருக்கிறதாக சொல்லப்படுகிறது. இதைப் பற்றி நான் பிளானிங் கமிட்டி கூட்டத்தில் கேட்டேன். இப்போது வைக்கப் பட்டிருக்கிற மரங்களில் எத்தனை மரங்கள் பிழைத்திருக்கின்றன என்று கேட்டேன். அதற்கு அன்று வட ஆற்காடு மாவாட்ட அதிகாரி வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் இந்த மரங்களை பார்ப்பதற்காகவே அங்கு பஸ் ஏறிப் போய்ப் அதை பார்த்தேன். அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மரங்களில் 100-க்கு 90 மரங்கள் பிழைக்கவில்லை. மற்ற மரங்கள் எல்லாம் சரியான விதத்தில் பராமரிக்கப்படவில்லை. இதை நான். . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த மரங்கள் எல்லாம் தீக்குச்சி மரங்கள்தான் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களிடம் யார் சொன்னது?

SRI S. M. ANNAMALAI : நான் அங்கு போன சமயம் அங்கு காட்டிலாகா காவலாளி ஒருவர் இருந்தார். இவையெல்லாம் தீக்குச்சி மரங்கள் என்று அவர்தான் என்னிடம் சொன்னார். தீக்குச்சி மரங்களாயினும் சரி, மற்ற ஏந்த மரங்களாயினும் சரி, அங்கு 100-க்கு 90 மரங்கள் பிழைக்கவில்லை. இம்மாதிரியாக பொதுமக்களின் பணம் பாழாக்கப்படாமல் சரியான விதத்தில் பயன் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI R. KANDASAMI :** சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலிருந்து பட்டு போன சுள்ளிகளை ஏழை ஹரிஜனங்கள் எடுத்துக்கொண்டு வந்தால் அதை அங்குள்ள அதிகாரிகள் மறித்து அங்குள்ள ஏழை மக்களை துன்பப் படுத்தி வருகிறார்கள். இதை மாற்ற வேண்டும். அங்குள்ள புளிய மரங்களை குத்தகைக்குக் கொடுக்கும்போது அதிலுள்ள சிறிய வேரുകളைக் கொண்டுபோவதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மாதிரியாக, அங்குள்ள சாதாரணத் தழைகளைக் கொண்டுபோகும்போது அதைக் கொண்டுபோவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1-26
p.m.

***SRI J. MATHA GOWDER :** சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்த மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுத்தில் அதிகமாக ப்ளாகம், வாட்டில் மரங்கள் ஏராளமாகப் பயிரடப்படுகின்றன. இதற்காக சர்க்கார் அதிகமான தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறது. இவை “பாஸ்டு டிரார்ட் மெண்ட்” மூலமாக பயிர் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதனால் இங்கேயே ஒரு காகித உற்பத்தி சாலையை ஏற்படுத்தலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீலகிரி ஜில்லாவில்தான் இந்த ப்ளாகம் மரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். இதேமாதிரி வாட்டில் மரமும் அதிகமாக பயிரிடப்படுகிறது. இந்த சரக்குகளை லோயர் பவானி என்ற இடத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் சுமார் 70 மைல் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த இடத்திலிருந்து 70 மைல் டிரான்ஸ் போர்ட் செய்வதற்கு இம்பீரியல் மணங்கு ஒன்றுக்கு 40 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கும் நஷ்டம்தான். ஆகவே இந்த உற்பத்திசாலையை நீலகிரி ஜில்லாவிலே ஏற்படுத்தினால் சர்க்காருக்கு லாபம் ஏற்படுவது மாதிரிமல்ல, ப்ளாகம், வாட்டில் போன்ற மரங்களை பயிர் செய்யும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் மேலும் கூடுதலாக பயிர் செய்வதற்கு உற்சாகம் ஏற்படும் என்பதை தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். இதோடு அங்குள்ள வனங்களில் கால்நடைகள் போய் மேய வேண்டுமானால் லேசென்ஸ் எடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதை மாற்ற வேண்டும். அதாவது காட்டுக்குள் தினிக்காக செல்லும் கால்நடைகளுக்கு லேசென்ஸ் பணம் கட்ட வேண்டும் என்றிருப்பதை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்ததாக, கூடலூர் பகுதியிலிருந்து, அதாவது கேரள ராஜ்யத்தின் பார்ட்டில் இருக்கிற பகுதிகளிலிருந்து, மரங்களை அதிகமாக வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். இதை நமது அரசாங்கம் தடுக்க வேண்டும்.

[Sri J. Matha Gowder]

[10th July 1957]

அதற்காக அந்த பார்ட்டில் ஒரு சவுக்கை ஏற்படுத்தி இவ்விதம் மரங்களை கொண்டு போகாதபடி தடை செய்யவேண்டும். அப்போது இந்தவிதமாக கொண்டு போகக்கூடிய மரங்களை தடை செய்து நிறுத்த முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். இவ்விதமாக நீலகிரி ஜில்லாவுக்கு இன்னும் நல்ல உற்சாகம் கொடுத்தால், தனிப்பட்ட வர்கள் அங்கு அதிகமான மரங்களை உற்பத்தி செய்ய எதுவாகும். ஊட்டியில் ஒரு பகுதி **National beauty** க்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் இருக்கிறது. இந்த இடத்தில் எல்லாம் நமக்கு அவசியமான பஞ்சகம், வாட்டில் போன்ற மரங்களை உற்பத்தி செய்தால் இப்போது கிடைப்பதை விட இருமடங்கு பலன் கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மரங்களை பல இடங்களிலும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று கூறி, இந்த சர்ந்தர்ப்பத்தை தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-30
p.m.**SRI T. KARIA GOUNDER :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை

நான் ஆதரிப்பதோடு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நமது சர்க்கார் மரம் நடு விழா கொண்டாடுகிற மாதிரி மரம் வெட்டிக்கொண்டு போகிறவர்களைத் தடுப்பதற்காக ஒரு வாரம் கெரண்டாவேண்டு மென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், என்னுடைய தொகுதியிலே நான் தேர்தல் சமயத்தில் சென்றிருந்தபோது ஜவ்வாது மலை ஓரமாக ஒரே புகையாய் இருந்தது. அந்த சமயத்தில் காடு பற்றி எரிகிறதா என்று கேட்போது, அங்கு சர்க்கார் அனுமதி இல்லாமல் காட்டை அழித்து கரி சடுவதாசுச் சொன்னார்கள். அதை நானே கண்ணால் கண்டேன். லாரிகளில் கரி ஏற்றிச் செல்வதையும் நான் கண்ணாடிக் கண்டேன். சர்க்கார் அனுமதியின்றி காட்டை அழித்து கரி எடுத்துப் போவதைக் கண்டு போலீஸ் அந்த லாரியைப் பிடித்து சார்ஜ் செய்து, கோர்ட்டில் அது சரிவர நிறுப்பிக்கப்படாததால் அவ் வழக்கு தள்ளப்பட்டது. மக்களிடம் சட்டத்திற்கு அபங்கி நடக்கிற நாணயமே இல்லாமல் போயிருக்கிறது. ஆகவே அதிகாரிகள் இது விஷயமாக கவனம் செலுத்தும்படிச் செய்ய, அவர்கள் வேண்டியபடி கண்காணிக்கச் செய்யுமாறு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் தீக்குச்சித் தொழில் செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து அந்த மரங்களை வாங்கிக்கொண்டு போக சர்க்கார் பெர்மிட் கிடைக்க சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அடுத்தது, என் தொகுதியில் பல கோடி ரூபாய் தரக்கூடிய காப்ப விருக்டமான சந்தனம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. நம் நாட்டில் உள்ள சந்தனத்தின் 40 சதவீதம் எனது தொகுதியில் இருந்துதான் வருகிறது என்று விளம்பர இலாகா சினிமா காண்பித்தபோது சொன்னார்கள். நானே அதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். அங்கு வாழ்கிற மக்கள் இதனால் ஒரு பலனும் அடையவில்லை. ஏறக்குறைய 10,000 வாக்காளர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள். குறைந்தது அந்த இடத்தில் 50,000 ஜனங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். தேர்தல் சமயத்தில் என்னிடம், அங்கு பள்ளிக்கூடம் இல்லை, எங்களுக்கு கிணறு கிடையாது, பிரசவ வசதியில்லை, ரோடு வசதியில்லை என்றெல்லாம் பல்வேறு குறைகள் சொன்னார்கள். அதை கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனித்து அங்கு வாழ்கிற மலை மக்களுக்கு ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தையும் செலுத்திக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-35
p.m.*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** சபாநாயகர் அவர்களே,

இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் வன வளத்தை அதிகப்படுத்துவதைப்பற்றிதான் பேசினார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் அளித்த ஆதரவிற்காக அவர்களுக்கு எனது நன்றியைச் செலுத்திக் கொள்கிறேன். வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்த எதிர்கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினவர் ஒருவர் சாமர்த்தியமான முறையில் மான்யத் தொகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பிரேரேபித்தாரே தவிர இன்னும் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் குறிப்பிட்டார். கனம்

10th July 1957]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

அங்கத்தினர் கரையாளர் அவர்கள் இந்த மான்யத்தொகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று வெட்டுப் பிரேரணை பிரேரேபித்தாரே தவிர இந்தத் தொகை குறைவாக இருக்கிறது என்று தான் குறிப்பிட்டார்கள். முதலில் வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினர் ஜெகன்னாதன் அவர்கள் பொதுவாக இந்த காட்டு கொள்கையை ஆதரித்துத்தான் பேசினார்கள். ஆனால் அவர்கள் எதிர்கட்சி ஸ்தானத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் காரணத்தால் உணர்ச்சி மிகுதியாய் இருந்தது. ஆகவே அவர்கள் குறை கூறத் தொடங்கியபோது கூட கொஞ்சம் தவறுதலான நினைவில் இதர விஷயங்களைப் போலவே இதிலும் அதிருப்தி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதர விஷயங்களை என்று சொல்லாமல் இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இந்த இலாகாவைப் பொறுத்த மட்டில் குறைகள் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சில அங்கத்தினர்கள், கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் தவறுதலாக நடந்து கொள்வது பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் குறைந்த சம்பளம் வாங்குவதே காரணம் என்று சொன்னார்கள். சம்பளத்திற்கும், தவறுதலாக நடந்துகொள்வதற்கும் அதிக சம்பந்தம் இல்லை என்றுதான் நான் கூறுவேன். அப்போதைக்கப்போது கீழ்தர சிப்பந்திகளின் சம்பளம் பற்றியும், மற்ற வசதிகள் பற்றியும் கவனிக்கப்பட்டும்தான் வருகின்றன. ஆனால் கூடியவரையிலே லஞ்சம், மற்ற குறை பாடுகள் எல்லாவற்றையும் தவிர்ப்பதற்கு, இந்த இலாகா நிர்வாகத்தில் உள்ள லஞ்சம் போன்ற மற்ற குறைபாடுகளை நீக்க, கண்டிப்பான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அதிகமாக மரங்கள் வெட்டப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் ஒரு மொபைல் பார்ட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இடங்களிலும் கண்காணிப்பு இருந்துகொண்டு தான் வருகிறது. பல அங்கத்தினர்கள் வன மகோர்சுவத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இந்த வனமகோர்சுவம் என்ற பெயர் பெரியதாக இருப்பதால் ஒரு தவறுதலான அபிப்பிராயம் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். வனமகோர்சுவம் என்றால், சர்க்கார் லட்சக்கணக்கான பணம் ஒதுக்கிவிட்டு செடிகளை வாங்கி மொத்தமாக கொண்டு வந்து அவைகளை ஒரு நாள் நட்டு விட்டு தண்ணீர் வார்த்து விட்டு பின் திரும்பிப் பாராமல் போய் விடுவது என்பது அல்ல. அவ்வாறு அங்கத்தினர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதாக எனக்குப் புலப்பட்டது. வனமகோர்சுவம் என்பது, வனத்தின் அருமையை, அதனால் ஏற்படும் பலனை மக்கள் அறியச் செய்வது என்பதுதான் அதன் உத்தேசம். மக்கள் தங்களால் இயன்ற அளவு செடிகளை வைத்துப் பாதுகாத்து அதற்குப் பொதுமக்களிடையே ஒரு ஊக்கத்தை அளிப்பதும், அதை பரவச் செய்வதுமே இந்த வனமகோர்சுவத்தின் நோக்கமாகும். இதற்காக சர்க்கார் ஒன்றும் அதிகப் பணம் செலவு செய்யவில்லை. பெயர் பெரிய பெயராய் இருந்தாலும், சர்க்கார் ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் கூட நேரிடையாகச் செலவு செய்வதில்லை. தனி நபர்களை செடி கொடிகளை வையுங்கள், தோட்டங்களை அதிகப்படுத்துங்கள், மரங்களை வளரச் செய்யுங்கள் என்றெல்லாம் வற்புறுத்தும் வகையில்தான் இந்த விழா நடத்தப்படுகிறதே தவிர வேறென்றும் அல்ல. கரிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மாம் வெட்டு விழா நடத்த வேண்டுமென்று. அது, முன் காலத்தில் நடத்தப்பட்டிருக்கலாம். அப்பொழுது காடுகள் அதிகமாக இருந்து நாட்டு மக்கள் வாழ அக்காடுகளை வெட்டியிருக்கலாம். ஆனால், இன்று அப்படி ஒரு வாரம் போட்டால் எல்லாக் காடுகளும் அந்த வாரத்திலே அழிந்து விடும். இப்பொழுது காடுகளை எவ்வாறு பாதுகாப்பது என்பதில்தான் எல்லோரும் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்த அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதோ கேள்விப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். மரங்களை எலத்தில் விட்டால் பெரிய பணக்காரர்கள்தான் எலம் பிடிக்கிறார்கள்; ஆகவே நேரிடையாக மரங்களை எல்லாம் இலாகாவே விற்பது என்ன என்று சொன்னார்கள். அவருக்கும், மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன், சாதாரணமாக சிறு சிறு விவசாயிகள், 5 அல்லது 10 ஏக்கர் சவுக்குத் தோப்பு போட்டிருந்தால் அந்த விவசாயி கூட நேரிடையாக மரத்தை வெட்டித் தானாக விலைக்குக் கொடுப்பது கிடையாது. அதை மொத்தமாகவே விற்கிறான். நேரிடையாக மரத்தை வெட்டி

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th July 1957]

அதை நேரிடையாக விற்பது என்பது பலனளிக்காது. அதை சிறு சிறு விவசாயிகளும் அனுபவத்தில் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் அதை உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே “சூப்” பாக பிரித்துக் கொடுக்கிறோம். பணக்காரர்கள் மாத்திரம் அல்லாமல் சாதாரண மக்களும் வாங்கும்படி கூடிய அளவு குறைத்துத்தான் கொடுக்கிறோம். இன்னும் ஏதோ கேள்விப்பட்டோமென்று சொன்னார்கள். ஏதோ மரங்களை யாரோ பெரிய பணக்காரர், நிலச்சுவான்தார்களுக்கு கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஜகந்தாதன் எதையோ குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். கோடைக்காலத்தில் பைன் மரங்கள் என்று ஒருவகை இருக்கின்றன. அவைகள் வெளிநாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இவைகள் மேலும் மேலும் வளர்க்கப்படுவதில்லை. இந்த மரங்கள் விறகிற்குத்தான் உபயோகம் என்று தெரிந்தது. அதற்கு ஒரு ஜீவிய காலம் உண்டு. அவைகள் ஒவ்வொன்றாக மடிய ஆரம்பித்து விடும். அவைகள் பட்டுப்போனால் விலை மதிப்பில்லை. அவைகள் மடிகின்ற காலம் வந்துவிட்டது என்று தெரிந்தது. அப்போது சென்னையில் லைக்கிள் பாக்டரி வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு இந்த பைன் மரங்கள் வேண்டியிருந்தது. இவைகள் லைக்கிளின் ஒரு பாகத்திற்குத் தேவையாயிருந்தது. அதை எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு பகுதியை விலை பேசி மடியக்கூடிய நிலையில் உள்ள மரங்கள் விறகப்பட்டது. இவைகளை எலத்தில் விட்டால் விறகிற்குத்தான் வாங்குவார்கள். அதுவும் மிகவும் குறைந்த விலையில்தான் வாங்குவார்கள். பைன் மரங்கள் பறிபோகிறது என்று கிளர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. பைன் மரங்களை அடிபோடு எடுத்துவிடவில்லை. ஒரு பகுதிதான் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி அவைகள் கொடுக்கப்படாவிட்டால் பயனற்றதாகத்தான் ஆகியிருக்கும். பைன் மரங்களில் சிறந்தவகையைப் பயிரிட்டு ஒரு திட்டத்தின் மீது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

நாடாறு மாதம் காடாறு மாதம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குள்ளே எங்கே காட்டுக்குப் போய் விடுகிறோமோ என்று பயந்து போகவேண்டாமென்ற கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பெல்லாம் அந்தக் காலத்திலே—அரசர்கள் ஆண்ட காலத்திலே—அவர்கள் காட்டிற்கு வேட்டையாட சென்றார்கள். வன விலங்குகளை பரிபாலிப்பதை திட்டத்திலே சேர்த்திருக்கிறோம். ஆகையால் இப்போது வன விலங்குகளை வேட்டையாட அவசியமில்லை. அதோடு வேட்டையாட வேண்டிய ஆற்றலுமில்லை. காட்டுக்குப் போகவேண்டிய அவசியமில்லை. காட்டுக்குப் போகாமலேயே, தக்கமுறையிலே காட்டு நிர்வாகத்தில் ஊழல்கள் இல்லாதவாறு காட்டை எப்படி வளர்ப்பது என்பதிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

கட்டம் கட்ட செலவு செய்வதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் நல்லசிவம் குறிப்பிட்டார். ஏதோ நாம் அவசியமாக செலவு செய்து கட்டுகிறோம் என்றும், வீணாகச் செலவாகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். அப்படி ஒன்றும் வீணாகச் செலவாவதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஜமால் மொஹிதின் குறிப்பிட்டார், காட்டுப்பொருள்களை மக்கள் உணருவதற்கு ஒரு எக்ஸிபிஷன் வேண்டுமென்று. இப்போது காட்டிலாகா காரியாலத்தில் ஒரு மியூஸியம் ஏற்படுத்தி காட்டுப்பொருள்களை எல்லோரும் பார்க்கவும், உணர்ச்சி பெறவும், அக்கறை கொள்ளவும், மேலும் அக்கறை செலுத்தவும், காட்டிலாகாவின் சென்னை காரியாலயத்தில் அமைக்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் யோசனை. அந்தவகையிலே அரசாங்க காரியாலயத்திலே காட்டுப்பொருள்களை ஒன்றாக காட்டி அதன் அருமை பெருமைகளை மக்கள் உணர வேண்டுமென்றதான் அவ்வாறு செய்யப்படுகிறது. இதிலே செலவு ஒன்றுமில்லை. ஆபீஸ் வேறு கட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டு அனுவசியமாகச் செலவு செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். பல இடங்களிலுள்ள ஆபீஸ்களையெல்லாம் ஒரே இடத்தில் மாற்றி அங்கேயே மியூஸியத்தையும் வைக்க உதகத் இடமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அனுவசிய செலவு ஒன்றுமில்லை. அப்படி காட்டை வளர்க்க வேண்டுமென்று

10th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பொதுவாகக் கூறிவிட்டு கனம் அங்கத்தினர் நல்லசிவம் அவர்கள் விவசாயம் செய்கிறவர்களை அப்புறப்படுத்தி விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார். அவர்கள் பேசுவது ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்காகத் தனி நிலம் இருக்கிறது. ஆங்காங்கு நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு அதைப் பிரித்துக்கொடுக்க அரசாங்கம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. காட்டை அழித்து நிலத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது காட்டுச் செல்வத்தை உணராதது ஆகும். காட்டை வளர்ப்பதுதான் உண்மையான சமதர்மம். அதை விட்டு நான்கு பேருக்கு பங்கு கொடுப்பது தனி தர்மம். எங்கெங்கே காட்டை வளர்க்கக்கூடுமோ அங்கங்கே வளர்த்து சமுதாயம் அனைத்திற்கும் பயன்படுத்தும் வகையில் காட்டைப் பெருக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் உறுதியான அபிப்பிராயம். காட்டை அழித்து சவுக்கு மரம் நடவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஐகந்நாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். விறகிற்காக எங்கெங்கே சவுக்கு மரம் நலமாக வளருமோ அங்கே வைக்கிறோம். அதுவும் நன்றாக ஓரிரண்டிடத்தில்தான் வளர்கிறது. சவுக்கை வளரக்கூடிய இடத்தில் வைக்கலாமே தவிர, காட்டை அழித்து வைப்பது என்பது நல்லதல்ல. விவசாயிகள் ஏதோ காட்டு நிலம் என்று விலசாயம் நன்றாக வருகிறது என்று எண்ணுகிறார்கள். அதில் பொருள்கள் நன்றாகத்தான் வளரும். ஏனென்றால் அந்த நிலம் “வரலின் சாயில்” அதாவது அதுவரை ஏதும் பயிரிடப் பாததால் நன்றாக வளரும். காட்டை அழித்து விவசாயம் செய்வது என்பது நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். இப்போது நம் ராஜ்யத்திலே காட்டுச் செல்வம் குறைவாக இருக்கிறது. காட்டை அழிக்காமலேயே நிலமில்லாதவர்கள் விவசாயம் செய்யலாம். இம்மாதிரி பல இடங்களில் பயிரிடப் படுவதாக கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நான் ஒரு சில இடங்களை நேரிலும் பார்த்திருக்கிறேன். சமீபத்தில் நான் பவானிக்குச் சென்றிருந்தபோது ஒரு குடும்பத்தைப் பார்த்தேன். அங்கு முந்திச் செடி தோட்ட சாகுபடியாக நடத்தப்படுகிறது. இம்மாதிரி 120 ஏக்கர் இருக்கிறது. முந்திச் செடியும் வளர்கிறது. அதோடு 18 குடும்பங்கள், ஆளுக்கு நாலு ஏக்கர் நிலம் எடுத்துக்கொண்டு கோளம், கம்ப முதலிய தானியங்களைப் பயிரிடுகிறார்கள். இதற்காக நாலு அல்லது ஐந்து ரூபாய் டொஸ்லிட் கட்டுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் முந்திரி செடியையும் பாது காக்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்வதால் காட்டு வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் ஒன்றும் ஏற்படுவதில்லை. இம்மாதிரி செய்வதுதான் குமரி சாகுபடி என்பது. குமரி சாகுபடியை பல இடங்களிலும் விருத்தி செய்யவேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய ஆவல். நான் இதைப் பல இடங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி விவசாயிகளிடம் சொன்னதில் அவர்களும் இதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அரசியல் தலைவர்கள்தான் முடியாது என்கிறார்கள். அந்தவகையிலே காட்டுக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் கோடைக் காலலிலே சில நிபந்தனைகளுக்குப்பட்டு விவசாயம் நடந்தது. இதில் அரசியலை புகுத்தி அவர்களை வேறுவழியிலே திருப்பப் பார்த்தால் இடைஞ்சல்தான் ஏற்படும். காட்டு வளத்திலே அக்கரைகொண்ட யாவரும் காட்டு வளத்தை குறைக்க இடம் தராமல் அதில் அக்கரை செலுத்தவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருந்துச் செடிகள், மரங்கள் இவைகளைப்பற்றி ஏற்கனவே காலேஜ் ஆப் இண்டியன் மெடிஸினைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்யச் சொல்லியிருக்கிறோம். பல இடங்களில் இவைகள் வளருவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக குற்றாலத்திலே இவைகள் தாராளமாக இப்போதே இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கண்டறிந்து விருத்தி செய்வதற்கு எந்தெந்த வகையிலே கவனம் செலுத்த முடியுமோ அந்தந்த வகையிலே கவனம் செலுத்தப்படும். கனம் அங்கத்தினர் அளகிரிசாமி அவர்கள் கோடைக்காலலில் வாட்டில் மரங்கள் “பஞ்சகம்” மரங்கள் பயிரிடுவதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். சில இடங்களிலும் சில கிராமங்களிலும் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை நானும் கவனித்திருக்கிறேன். இதையெல்லாம் வன இலாகா அதிகாரிகள் கவனிப்பார்கள்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th July 1957]

நீர்க்கிவி அதிகமாக இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் அதிகமாக 50 அல்லது 100 ஏக்கர் ஒதுக்கி வைத்துப்பயிரிடலாம் என்று சொல்லுகிறேன். ஆனால் அதேசமயத்தில் **Wattle** போன்ற நல்ல விலை உயர்ந்த மரங்களை வளர்ப்பதில் ஏற்படும் நன்மைகளை உத்தேசித்து, அவைகளை வளர்ப்பதில் அங்கத்தினர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள், தண்ணீர் இல்லாமலேயே பனை மரங்களை வளர்க்கமுடியுமென்றும், அதை கழுதைக்கு ஒப்பிட்டும் கூறினார்கள். கழுதை நல்ல வேலை செய்கிறது. அதற்காக செலவு ஒன்றுமில்லை. இந்த உபமானம் நல்ல உபமானம்தான். அவ்வாறே, தண்ணீர் இன்றி பனை மரமும் வளருகிறது. அதேமாதிரி தான், முந்திரிமரமும் தண்ணீர் அதிகம் இல்லாமலேயே வளருகிறது. அக்கோபர் மாதத்தில் வைத்த செடிகள், 100-க்கு 95, 97 பங்கு பழுது இல்லாமல், வளர்ந்திருக்கிறது. அம்மாதிரி மரங்கள் வைப்பதற்கு தான் நாங்கள் பார்க்கிறோம்.

நீலகிரி பிரதிநிதி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ மாதா கௌடர், அந்த பிராந்தியத்தில் வளரக்கூடிய **wattle** முதலியவைகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த அங்கேயே ஒரு தொழிற்சாலைவை ஏன் நிறுவக்கூடாது என்று கேட்பார்கள். தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது வேறு விஷயம். மேலே, மலையில், தொழிற்சாலைகள் அமைத்தால், அவற்றில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை, கீழேதான் கொண்டுவர வேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் மலையிலேயே உபயோகித்து கொள்ளமுடியாது. இதை யெல்லாம் கவனித்து, பொருளாதார துறையில் எது செலுகர்யமானது என்று பார்த்துத் தொழிற்சாலைகளை ஆங்காங்கே நிறுவ வசதி செய்து தரவேண்டியிருக்கிறது. மலையிலேயே வளரும் மரங்களினின்று தொழிற்சாலைகள் அமைக்க முடியுமானால் அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்காமல் இருக்காது. இந்த மான்யத்தின்கீழ், குறைவான தொகை கோரப்பட்டதாக, வெட்டு பிரேரணையை பிரேரேபித்த அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், வேறு சில அங்கத்தினர்கள், சென்ற சில ஆண்டுகளில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகளைப் பூராவும் செலவு செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்வது, இதுதான். எவ்வளவு தொகை இந்த ஆண்டு செலவழிக்கக்கூடும் என்பதைப் பார்த்துத்தான் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் இந்த ஆண்டில் செலவழித்ததை பார்க்கும்பொழுது, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் முழுவதும் பரிபூரணமாக செலவழிக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். காட்டிலாக்கா இந்த விஷயத்தில், போதிய கவனம் செலுத்தி வருகிறது. மீண்டும் காட்டுவளர்ச்சி போதிய அளவு ஏற்படுவதற்கு அங்கத்தினர்கள் இப்பொழுதுகாட்டிய அக்கரையோடு, இன்னும் பரிபூரணமாக ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூறும் பொழுது, காட்டிலாக்கா வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் குறைபாடுகளைமட்டும் சொல்ல வேண்டியிருக்க, அவர்கள் தங்கள் செளகரியங்களை உத்தேசித்து, “இதைச் செய்ய வேண்டும், அதைச் செய்யவேண்டும், இதை விட்டுவிடுங்கள், அதை விட்டு விடுங்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். ஓரிடம், காட்டிலாகாவிற்கே பிரயோசனமில்லை என்று, நான் போன இடத்தில் ஒருவர் சொன்னார். நான் அதிகாரிகளை கலந்து பதில் சொல்வதாகச் சொன்னேன். பிறகு அவர் எதிரிலேயே அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு கேட்டேன். அதிகாரிகள், அந்த இடத்தில் விலை உயர்ந்த சந்தனமரங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், முதலில் அதிகாரிகளை கேட்கவேண்டாம், நீங்களே கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். பிற்பாடு அதிகாரிகள் சொல்வதைப்பற்றி கேட்டபொழுது, அது உண்மைதான் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் சில நபர்கள், தங்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பவர்களும் தங்களை சார்ந்தவர்களும், எழை கிராம மக்களும், தங்களை தொந்தரவு செய்கிறதால், அவர்களுக்கும் ஏதாவது கொடுத்தால் என்ன, என்ற ரீதியில் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு அக்கரை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால், அரசாங்கத்துக்கு அதோடு காட்டை வளர்க்க வேண்டும் என்ற அக்கரையும் இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும்.

10th July 1957] §Sri M. Bhaktavatsalam]

பொதுவிவாதத்தின்போது திருச்செந்தூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ செல்வராஜன் அவர்கள் ரொம்பக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். திருநெல்வேலியில் ஒரு காட்டுப் பிரதேசத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். நானும் அதைப் பார்த்து இருக்கிறேன். அதை ஒரு சிலருக்கு குத்தகைக்கு கொடுத்திருக்கிறது நீண்டகாலத்துக்கு,—50 வருஷத்திற்கு சில நிபந்தனைகளின்பேரில் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் மரம், செடிகள் வைத்து வளர்க்கவேண்டியதுதான். 'கிராமத்தைச் சூழ்ந்து காடுகள் வளர்ந்து கொண்டதான் வருகின்றன. மேலும் மேலும் அவை கிராமங்களுக்குள் encroach ஆகி வருகின்றன'. அப்படிச் சொல்லி, சில கடுமையான நிபந்தனைகளின் பேரில் சிலருக்கு அதை விட்டுவிட வேண்டும், இன்னும் மற்றவர்களுக்கு நிரந்தரமாக விடவேண்டும் என்றால் நீர்ப்பாசனம் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அம்மாதிரி நிபந்தனையின்றி கொடுத்துவிட முடியாது. எந்த அளவிலே எந்த நிபந்தனைகளின்பேரில் கொடுக்கலாமோ அதைப் பார்த்துக்கொண்டுதான் கொடுக்க முடியும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிலத்தைப் பயன்படுத்தும்போது அது காடு வளர்ச்சிக்கு முரணில்லாமல் இருப்பதை உறுதி செய்துகொள்வதே அதனுடைய சிறந்த கொள்கையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதை அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றும், அதற்கு ஆதரவு அளிப்பார்கள் என்றும் நம்பி, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்தவர் உண்மையிலேயே காட்டு வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அதை பிரேரேபித்ததினால் அந்தப் பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளாபடியும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மந்திரி அவர்கள் நாங்கள் காட்டை எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 'காட்டை எல்லாம்' என்று நான் சொல்லவில்லை.

SRI K. R. NALLASIVAM : நாங்கள் கேட்பதெல்லாம் நீண்டகாலமாக—20, 25 ஆண்டுகளாக—சொந்தமாக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்து பயிரிட்டுவந்த நிலங்களைத்தான் கேட்டோம். மந்திரி அவர்களுக்கு மட்டும்தான் தேசபக்தி இருக்கிறது என்று அர்த்தம் அல்ல; எனக்கும், எங்களை சேர்ந்தவர்களுக்கும் தேசபக்தி உண்டு என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri M. Jagannathan withdrawing his cut motion?

SRI M. JAGANNATHAN : No, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

'That the allotment of Rs. 57,90,600 under Demand No. IV—Forest Department—be reduced by Rs. 100'.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 57,90,600 under Demand No. IV—Forest Department'.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[10th July 1957]

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Sri K. Sattanatha Karayalar withdrawing his cut motion?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: No, Sir.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the allotment of Rs. 19,54,500 under Demand No. XXXV—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100’.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,54,500 under Demand No. XXXV—Capital Outlay on Forests’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: To-morrow, of the four hours that are allotted for discussion of Demands, three hours will be allotted for Demands XXVII (Electricity) and XLI (Capital Outlay on Electricity Schemes). Four hours have been allotted for discussion on the Irrigation Demand. Discussion on this Demand will proceed for one hour to-morrow afternoon between 1 and 2 p.m.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Thursday, the 11th July 1957.

The House then adjourned.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS